

155 5
ว 2370
ร 3

ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู
และความมีวินัยในตนเอง

ปริญญานิพนธ์

ของ

วิวัฒน์ มุลสถาน

พ. 3 ส.ค. 2524

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตูลุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915055

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2523

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู
และความมีวินัยในตนเอง

บทคัดย่อ

ของ

วิภาหวัณ มุตสถาน

เสนอขอมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2523

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ (1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู
จำนวนพี่น้องในครอบครัว ลำดับการเกิด สถานภาพสมรสของพ่อแม่ ระดับการศึกษาของ
พ่อแม่ อาชีพของพ่อแม่ กับความมีวินัยในตนเอง (2) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความมีวินัย
ในตนเอง เมื่อใช้ตัวแปรต่าง ๆ จากข้อ 1 เป็นตัวพยากรณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น
มัธยมปีที่หนึ่ง จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2521 จำนวน
443 คน ชาย 221 คน หญิง 222 คน เครื่องมือที่ใช้ศึกษาได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้าง
ขึ้นสามฉบับคือ แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู แบบสอบถามความมีวินัยในตนเอง และ
แบบสอบถามรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สหสัมพันธ์-
พหุคูณ (Multiple correlation), Partial correlation และสมการพยากรณ์
(Multiple regression)

การวิจัยปรากฏผลดังนี้

1. จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด สถานภาพสมรสของพ่อแม่ ระดับการ
ศึกษาของพ่อแม่ อาชีพของพ่อแม่ และการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ไม่มีความสัมพันธ์
กับความมีวินัยในตนเอง
2. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมี
วินัยในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
3. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีความสัมพันธ์ทางลบกับความมีวินัย
ในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
4. ตัวพยากรณ์ทุกตัวได้แก่ จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด สถานภาพสมรสของ
พ่อแม่ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ อาชีพของพ่อแม่ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย สามารถร่วมกันพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองได้
และมีอำนาจในการพยากรณ์ร้อยละ 14.95
5. ตัวพยากรณ์ที่ส่งเสริมความมีวินัยในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระดับการศึกษาของแม่ อาชีพของแม่ และ
สถานภาพสมรสของพ่อแม่ตามลำดับ

6. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลยส่งผล
ต่อการพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. ระดับการศึกษาของพ่อ จำนวนพี่น้องในครอบครัว อาชีพของพ่อและ
ลำดับการเกิด ส่งผลต่อการพยากรณ์ ความมีวินัยในตนเองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ.

RELATIONSHIP BETWEEN CHILD REARING PRACTICES
AND SELF - DISCIPLINE

AN ABSTRACT

BY

WIWAWUN MOONSTAN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
February 1980

The purposes of this study were : (1) to determine the relationships of a child's birth order, number of siblings, his parents' child-rearing practices, the career, education and marital status of the parents, to the child's self - discipline characteristics, and (2) to determine the predictive power of the various other factors as independent variables in indicating self-discipline in the child.

443 Mattayom Suksa I students from eleven government schools in Bangkok were used as samples using the simple random technique. A child - rearing practices questionnaire, self - discipline questionnaire and personal data questionnaire were administered to each student. The data were computed by using multiple correlation, partial correlation and multiple regression procedures.

The findings of this study were as follows :

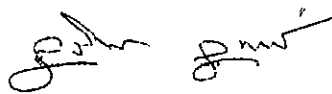
- (1) The number of siblings and birth order of the child and the parents' marital status, level of education, career and autocratic child - rearing practices were not related to child's self-discipline;
- (2) democratic child - rearing practices by parents showed positive correlation with self - discipline significantly at .001 level;
- (3) laissez - faire child - rearing practices by parents showed negative correlation with self - discipline significantly at .001 level;
- (4) the predictive power of the independent variables taken together to predict self - discipline was 14.95 % ;

(5) the predictors which were positive indicators of self - discipline, arranged in descending order of predictive power, were democratic child - rearing practices, mother's level of education, mother's career and parents' marital status;

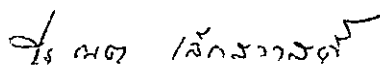
(6) autocratic child - rearing and laissez - faire child-rearing practices showed negative power for predicting self-discipline significantly at .01 level;

(7) the father's career and level of education, the child's birth order and number of siblings were not significant indicators for predicting self - discipline characteristics in the child.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติได้พิจารณาปัญหานี้จนบัดนี้แล้ว
เห็นสมควรรับ เป็นส่วนหนึ่ง ของ การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

ประธาน

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิชาติพิทย และ อาจารย์ประณต เล็กสวาสัก ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณ และความกรุณาของท่านทั้งสอง และขอขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์สมคิด บุญเรือง ที่ให้คำแนะนำเพิ่มเติมในกานต่าง ๆ รองศาสตราจารย์ เกื้อน สิ้นธุพันธ์ประทุม ที่ให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ข้อมูล และ อาจารย์ คอริส วิบูลย์ศิลป์ ที่กรุณาตรวจแก้ไขบทความ

ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ครูแนะแนว ตลอดจนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ได้ให้ความสะดวกและร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และ คุณสนองศรี รุคภิษฐ์ ที่ช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณ คุณสมศักดิ์ อิทธิไกรวัล คุณชาตรี มูลสถาน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในกานต่าง ๆ จนปริญญานิพนธ์สำเร็จ และขอบคุณผู้ที่มีส่วนช่วยให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดีทุกคน และสุดท้ายผู้วิจัยขอรำลึกด้วยความซาบซึ้ง เป็นที่สุด ในพระคุณของพ่อและแม่ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่สนับสนุนและให้กำลังใจแก่ลูกทุกคนเสมอมา

วิภาหวัน มูลสถาน

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
	ทฤษฎีและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง	10
	ความมุ่งหมายและความหมายของวินัยในตนเอง	10
	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเกิดและพัฒนาการของวินัยในตนเอง	12
	ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเองและลักษณะบุคลิกภาพ	
	กานต่าง ๆ	14
	เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูและความมีวินัย	
	ในตนเอง	16
	อิทธิพลของจำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิดต่อความมีวินัยในตนเอง	21
	อิทธิพลของสถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพของพ่อแม่	
	ต่อความมีวินัยในตนเอง	23
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	27
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	28
	กลุ่มตัวอย่าง	28

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคนควา	29	✓
แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู	29	
แบบสอบถามความมีวินัยในตนเอง	32	
แบบสอบถามรายละเอียดส่วนตัว	35	
การเก็บรวบรวมข้อมูล	36	
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36	
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39	✓
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39	
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมาย	41	
ตอนที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ตัวเกณฑ์กับตัวพยากรณ์	41	
ตอนที่ 2 ค่า Partial correlation ระหว่างการอบรม- เลี้ยงดู ทั้งสามแบบกับความมีวินัยในตนเอง	42	
ตอนที่ 3 การแสดงค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวเกณฑ์ กับตัวพยากรณ์ และการสร้างสมการพยากรณ์ความมี วินัยในตนเอง	58	
5 สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	61	
ความมุ่งหมายของการศึกษาคนควา	61	
กลุ่มตัวอย่าง	61	
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	61	
วิธีดำเนินการศึกษาคนควา	62	

บทที่

หน้า

การวิเคราะห์ข้อมูล

62

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

62

อภิปรายผล

64

ข้อเสนอแนะ

71

บรรณานุกรม

73

ภาคผนวก

82

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง แยกตามเพศ และโรงเรียนในแต่ละเขตการศึกษา	28
2	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู	32
3	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกี่ยวกับตัวพยากรณ์	42
4	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Partial correlation ระหว่างความมีวินัยในตนเองกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเมื่อคุมตัวแปรอื่น จำนวนหาตัวแปร	43
5	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Partial correlation ระหว่างความมีวินัยในตนเองกับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันเมื่อคุมตัวแปรอื่น จำนวนหาตัวแปร	48
6	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Partial correlation ระหว่างความมีวินัยในตนเองกับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยเมื่อคุมตัวแปรอื่น จำนวนหาตัวแปร	53
7	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวแปร และตัวพยากรณ์ ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 443 คน	58
8	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (p) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (S.E. _b) ค่า F, ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R), ค่า R ² ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E. _{est}) และค่าคงที่ของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) ของกลุ่มตัวอย่าง 443 คน	59
9	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู (ประสบการณ์ต่างบ้าน)	106
10	ค่าที่ถูกต้อง และค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความมีวินัยในตนเอง (การตัดสินใจในชีวิตประจำวัน)	107

บทที่ 1

บทนำ

ฉันทอง

ในปัจจุบันนี้ประเทศไทยของเรากำลังอยู่ในระยะเร่งรัดพัฒนาทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งได้ดำเนินมาจนกระทั่งถึงแผนพัฒนาฉบับที่สี่แล้ว และผลจากการดำเนินงานเท่าที่ผ่านมา มีปัญหาเกิดขึ้นหลายประการ เช่น การขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาเรื่องบุคลากร และอื่น ๆ ดังเช่น เสนาะ อุณาภูล (เสนาะ อุณาภูล 2517 : 17) ได้สรุปปัญหาของการพัฒนาประเทศไว้ว่า "ในการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีอุปสรรคที่สำคัญคือการขาดทรัพยากรภายในประเทศ การบริหารหรือการจัดการขาดประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรไม่ตรงเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพและบุคลิกภาพของคน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศไม่ก็พอ"

ในการพัฒนาประเทศนั้น ความต้องการกำลังคนหรือทรัพยากรมนุษย์ (Human resources) มีความสำคัญมาก เพราะการมีพลเมืองที่มีคุณภาพและมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมสอดคล้องกับสังคมประชาธิปไตย ย่อมเป็นขุมกำลังในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าถึงจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ดังนั้นการวางแผนพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพตามที่ต้องการจึงเป็นสิ่งที่ควรกระทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นผู้ที่จะมีบทบาทในการพัฒนาประเทศในวันต่อไป

เรื่องบุคลิกภาพของคนไทยกำลังเป็นปัญหาใหญ่ นักการศึกษาและนักสังคมศาสตร์หลายท่านได้กล่าวตรงกันว่าลักษณะหลายประการในบุคลิกภาพของคนไทยเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสังคมไทย เพราะคนไทยขาดบุคลิกภาพประชาธิปไตย เช่น ขาดความรับผิดชอบ ขาดความร่วมมือ ขาดวินัย ไม่เคารพกติกาของสังคม (จันทร์เพ็ญ เจริญนารักษ์ 2516 : 3) นอกจากนี้คนไทยชอบระบบอาวุโส ก้าวถอยหลังของผู้อื่น ชอบอภิสิทธิ์ ขาดการรวมกลุ่ม—

ผลประโยชน์ มีลักษณะชอบอำนาจและอิสระนิยม คือทำอะไรได้ตามใจ จึงทำให้การพัฒนา
ระบอบประชาธิปไตยของล้มเหลว (ลิขิต ชีระเวคิน 2516 : 1 - 3) จากจุดอ่อนต่าง ๆ
ในบุคลิกภาพของคนไทยนี้ วีรยุทธ วิเชียรโชติ (วีรยุทธ วิเชียรโชติ 2513 : 33 - 34)
ได้ให้ข้อคิดว่า ในการพัฒนาประเทศนั้นเราจำเป็นต้องเปลี่ยนบุคลิกภาพของบุคคลนอกเหนือไป
จากการปรับปรุงด้านเศรษฐกิจและสังคมโดยตรง

นิพนธ์ คันทะเสวี ได้สรุปลักษณะของสังคมก่อกองพัฒนามีสี่ลักษณะสองประการคือ
ประการที่หนึ่งมีวัฒนธรรมประเพณีอ่อน คือ อุดมอดวย ผ่อนสั้นผ่อนยาว เกรงอกเกรงใจ
เห็นบุคคลสำคัญกว่าหลักการ เห็นประโยชน์ของตนและพวกพ้องมากกว่าของประเทศชาติ ฯลฯ
ประการที่สอง มีการศึกษาต่ำและขาดคุณภาพระหว่างวิชาชีพกับวิชาค่านิยมชุมชน นอกนั้น
ก็ล้วนแต่เป็นผลลัพท์ของปัจจัยทั้งสองประการดังกล่าว (นิพนธ์ คันทะเสวี 2515 : 39)

ลักษณะ "วัฒนธรรมอ่อน" นี้ เมียร์เซล (นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ 2516 : 4
อ้างอิงมาจาก Myrdal. 1970) กล่าวว่าสภาพนี้แสดงออกได้หลายรูป แต่ที่สำคัญคือแสดง
ออกในรูป "การขาดวินัยทางสังคม"

นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ (นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ 2516 : 4) ได้วิเคราะห์การ
ขาดวินัยทางสังคมในแง่บุคลิกภาพ โดยใช้ทฤษฎีบุคลิกภาพของ แคทเทล (Cattell. 1957 :
54) ที่ว่า "บุคลิกภาพ คือพฤติกรรมทั้งหมดของบุคคล ทั้งที่เปิดเผยและซ่อนเร้น พฤติกรรม
ย่อยของแต่ละบุคคลนั้นจะเข้าใจได้ก็ต่อเมื่อนำมาพิจารณาภายใต้กรอบอันกว้างขวางของการ
ปฏิบัติงานทั้งหมดของอินทรีย์เท่านั้น"

นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ ตั้งสมมุติฐานว่าการขาดวินัยทางสังคมเป็นพฤติกรรมเปิดเผย
(Surface trait) ซึ่งเป็นผลมาจากการขาดวินัยในตนเองและการขาดความรับผิดชอบต่อ
สังคมอันเป็นลักษณะพฤติกรรมซ่อนเร้นหรือพฤติกรรมคั่นทอ (Source trait) ที่ทำให้
บุคลิกภาพของบุคคลไม่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

จากการวิเคราะห์การขาดวินัยทางสังคมนี้จะเห็นว่า การที่บุคคลจะมีวินัยทางสังคม
ได้นั้น ควรมีวินัยในตนเองเสียก่อน เนื่องจากความมีวินัยในตนเอง เป็นพื้นฐานของการควบคุม
ตนเองให้มีวินัยทางสังคม ดังนั้นการปลูกฝังเรื่องวินัยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งแก่เด็ก โครว์ และ

โครว์ (Crow and Crow. 1956 : 106) ได้กล่าวว่า คำว่าวินัยในปัจจุบันหมายถึงการช่วยให้เด็กได้พัฒนาเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง คือไม่ไ้มุ่งแต่เพียงให้เด็กปฏิบัติตามระเบียบวินัยต่าง ๆ เท่านั้น แต่มุ่งให้เด็กได้มีการพัฒนาในการควบคุมตนเอง หมายความว่าเราพยายามที่จะจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา โดยจัดหาทางออกให้เด็กอย่างพอเพียงเพื่อที่จะให้เขาใช้ศักยภาพที่มีอยู่ไปในทางที่ถูกต้อง

นอกจากนั้น เชเวียคอฟ และ ฟรีทซ์ (Shevliakov and Fritz. 1955 : 8 - 14) ได้ให้ความเห็นเช่นเดียวกับ โครว์ และ โครว์ โดยแนะนำว่าวินัยที่ควรปลูกฝังให้เด็กควรจะเป็นวินัยในตนเองมากกว่าที่จะเป็นวินัยที่อยู่บนรากฐานของการให้ปฏิบัติตามคำสั่ง และยังให้ความเห็นต่อไปว่าควรเป็นเรื่องของความเต็มใจ ไม่ควรเป็นการทำตามคำสั่งหรือเพราะการลงโทษ

✓ นวลศิริ เปาโรหิตย์ และคณะ (นวลศิริ เปาโรหิตย์ และคณะ 2515 : 155-157) ได้กล่าวถึงความสำคัญของวินัยไว้ว่า วินัยจัดว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อเด็ก เพราะวินัยเป็นเครื่องช่วยแนะแนวทางความประพฤติของเด็ก ความมุ่งหมายที่แท้จริงของวินัยก็คือการที่เด็กเกิดความต้องการที่จะทำสิ่งที่ดี และเป็นประโยชน์แก่สังคมด้วยตนเอง มิใช่จากสิ่งแวดล้อมหรือจากการบังคับของบุคคลใดเลย วินัยที่มีลักษณะที่เกิดจากแรงผลักดันภายในตัวเด็กมากกว่าแรงบังคับจากภายนอก และเมื่อใดก็ตามที่เด็กได้พัฒนาลักษณะดังกล่าว

พฤติกรรมของเด็กก็จะออกมาในลักษณะที่สังคมยอมรับ เด็กจะมีความขัดแย้งในตนเองและพฤติกรรมจะเป็นแบบแผนเดียวกันไม่ว่าจะอยู่หน้าหรือหลังผู้ใหญ่ นอกจากนี้ สุชา จันทน์แถม (สุชา จันทน์แถม 2511 : 49 - 53) ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของวินัยในตนเองว่าเป็น

ปัจจัยสำคัญในการพัฒนาอุปนิสัยของเด็ก เพื่อให้เขาจะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขเท่าที่โลกกล่าวมานี้จะเห็นว่าความมีวินัยในตนเองเป็นลักษณะสำคัญที่จำเป็นต่อหาทางปลูกฝังในเด็ก เพื่อผลประโยชน์ของตัวเด็กและเพื่อความสุสุขความเจริญของสังคมด้วย

✓ ครอบครัวมีบทบาทสำคัญยิ่งในการสร้างบุคลิกภาพของเด็กที่จะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในวันข้างหน้า โดยเฉพาะการเตรียมเด็กให้รู้จักปฏิบัติตามหลักคลองกับกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของสังคม เพื่อว่าเด็กนั้นจะสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขในอนาคต ในการเตรียมตัว

ทั้งกล่าวเด็กจะได้รับการปลูกฝังคุณธรรมต่าง ๆ ตั้งแต่ยังเล็ก ๆ (Havighurst and Neugarten. 1957 : 80)

จากการศึกษาของสตรอทเธอร์ แจ็ก และเพจ (Beckenridge. 1955:80-249 citing Strother, Jack and Page.) ได้พบว่าการได้รับการยอมรับจากครอบครัวจะเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้เด็กสามารถพัฒนาความคิดเรื่องการนับถือตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะมีความสามารถในการควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบ และมีความสามารถแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมด้วย

เท่าที่กล่าวมานี้จะเห็นว่าครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานในการปลูกฝังและพัฒนาวินัยในตนเองของเด็ก ซึ่งจะทำให้มีวินัยทางสังคมอันเป็นลักษณะที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว กับความมีวินัยในตนเองของเด็ก โดยผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูสามแบบคือ แบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย นอกจากนี้ยังได้ศึกษารวมถึงสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ได้แก่ ลำดับการเกิด จำนวนพี่น้องในครอบครัว สถานภาพสมรสของพ่อแม่ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ และอาชีพของพ่อแม่ กับความมีวินัยในตนเอง

ความมุ่งหมายของกรณีศึกษาครั้งนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู ลำดับการเกิด จำนวนพี่น้องในครอบครัว สถานภาพสมรสของพ่อแม่ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ อาชีพของพ่อแม่ กับความมีวินัยในตนเอง

2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความมีวินัยในตนเอง เมื่อใช้ตัวแปรต่าง ๆ จากข้อ 1 เป็นตัวพยากรณ์

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการวิจัยจะทำให้ทราบความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ กับความมีวินัยในตนเอง อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลิกภาพของคนไทย โดยจะช่วยให้พ่อแม่ ครู ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กได้ตระหนักถึงความสัมพันธ์เหล่านั้น เพื่อจะได้นำประโยชน์ไปใช้ในการอบรมเลี้ยงดูเด็กเพื่อปลูกฝังความมีวินัยในตนเอง ซึ่งนับว่าเป็นลักษณะบุคลิกภาพที่สำคัญ และเชื่อก่อนการพัฒนาสังคมเป็นอย่างมาก นอกจากนั้นผลการวิจัยยังจะเป็นแนวทางแก่ผู้ที่ทำการวิจัยต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เลือกศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ปีการศึกษา 2521 ของโรงเรียนมัธยม สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 443 คน เป็นชาย 221 คน หญิง 222 คน

เหตุที่เลือกศึกษากับกลุ่มตัวอย่างในชั้นนี้เพราะเด็กในชั้นนี้มีอายุอยู่ระหว่าง 12 - 14 ปี ซึ่งตามการแบ่งชั้นอายุในการพัฒนาทางจริยธรรมของ เพียเจต (Piaget) ถือว่าเด็กอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไปมีวุฒิภาวะทางจริยธรรมแล้ว คือมีความสามารถในการใช้เหตุผลด้วยตนเอง (Kurtines and Grief. 1974 : 453 - 470) และลักษณะความมีวินัยในตนเองมีความเกี่ยวข้องกับพัฒนาการของความรู้สึกผิดชอบ (Conscience) หรือจริยธรรม (Moral concepts) อย่างมาก

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตอนที่ 1 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่อไปนี้ กับความมีวินัยในตนเอง

- การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
- การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน
- การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

ตอนที่ 1 ศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีต่อสังคมไทย

- การยอมรับในคุณค่าของวิถีชีวิต
- การยอมรับในวิถีชีวิตของชนกลุ่มน้อย
- มีผลต่อสังคมไทย
- ลำดับการเกิด
- จำนวนพี่น้องในครอบครัว
- สถานภาพสมรสของพ่อแม่
- ระดับการศึกษาของพ่อแม่
- อาชีพของพ่อแม่

ตอนที่ 2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่อไปนี้เมื่อคุณอิทธิพลของตัวแปรอื่น

- การยอมรับในคุณค่าของวิถีชีวิต
- การยอมรับในคุณค่าของชนกลุ่มน้อย
- การยอมรับในวิถีชีวิตของชนกลุ่มน้อย
- การยอมรับในวิถีชีวิตของชนกลุ่มน้อย

ตอนที่ 3 ศึกษาการพยากรณ์วินัยในตนเองตามตัวแปรต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระหรือตัวพยากรณ์ใดก็ได้

- การยอมรับในคุณค่าของวิถีชีวิต
- การยอมรับในคุณค่าของชนกลุ่มน้อย
- การยอมรับในวิถีชีวิตของชนกลุ่มน้อย
- ลำดับการเกิด
- จำนวนพี่น้องในครอบครัว
- สถานภาพสมรสของพ่อแม่
- ระดับการศึกษาของพ่อแม่
- อาชีพของพ่อแม่

ตัวแปรตามหรือตัวเกณฑ์ใดก็ได้

- วินัยในตนเอง

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. พ่อแม่ หมายถึง พ่อแม่ ผู้ปกครองหรือบุคคลที่ให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กเป็นเวลานานที่สุด

1.1 พ่อ หมายถึง ผู้เลี้ยงดูที่เป็นเพศชาย

1.2 แม่ หมายถึง ผู้เลี้ยงดูที่เป็นเพศหญิง

2. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ปีการศึกษา 2521 จากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

3. การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ แบ่งออกเป็นสามแบบ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย โดยประเมินจากคะแนนแบบสอบถามความรู้สึกของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อวิธีปฏิบัติของพ่อแม่

4. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่เด็กมีความรู้สึกวาตนเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม ผู้ปกครองให้ความรัก ความอบอุ่น มีเหตุผลจูงใจยอมรับนับถือความสามารถและความคิดเห็นของเด็กให้เข้าร่วมมือตามโอกาสอันควร ในที่นี้หมายถึงคะแนนที่ได้จากแบบสอบถาม การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

5. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่เด็กมีความรู้สึกวาตนเองไม่ได้รับการเอาใจใส่ การสนับสนุน หรือคำแนะนำจากพ่อแม่ มักถูกปล่อยให้ทำอะไรตามชอบใจ พ่อแม่ไม่ค่อยให้ความอบอุ่นเท่าที่ควร ในที่นี้หมายถึงคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน

6. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่เด็กมีความรู้สึกวาตนเองไม่ได้รับการเอาใจใส่ การสนับสนุน หรือคำแนะนำจากพ่อแม่ มักถูกปล่อยให้ทำอะไรตามชอบใจ พ่อแม่ไม่ค่อยให้ความอบอุ่นเท่าที่ควร ในที่นี้หมายถึงคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

7. ลำดับการเกิด หมายถึง ลำดับการเกิดของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น

7.1 บุตรคนโต หมายถึง นักเรียนที่มีน้องแต่ไม่มีพี่ รวมทั้งนักเรียนที่เป็นบุตรคนเดียวในครอบครัว

7.2 บุตรคนกลาง หมายถึง นักเรียนที่มีทั้งพี่ทั้งน้อง

7.3 บุตรคนเล็ก หมายถึง นักเรียนที่มีพี่แต่ไม่มีน้อง

8. จำนวนพี่น้องในครอบครัว หมายถึง จำนวนพี่น้องของนักเรียนแต่ละคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งตัวนักเรียนด้วย

9. สถานภาพสมรสของพ่อแม่ แบ่งออกเป็นห้าสถานภาพคือ

9.1 พ่อแม่อยู่ด้วยกัน

9.2 พ่อแม่มีชีวิตแต่แยกกันอยู่

9.3 พ่อเสียชีวิต

9.4 แม่เสียชีวิต

9.5 ทั้งพ่อและแม่เสียชีวิต

10. ระดับการศึกษาของพ่อแม่ หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของพ่อแม่หรือผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็นสามระดับคือ

10.1 ระดับประถมศึกษา หมายถึง ผู้มีวุฒิการศึกษาไม่สูงกว่าชั้นประถมศึกษาตอนปลายทั้งสายสามัญและสายอาชีพรวมทั้งผู้ไม่มีวุฒิทางการศึกษา

10.2 ระดับมัธยมศึกษา หมายถึง ผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าประถมศึกษาตอนปลายทั้งสายสามัญและสายอาชีพ แต่ไม่สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายทั้งสายสามัญและอาชีพ

10.3 ระดับอุดมศึกษา หมายถึง ผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายทั้งสายสามัญและสายอาชีพ

11. อาชีพของพ่อแม่ แบ่งออกเป็นห้ากลุ่มคือ

11.1 อาชีพค้าขาย หมายถึง ผู้ที่ทำการค้าขายทุกชนิด ยกเว้นการค้าที่อยู่ในรูปของบริษัทหรือห้างร้าน

11.2 อาชีพรับราชการ หมายถึง ผู้ที่รับราชการหรือทำงานในสังกัดของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ

11.3 อาชีพเกษตรกรรม หมายถึง ผู้มีอาชีพในการทำนา ทำสวน ทำไร่ หรือเลี้ยงสัตว์

11.4 อาชีพธุรกิจ หมายถึง ผู้ที่มีอาชีพในการทำงานบริษัทเอกชน หรือ ทำธุรกิจส่วนตัว เช่น นายความ คลินิก ธนาคาร บริษัทประกันชีวิต เป็นต้น

11.5 อาชีพอื่น ๆ หมายถึง ผู้ที่มีอาชีพอื่นใดนอกเหนือไปจากอาชีพที่กล่าวมาแล้ว รวมทั้งการอยู่บ้านเฉย ๆ การเป็นข้าราชการบำนาญ และการถึงแก่กรรม.

A 12. วินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถในการบังคับควบคุมอารมณ์ หรือ พฤติกรรมของบุคคลด้วยอำนาจภายในของบุคคลนั้น ๆ เพื่อให้พฤติกรรมของตนเป็นไปตามที่ตนมุ่งหวัง และตามระเบียบ กฎเกณฑ์ของสังคม แม้จะมีสิ่งเร้าจากภายนอก เช่น บุคคลอื่น หรือสิ่งเร้าภายในตนเอง เช่น อุปสรรคหรือความปรารถนาที่ตาม ก็ยังคงไม่เปลี่ยนพฤติกรรม หรืออารมณ์ของตนจากที่มุ่งหวังไว้ ในที่นี้หมายถึงคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความมีวินัยในตนเอง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง

1. ความหมายและความหมายของวินัยในตนเอง

วินัยจัดเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นต่อเด็ก เพราะวินัยเป็นสิ่งที่ช่วยแนะแนวความประพฤติของเด็ก (นวลศิริ เปาโรหิตย์ และคณะ 2515 : 155 - 157) คนธรรมดาโดยทั่วไปแล้วมักจะเข้าใจว่า "วินัย" มีความหมายเช่นเดียวกับการลงโทษนั่นเอง ในทางจิตวิทยาแล้ว คำว่า "วินัย" หมายถึงการที่เด็กต้องเรียนรู้วิธีทางในการดำเนินชีวิตตามวัฒนธรรมของสังคมของเขา การฝึกวินัยจะเป็นการช่วยให้เด็กได้กระทำสิ่งต่าง ๆ โดยคำนึงถึงตนเองและผู้อื่นด้วย เด็กจำเป็นจะต้องได้รับการช่วยเหลือในการสร้างความมีวินัย เพื่อจะช่วยให้เขาได้กระทำในสิ่งที่สังคมยอมรับเพื่อเขาจะได้มีความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น และในขณะเดียวกันตัวเขาเองก็จะรู้สึกพึงพอใจด้วย (Crow and Crow. 1962 : 398)

โครว์ และ โครว์ (Crow and Crow. 1956 : 106) ได้กล่าวไว้ว่า คำว่าวินัยในปัจจุบันหมายถึงการช่วยให้เด็กได้พัฒนาเกี่ยวกับความมีวินัยแห่งตน คือไม่ได้มุ่งแต่เพียงให้เด็กปฏิบัติตามระเบียบวินัยต่าง ๆ เท่านั้น แต่มุ่งให้เด็กได้มีการพัฒนาในการควบคุมตนเอง นอกจากนั้นยังกล่าวต่อไปว่าถ้าหากเราได้ให้เด็กมีอำนาจมีความรับผิดชอบแก่ตัวมัน ๆ และแนะนำให้เขาได้ใช้อำนาจหรือเสรีภาพนั้นอย่างฉลาด จะช่วยให้เขาสามารถพัฒนาการควบคุมตนเองได้ดีกว่าการบังคับจากผู้อื่น นอกจากนี้ เชเวียคอฟ และ ฟรีทซ์ (Sheviakov and Fritz. 1955 : 8-14) และ เออซูเบล (Ausubel. 1965 : 189 - 190) มีความเห็นตรงกันว่า ประเภทของวินัยที่ควรปลูกฝังในเด็กควรจะเป็นวินัยในตนเองที่มีรากฐานมาจากการควบคุมดูแลที่เหมาะสม

วินัยในตนเอง เป็นคุณลักษณะหนึ่งของบุคลิภาพที่นิยามได้ยาก ได้มีผู้พยายามให้ความหมายไว้หลายท่านคือ

อิงลิช และ อิงลิช (English and English. 1958 : 487) ได้ให้ความหมายของวินัยในตนเองว่าเป็นลักษณะของการนำตนเอง ควบคุมหรือบังคับตนเองโดยอาศัยแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับอุดมคติที่บุคคลสร้างขึ้นสำหรับตนเอง หรือเป็นการควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามความตั้งใจ

กู๊ด (Good. 1959 : 176) ได้กล่าวถึงวินัยในตนเองว่าหมายถึงการบังคับควบคุมพฤติกรรมของบุคคล ไม่ใช่บังคับโดยอำนาจภายนอก หากหมายถึงบังคับโดยอำนาจภายในของบุคคลนั้นเอง และเป็นอำนาจอันเกิดจากการเรียนรู้หรือยอมรับในคุณค่าอันใดอันหนึ่ง ซึ่งทำให้บุคคลสามารถบังคับพฤติกรรมของตนเองได้

วินเซนต์ (Vincent. 1961 : 42 - 43) ได้ให้ความหมายของวินัยในตนเองว่าหมายถึงการที่บุคคลไม่ทำการใด ๆ อันจะเป็นผลให้เกิดความยุ่งยากแก่ตนในอนาคต หรือการไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวและสิทธิของผู้อื่น รวมทั้งการที่บุคคลนั้นกระทำการที่ตนไม่ยอมทำแต่การกระทำนั้นช่วยให้ความทองการและสิทธิของผู้อื่นได้รับการตอบสนอง หรือกระทำการอันเป็นผลให้ผู้อื่นประสบผลสำเร็จในอนาคต

พรพิมล เพ็ชรทิทอง (พรพิมล เพ็ชรทิทอง 2515 : 13) ให้ความหมายว่า ผู้ที่มีวินัยในตนเองหมายถึงผู้ที่ควบคุมตนเองได้ ทั้งในด้านอารมณ์และพฤติกรรม ผู้มีวินัยแห่งตนจะเป็นบุคคลที่รู้จักกาละ เทศะ สนใจและเอาใจใส่ต่อสังคม เป็นผู้มีระเบียบและปฏิบัติตามกฎของสังคม

กรุณา กิจชัยัน (กรุณา กิจชัยัน 2517 : 6) ได้ให้นิยามของ วินัยแห่งตนว่า คือความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์ หรือพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวัง แม้จะมีสิ่งเร้าจากภายในของตน เช่น อุปสรรคหรือความปรารถนาก็ตาม ก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มุ่งหวังเอาไว้

กรุณา กิจชัยัน (กรุณา กิจชัยัน 2517 : 21) ได้สรุปเกี่ยวกับความมีวินัยแห่งตนไว้ว่า บุคคลที่มีวินัยแห่งตนจะมีคุณลักษณะและพฤติกรรมดังนี้

1. มีความรับผิดชอบ
2. เชื้อมั่นในตนเอง

3. มีความรู้สึกผิดชอบ
4. ไม่กังวลใจ
5. มีความตั้งใจจริง ใจคอก้นคง
6. มีลักษณะความเป็นผู้นำ
7. มีความซื่อสัตย์จริงใจ มีเหตุผล
8. กล้าคิด กล้าพูด และกล้าทำ
9. มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และไม่เกรงใจโดยปราศจากเหตุผล
10. มีความอดทน

จากนิยามเหล่านี้จะเห็นว่าวินัยในตนเอง คือความสามารถของบุคคลในการที่จะควบคุมตนเองให้กระทำการที่ตนเองมุ่งหวังไว้ โดยสิ่งที่ตนเองมุ่งหวังนั้นจะต้องเป็นสิ่งที่ทำความเจริญให้แก่ตนเอง และไม่ขัดต่อกฎระเบียบของสังคม หรือสิทธิของผู้อื่น

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเกิดและพัฒนาการของวินัยในตนเอง

การควบคุมตนเองหรือความมีวินัยในตนเองนี้มีความเกี่ยวข้องกับพัฒนาการของความรู้สึกผิดชอบหรือโมรธรรม (Conscience) และพัฒนาการของจริยธรรม (Moral concepts) อย่างมาก ถ้าบุคคลใดมีความรู้สึกผิดชอบเข้มแข็งจะไม่ทำความผิดแม้ในที่ลับตาผู้อื่น การพัฒนาของความรู้สึกผิดชอบนี้เริ่มมาตั้งแต่วัยเด็กเล็ก เด็กจะเรียนรู้จากพ่อแม่ว่าควรจะทำอะไรปฏิบัติตนอย่างไร นอกจากนั้นทัศนคติของพ่อแม่จะแสดงให้ลูกทราบว่าอะไรเป็นค่านิยม (Value) ของพ่อแม่ และจากการที่เด็กได้เลียนแบบ (Identify) ตนเองกับพ่อแม่ เด็กจะรับเอาค่านิยมของพ่อแม่ไปเป็นของตน ภายหลังจึงมีค่านิยมหรือมาตรฐานความประพฤติของผู้อื่นเข้ามาปนด้วย เด็กที่อยู่ในวัยเริ่มเข้าโรงเรียนมีค่านิยมแล้ว เมื่อทำบางสิ่งบางอย่างจะรู้สึกไม่สบายใจ บางสิ่งบางอย่างทำแล้วภูมิใจ คุณสมบัติที่สำคัญของความรู้สึกผิดชอบก็คือสามารถทำงานโดยที่เจ้าตัวไม่ปรารถนา โดยทำให้เกิดความรู้สึกผิดหรือละอายใจ แรกทีเดียวเด็กคำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสม ความดีความเลวโดยอาศัยกฎและความมุ่งหวังที่ผู้ใหญ่ตั้งไว้ เฉพาะสถานการณ์หรือการกระทำหนึ่ง ๆ ต่อมาเด็กจะค่อย ๆ รู้ที่จะตั้งมาตรฐานความประพฤติ

และมีเหตุผลประกอบต่อความประพฤตินั้นด้วยตนเอง แต่การพัฒนาไปสู่การที่จะตั้งมาตรฐาน ความประพฤติไ้ด้วยตนเองมักจะไปเรื่อย แม้เมื่อถึงขั้นเป็นผู้ใหญ่แล้วก็ตาม บางคนยังอาจ มีหลักจริยธรรมที่เกิดจากการทำตามกฎของหมู่คณะหรือความกลัวผลของการไม่กระทำตามกฎ ไม่ใช่เพราะเกรงกลัวที่เกิดขึ้นเอง (กาญจนา หาสีระพันธ์ 2510 : 196 - 197)

✓ เพียเจต์ (Piaget and Gilly. 1959 : 247 citing Piaget.) แบ่งการ เจริญงอกงามทางค่านจริยธรรมออกเป็นสามระยะ คือ

1. อายุ 7 - 8 ขวบ การตัดสินใจในแง่ของจริยธรรมขึ้นอยู่กับอำนาจของผู้ใหญ่ บิดความผิดเห็นของผู้ใหญ่เป็นสิ่งถูกต้อง
2. อายุ 8 - 11 ขวบ นำสิทธิและความต้องการของผู้มาพิจารณาในการตัดสินใจ ปัญหาจริยธรรมควย
3. อายุ 11 - 12 ปี ใช้เหตุผลประกอบการพิจารณาเพื่อให้เกิดความยุติธรรม มากขึ้น (Equalitarian moral)

จากการแบ่งของเพียเจต์นี้จะเห็นว่าบุคคลมีความสามารถใช้เหตุผลด้วยตนเองได้เป็นผู้ ที่มีวุฒิภาวะทางจริยธรรม (Moral maturity) และบุคคลจะมีความสามารถดังกล่าว เมื่ออายุประมาณ 12 ปี เป็นต้นไป (Kurtines and Grief. 1974 : 453 - 470)

ดอยล์ (Doyle. 1961 : 361) กล่าวว่าบิคาราคาที่มีวินัยในตนเองจะเป็นผู้ให้ ตัวอย่างแก่เด็กทั้งในการกระทำ การพูด และความรู้สึก

เจอร์ซิลด์ (Jersild. 1968 : 165) มีความเห็นสอดคล้องกับคอบลว่าบิคา มารคาเป็นผู้มีอิทธิพลในการสร้างวินัยให้กับเด็ก เขากล่าวว่าบิคาราคาจะต้องไม่ตามใจเด็ก

✓ การพัฒนาความรู้สึกผิดชอบซึ่งเป็นหนทางให้บุคคลเกิดการควบคุมตนเองจากภายใน (Inner control) หรือเกิดวินัยในตนเองเป็นขบวนการที่ค่อยเป็นค่อยไป ต้องอาศัยการ แนะนำอบรมสั่งสอนจากผู้อื่นตั้งแต่เยาว์วัย, ถึงที่ โครว์ และ โครว์ (Crow and Crow. 1962 : 105) กล่าวว่าเด็กจะพัฒนาการบังคับตนเองได้โดยได้รับการแนะนำอย่างดีในวัยเด็ก ให้เขาเข้าใจบทบาททางสังคม และจากการดูแบบและเลียนแบบอย่างที่เป็นปกติกัน จะทำให้เด็ก สามารถตระหนักถึงความจำเป็นในการทำตามสังคม เด็กจะได้รับความรู้เหล่านี้ไม่เฉพาะจาก

ผู้ใหญ่เท่านั้น แต่ได้รับจากเพื่อนของเขาด้วย

เลียวนาร์ด (Leonard. 1952 : 26) ให้ความคิดว่า พ่อ แม่ ครู และผู้ใหญ่
 อื่น ๆ อาจจะเป็นผู้ที่ใหม่ทเรียนที่เด็กได้ในการพัฒนาการบังคับตนเอง และในขณะเดียวกันก็อาจ
 จะยับยั้งการพัฒนานั้น ถ้าหากบุคคลเหล่านี้ไม่โครงสร้างบรรยากาศของความรักและช่วยเหลือเด็ก
 หรือมีการคาดหวังเอาเด็กมากเกินไป เด็กวินัยเข้มงวดเกินไป จนขาดความเข้าใจต่อความ
 รู้สึกของเด็กซึ่งจะกลบกลายเป็นการสร้างปัญหาให้แก่เด็ก

จะเห็นได้ว่า พ่อแม่ เพื่อน ครู ผู้ใหญ่อื่น ๆ และสังคมแวดล้อม เป็นสิ่งที่มีความ
 เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของการเกิดวินัยในตนเองของเด็กมาก

3. ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเองและลักษณะบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ

เบรคเคนไรค์ (Breckenridge. 1955 : 80-249) ได้กล่าวถึงการศึกษาของ
 สตรอทเธอร์ (Strother) แจ็ค (Jack) และ เพจ (Page) ซึ่งได้พบว่าการได้รับการ
 ยอมรับจากครอบครัวจะเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้เด็กสามารถพัฒนาความคิดเรื่องการ
 นับถือตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะมีความสามารถในการ
 ควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบและมีความสามารถแสดงความคิดที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมด้วย

การศึกษาของบาร์ค (Baruch. 1949 : 4-5) ก็ได้ผลสอดคล้องกับการศึกษาของ
 สตรอทเธอร์ แจ็ค และเพจ โดย บาร์ค ได้พบว่าวินัยในตนเองจะเกิดขึ้นกับบุคคลที่มีความ
 เชื่อมั่นในตนเอง และยังพบว่าผู้น่าจะท้องมีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ และมีความเชื่อมั่น
 ในตนเอง

ผลการวิจัยของ ภัทรา นิคมานันท์ (ภัทรา นิคมานันท์ 2517 : 50 - 51)
 ส่วนหนึ่งสนับสนุนการวิจัยของ บาร์ค, สตรอทเธอร์, แจ็ค และเพจ โดย ภัทรา ได้พบว่าความ-
 รู้สึกับผิดชอบ, วินัยในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน
 นอกจากนี้ยังพบว่าในกลุ่มนักศึกษาชาย วินัยในตนเองมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อการ
 ถือศีลห้าทุกข้อ ส่วนนักศึกษาหญิงพบว่าวินัยในตนเองสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการถือศีลห้าข้อหาเพียง
 ข้อเดียว (คือยกเว้นการดื่มสุราเมา)

วิกกินส์ (Wiggins. 1971 : 289) ได้อ้างถึงการศึกษาของโก (Gough) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับวินัยในตนเอง พบว่าผู้ที่วินัยในตนเองสูงจะมีความรับผิดชอบมาก มีความวิตกกังวลน้อย มีความอดทน มีเหตุผลของตนเอง มีความยืดหยุ่นในความคิด และพฤติกรรมทางสังคม และยังพบว่าโดยทั่วไปจะมีสุขภาพดีกว่าผู้ที่ขาดวินัยในตนเองด้วย

วินัยในตนเองต้องการความเข้มแข็ง และมีแนวทางจิตใจรวมทั้งการยึดถือสิ่งใดสิ่งหนึ่งแน่วแน่มั่นคง จากการศึกษาของ เวลเคอร์ (Welker. 1972 : 7328 - B) พบว่าพวกที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนเองทั้งหญิงและชายจะมีสติมากกว่า ควบคุมอารมณ์ได้ดีกว่า มีความผิดปกติในการปรับตัว (Maladjustment) น้อยกว่า วิตกกังวลและพึ่งพาผู้อื่นน้อยกว่าพวกที่มีความเชื่ออำนาจภายนอก

ไบรอันท์ (Bryant. 1972 : 4854 - B) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนที่มีความเชื่อต่างกัน โดยให้ครูบรรยายลักษณะของนักเรียนที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนกับนักเรียนที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตน กลุ่มละ 20 คน ครูอธิบายว่าเด็กที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนจะมีวินัยแรงตนมากกว่า ปรับตัวได้ดีกว่า มีผลสัมฤทธิ์ และมีความอดทนมากกว่าเด็กที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตัว

กรูนา กิจชยัน (กรูนา กิจชยัน 2517 : 79) ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยแรงตน ความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตน และคุณธรรมแห่งพลเมืองดี โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า จำนวน 300 คน พบว่า คุณธรรมแห่งพลเมืองดี และความเชื่อในอำนาจภายในตนเอง มีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงในทางบวกกับความมีวินัยแรงตนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นับว่าผลการวิจัยนี้สนับสนุนผลการวิจัยของเวลเคอร์ (Welker) และไบรอันท์ (Bryant)

จากผลการวิจัยที่กล่าวมานี้จะเห็นว่าความมีวินัยในตนเองมีความสัมพันธ์กับลักษณะบุคลิกภาพหลายด้าน บุคคลใดมีวินัยในตนเองดีก็จะเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพด้านอื่นที่ดีด้วย เช่น เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ เชื่อมั่นในตนเอง ปรับตัวได้ดี มีความเชื่อในอำนาจภายในตนเอง อดทน มีเหตุผล มีคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ซึ่งลักษณะเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นลักษณะบุคลิกภาพที่ดีควรปลูกฝังให้ขึ้นในตัวของเด็กทุกคน

เอกสารและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู และควมมีวินัยในตนเอง

การอบรมเลี้ยงดูคือการที่บิดามารดา หรือบุคคลที่เด็กปฏิบัติต่อเด็ก และเรียกร้องให้เด็กปฏิบัติตาม และคอยดูไปในทำนองต่าง ๆ ฉะนั้นการอบรมเลี้ยงดูคือการที่ผู้เลี้ยงดูกับเด็กมีการติดต่อเกี่ยวของกัน อันเป็นทางใหญ่เลี้ยงดูสามารถให้รางวัลหรือลงโทษการกระทำต่าง ๆ ของเด็กได้ นอกจากนี้เด็กยังมีโอกาสเผ่าส้งเกิดลักษณะ และการกระทำต่าง ๆ ของผู้เลี้ยงดู ทำให้เด็กได้เลียนแบบผู้เลี้ยงดูด้วย (ดวงเดือน พันธมนวาทิน และ เพ็ญแข ประจันปัจฉนิก 2520 : 24) ทั้งนี้ พ่อแม่ หรือบุคคลที่เลี้ยงดูเด็กจึงเป็นบุคคลสำคัญในการสร้างแบบแผน หรือลักษณะบุคลิกภาพให้แก่เด็ก ดังที่ พรอยด์ (Hall & Lindzey. 1970 : 44 - 46 citing Freud.) เจ้าของทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ได้กล่าวถึงพัฒนาการบุคลิกภาพของเด็กว่า จะพัฒนาขึ้นในทางหาขอบเป็นแรกของชีวิต หลังจากนั้นเป็นเพียงการเพิ่มพูนรายละเอียดปลีกย่อยจากโครงสร้างพื้นฐานเดิม นอกจากนี้พรอยด์ ยังกล่าวถึงขบวนการที่ก่อให้เกิดเป็นบุคลิกภาพของคน ๆ นั้น ก็คือการเลียนแบบ (Identification) ที่ได้สะสมมาในวงจรต่าง ๆ ของชีวิต และพ่อแม่ก็ดูเหมือนว่าจะเป็นตัวแบบที่สำคัญที่สุดในการเลียนแบบของเด็ก

สำหรับเรื่องของการสร้างความมีวินัยในตนเองนั้น บิดา มารดา เป็นผู้ที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นผู้ที่คอยบรรมสั่งสอนเด็กตั้งแต่เยาว์วัย ดังที่ ดอยล์ (Doyle. 1961 : 361) กล่าวว่า บิดา มารดา ที่มีวินัยในตนเองจะเป็นผู้ให้ตัวอย่างแก่เด็กทั้งในการกระทำ การพูด และความรู้สึก

เจอร์ซิลด์ (Jersild. 1968 : 165) ก็ได้ให้ความเห็นสอดคล้องกับคอยล์ ว่า บิดา มารดา เป็นผู้มีอิทธิพลในการสร้างวินัยให้กับเด็ก เขากล่าวว่าบิดา มารดาจะต้องไม่ตามใจเด็กจนเกินไป หรือไม่เข้มงวดกับบุตรมากเกินไป จะต้องถือความพอดีเป็นที่ตั้ง

ซีเยิร์ส และคณะ (Sears and others. 1957 : 339) ได้กล่าวว่าการค้นพบของเขาสันนิษฐานทฤษฎีการเลียนแบบ (Identification) บิดา มารดาที่ให้ความรักและยอมรับบุตรของตน และใช้วิธีฝึกวินัยแบบให้ความรัก (Love-oriented techniques discipline) มากกว่าวิธีฝึกวินัยแบบมุ่งวัตถุหรือร่างกาย (Material or physical

techniques) จะสามารถสร้างเด็กให้มีความรู้สึกผิดชอบ (Conscience) ได้มากกว่า และ เชียร์สยังกล่าวอีกว่าเด็กผู้หญิงพัฒนาการควบคุมจากภายในและรับเอาบทบาทของคนได้เร็วกว่าเด็กผู้ชาย

มัสเสน (Mussen. 1969 : 513 - 514) ได้ศึกษาการฝึกวินัยให้แก่เด็ก ได้ผลตรงกับเชียร์สและคณะ โดยพบว่าการฝึกวินัยโดยการให้ความรักจะส่งเสริมพัฒนาการของความรู้สึกผิดชอบ (Conscience) เขาได้เสนอแนะว่าการฝึกวินัยโดยให้ความรักควรใช้จนกว่าเด็กจะเลิกพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา เพราะเป็นการกระตุ้นให้เด็กยอมรับอย่างแท้จริงว่าการกระทำของเขาไม่เหมาะสม

ผลการวิจัยของมัสเสนนี้สอดคล้องกับที่ฮอฟแมน (Hoffman. 1970 : 286) ประมวลผลการวิจัยเกี่ยวกับการฝึกวินัย 3 วิธี ได้แก่ การให้เหตุผล (Induction) การยับยั้งความรัก (Love-withdrawal) และการรวบอำนาจ (Power Assertion) ซึ่งพบว่าบิดามารดาที่ฝึกวินัยเด็กโดยการให้เหตุผลจะทำให้เด็กมีวินัยในตนเองสูงกว่าเด็กที่ได้รับการฝึกวินัยจากบิดามารดาโดยวิธียับยั้งความรักและการรวบอำนาจ

เลียวนาร์ด (Leonard. 1952 : 26) ให้ความเห็นว่า การที่พ่อ แม่ ครู และ ผู้เกี่ยวข้องกับผู้เด็กไม่ได้สร้างบรรยากาศของความรัก และไม่ได้ช่วยเหลือเด็ก หรือมีการคาดหวังจากเด็กมากเกินไป หรือฝึกวินัยเข้มงวดเกินไป จนขาดความเข้าใจต่อความรู้สึกของเด็ก จะเป็นการสร้างปัญหา และยับยั้งพัฒนาการในการบังคับตนเองของเด็ก

จากการประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเองมาแล้วนั้น พบว่าความมีวินัยในตนเองเกี่ยวข้องกับลักษณะทางบุคลิกภาพอื่น ๆ อีก เช่น ความรับผิดชอบ การปรับตัว ความวิตกกังวลและอื่น ๆ ซึ่งลักษณะเหล่านี้มีผลมาจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ด้วย ดังที่ แรดเก (Radke. 1964 : 11 - 12) ได้กล่าวถึงการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ จะทำให้เด็กมีลักษณะต่าง ๆ คือ

พ่อแม่ที่ฝึกความเป็นระเบียบ จะทำให้บุตรเป็นคนเจ้าระเบียบ เคารพกฎเกณฑ์ มีอารมณ์มั่นคง และปรับตัวได้ดี

พ่อแม่ที่เข้มงวดจะทำให้บุตรมีความวิตกกังวลสูง อารมณ์ไม่มั่นคง ไม่เป็นตัวของตัวเอง
ก้าวร้าว มีเพื่อนน้อย

พ่อแม่ที่ให้อิสระแก่บุตร หรือตามใจบุตรมาก จะทำให้บุตรคือร้อน ก้าวร้าว เป็นตัว
ของตัวเอง และมีเพื่อนมาก

เบรคเคนไรค และวินเซนต์ (Brockenridge and Vincent. 1966 : 143)
ได้กล่าวถึงการศึกษาของ บรอนเฟนเบรนเนอร์ (Bronfenbrenner) ไว้ว่าการที่พ่อแม่
เลี้ยงดูเด็กโดยปล่อยปละละเลยจนเกินไป ไม่เอาใจใส่ ไม่แนะนำช่วยเหลือก็จะทำให้เด็ก
เป็นคนไม่รู้จักควบคุมตนเอง ไม่รู้จักประมาณในสิ่งต่าง ๆ

สำหรับในประเทศไทยเรานั้นยังไม่มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู และควมมีวินัย
ในตนเองโดยตรง แต่ก็มีผู้ศึกษาการอบรมเลี้ยงดูกับลักษณะทางบุคลิกภาพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับ
ควมมีวินัยในตนเองซึ่งพอจะหยิบยกออกมากล่าวถึงได้ดังนี้

กฤษฎา กฤษฎาวุฒิ (กฤษฎา กฤษฎาวุฒิ 2514 : 113 - 117) ได้ศึกษาวิธีการ
ฝึกอบรมเด็กของพ่อแม่ที่มีระดับการศึกษาสูงและต่ำ แล้วโยงการฝึกอบรมนั้นกับบุคลิกภาพต่าง ๆ
ของวัยรุ่นทั้งชายหญิง ผลการศึกษาส่วนหนึ่งพบว่าลักษณะความรับผิดชอบของวัยรุ่นชายและหญิง
ขึ้นอยู่กับลักษณะและปริมาณการฝึกฝน กล่าวคือวัยรุ่นชายที่ได้รับการฝึกให้ประสบผลสำเร็จ และ
พ่อแม่มีการคาดหวังสูง จะเป็นผูมีความรับผิดชอบสูง และวัยรุ่นหญิงที่ได้รับการฝึกให้ประสบ
ผลสำเร็จและฝึกระเบียบวินัยกันต่าง ๆ อย่างเข้มงวดจะเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง

เกื้อกูล ทาสีห์ (เกื้อกูล ทาสีห์ 2514 : 181) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพ
กันต่าง ๆ รวมทั้งความรับผิดชอบการควบคุมจิตใจและการบังคับตนเองของวัยรุ่นชายมาจาก
ครอบครัวฐานะต่าง ๆ กัน แต่ไม่พบความแตกต่างทางด้านนี้

การศึกษาของเกื้อกูล ทาสีห์ และกฤษฎา กฤษฎาวุฒิ มีตัวแปรที่ใกล้เคียงกันมาก
เมื่อพิจารณาถึงความสามารถในการบังคับตนเองของวัยรุ่นชายแยกจากรุ่นหญิงแล้วจะพบว่า
วัยรุ่นชายที่ได้รับการฝึกความอดใ้รอไ้ทนอย และฝึกยับยั้งความก้าวร้าวจนเป็นผูมีความ
สามารถบังคับตนเองมาก แต่วัยรุ่นหญิง ถ้าได้รับการฝึกให้ประสบความสำเร็้มากจะมีความ
สามารถในการบังคับตนเองมากด้วย

ทุกผลการวิจัยของ เกื้อกูล ทาสีทวี และกฤตยา กฤษณาภิรมย์ นี้อาจจะกล่าวได้ว่า
ระหว่างวัยรุ่นชาย และวัยรุ่นหญิงนั้น ถ้าได้รับการฝึกหรือการเลี้ยงดูแบบเดียวกันอาจจะทำให้
มีความสามารถในการบังคับตนเองแตกต่างกัน

สำหรับรายงานการวิจัยที่แบ่งการอบรมเลี้ยงดูเด็กออกเป็นแบบต่าง ๆ นั้น ก็ได้ผล
สอดคล้องกันในเรื่องที่เกี่ยวกับลักษณะความรู้สึกรับผิดชอบของเด็ก ประเด็น เล็กสาวสคี่
(ประเด็น เล็กสาวสคี่ 2517 : 91) พบว่าวัยรุ่นที่รายงานว่าตนได้รับการเลี้ยงดูแบบรักมาก
ก็มีความรู้สึกรับผิดชอบมากกว่าวัยรุ่นที่รายงานว่าตนถูกเลี้ยงดูแบบรักน้อยอย่างเห็นได้ชัด ส่วน
การเลี้ยงดูแบบควบคุมมากและน้อยไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะรับผิดชอบของวัยรุ่น นอกจากนี้
ผู้วิจัยยังพบว่าวัยรุ่นที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบรักมาก - ควบคุมน้อย มีลักษณะความรู้สึกรับผิดชอบสูงสุด
และวัยรุ่นที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบรักน้อย - ควบคุมมาก มีความรับผิดชอบต่ำสุด และใกล้เคียง
กับผู้ที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบ รักน้อย - ควบคุมมาก

สมพงษ์ ทิรพัฒน์ (สมพงษ์ ทิรพัฒน์ 2517 : 35 - 36) ได้ศึกษาความสัมพันธ์
ระหว่างวิธีการอบรมเลี้ยงดู ความเชื่อมั่นในตนเอง และความรู้สึกรับผิดชอบ โดยแบ่งการ
เลี้ยงดูออกเป็นสองมิติคือ แบบประชาธิปไตย ซึ่งใกล้เคียงกับแบบให้ความรักที่กล่าวมา และ
แบบเข้มงวดซึ่งใกล้เคียงกับแบบควบคุม ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มที่พ่อแม่เข้มงวดมาก - ประชาธิปไตย
น้อย และกลุ่มที่พ่อแม่เข้มงวดมาก - ประชาธิปไตยมาก มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำกว่ากลุ่มที่
พ่อแม่เข้มงวดน้อย - ประชาธิปไตยน้อย และกลุ่มที่พ่อแม่เข้มงวดน้อย - ประชาธิปไตยมาก
และยังพบว่ากลุ่มที่พ่อแม่เข้มงวดน้อย - ประชาธิปไตยน้อย มีความรับผิดชอบน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ
นอกจากนี้พบว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ

ชูศรี หลักเพชร (ชูศรี หลักเพชร 2517 : 94 - 95) ได้ทำการศึกษากับเด็ก
นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น จำนวน 350 คน พบว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบ
ประชาธิปไตยมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ซึ่ง
ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับ สมพงษ์ ทิรพัฒน์

วารินทร์ ม่วงสุวรรณ (วารินทร์ ม่วงสุวรรณ 2517 : 134, 138) ได้ทำการ
ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู ความเชื่อเพื่อ และวินัยในสังคม มุ่งวินัยในสังคม

มีความใกล้ชิด และคล้ายคลึงวินัยในตนเองมาก ผลการศึกษาพบว่าวินัยที่รายงานว่าคุณถูกเลี้ยงดูแบบรักมาก มีวินัยทางสังคมสูงกว่าวินัยที่รายงานว่าคุณถูกเลี้ยงดูแบบรักน้อย ส่วนในเรื่องเกี่ยวกับการควบคุมนั้น วินัยที่รายงานว่าคุณควบคุมน้อยมีวินัยทางสังคมมากกว่าผู้ที่รายงานว่าคุณควบคุมมาก เมื่อวารินทร์ ม่วงสุวรรณ ได้พิจารณาการเลี้ยงดูแบบรักและควบคุมกันไปในผู้ตอบคนเดียวกัน ปรากฏผลตามความคาดหมายว่าผู้ที่รายงานว่าคุณได้รับการเลี้ยงดูแบบรักมาก แต่ถูกควบคุมน้อยมีวินัยทางสังคมมากที่สุด แตกต่างจากผู้ที่รายงานว่าคุณได้รับความรักน้อย แต่ถูกควบคุมมากอย่างเห็นได้ชัด ผลการวิจัยส่วนนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปราณีตา สุขอุดม (ปราณีตา สุขอุดม 2514 : 92) ที่พบว่าวัยรุ่นชายที่พ่อแม่รายงานว่าคุณควบคุมน้อยนั้น มีความสามารถในการบังคับตนเองสูงกว่าพวกที่ผู้ปกครองรายงานว่าคุณควบคุมมาก

สมาน กำนัน (สมาน กำนัน 2520 : 35 - 36) ได้ทำการศึกษาแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูที่มีผลต่อการปรับตัวของเด็ก ซึ่งการปรับตัวนี้ก็เป็นลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเองประการหนึ่ง ผลการศึกษาได้พบว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยปรับตัวได้ดีกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการปรับตัวของเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย ทั้งจากการพิจารณาในกลุ่มรวม และพิจารณาแยกตามเพศ สำหรับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เด็กหญิงปรับตัวดีกว่าเด็กชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจันปัจฉินัก ได้ทำการวิจัยจริยธรรมของเด็กไทย โดยได้ศึกษาร่วมกับลักษณะการอบรมเลี้ยงดูด้วย ผลการศึกษาพบว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบรักและแบบให้เหตุผลมีความสัมพันธ์กับระดับจริยธรรมอย่างเชื่อมั่นได้ ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมและแบบลงโทษทางกายหรือจิตนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับระดับจริยธรรมมากนัก ผู้ถูกเลี้ยงดูแบบรักมากและให้เหตุผลมากมีจริยธรรมสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ส่วนผู้ที่ถูกเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตและแบบควบคุมน้อยนั้นไม่ปรากฏว่ามีจริยธรรมแตกต่างจากผู้ที่ถูกเลี้ยงดูแบบลงโทษทางกายและแบบควบคุมมาก (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจันปัจฉินัก 2520 : 100 - 104)

จากการประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเองและการอบรมเลี้ยงดูทั้งภายในประเทศและจากต่างประเทศพบว่าการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ให้ความรัก ให้ความสำคัญ

ให้เหตุผลแก่ลูก และมีการฝึกวินัยอย่างเหมาะสม ไม่ปล่อยปละละเลย หรือควบคุมมากเกินไป จะทำให้ลูกมีความสามารถในการควบคุมตนเอง หรือมีวินัยในตนเองและมีลักษณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สูงกว่าที่พ่อแม่จะควบคุมได้ก็อย่างเช่น ช่วงเวลาพัก หรือปล่อยปละละเลยมากเกินไป ในการศึกษารังนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าแบบแผนของการอบรมเลี้ยงดูจะมีความสัมพันธ์กับการมีวินัยในตนเองของเด็กหรือไม่ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ประกอบอีก

อิทธิพลของจำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิดต่อความมีวินัยในตนเอง

จำนวนพี่น้อง จำนวนพี่น้องในครอบครัวหรือขนาดของครอบครัวมีผลต่อพัฒนาการของ เด็กในด้านต่าง ๆ ในครอบครัวขนาดใหญ่ ความสนิทสนมของพ่อแม่กับเด็กย่อมจะแตกต่างกับครอบครัวขนาดกลางและขนาดเล็ก จากการศึกษาของโรเซน (Medinnus and Johnson. 1969: 267 citing Rosen. 1964) พบว่าในครอบครัวขนาดกลางและขนาดเล็กนั้น ความสัมพันธ์ระหว่าง ค่านิยม และสมรรถนะระหว่างมารดาและบุตรชายสูงกว่าในครอบครัวขนาดใหญ่มาก จากการศึกษาชี้ให้เห็นว่าค่านิยมและทัศนคติ จะถ่ายทอดได้มากน้อยขึ้นอยู่กับปริมาณของปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างพ่อแม่และเด็ก ในครอบครัวใหญ่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องจะทำให้ปฏิสัมพันธ์ของเด็กแต่ละคนกับพ่อแม่ลดลง

เมคคินนัส และ จอห์นสัน (Medinnus and Johnson. 1969 : 265)

ไคอานถึงการศึกษาของ บอสซาร์ด และ แซงเจอร์ (Bossard and Sanger. 1952) ซึ่งพบว่าในครอบครัวใหญ่ มีความยุ่งยากหลายประการเพราะมีคนมาก สมาชิกแต่ละคนต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวต่อความเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง การกระทำของแต่ละคนก็จะขึ้นอยู่กับการศึกษา หรือเจตนาของผู้ปกครอง และมีบ่อยครั้งที่พี่น้องจะปกครองกันเอง เนื่องจากพ่อแม่ไม่ค่อยได้ใกล้ชิด

กับลูกแต่ละคน ครอบครัวใหญ่จึงมีปัญหามากกว่า ซึ่งตรงกันข้ามกับการศึกษาของบอสซาร์ด และ โบลด์ (Medinnus and Jonnson. 1969 : 268 citing Bossard and Boll.) ที่พบว่าบางครั้งการฝึกวินัยโดยพี่น้องนี้ก็ได้ผลดีกว่าจากพ่อแม่เพราะเด็กจะมีความเข้าใจถึงปัญหาของพี่น้อง ได้ดีกว่าพ่อแม่ ดังนั้นการฝึกวินัยจากพี่น้องเช่นการคว่ำบาตร (Sanction) หรือการไม่ได้รับการยอมรับจากพี่น้องย่อมมีความหมายต่อเด็กยิ่งกว่าการถูกพ่อแม่เฝ้าเป็นตี

เมกคินนัส และจอห์นสัน (Medinnus and Johnson. 1969 : 264 - 268) ได้สรุปผลการศึกษาและงานวิจัยเกี่ยวกับขนาดของครอบครัวไว้ว่า ในครอบครัวใหญ่ที่มีสมาชิกมากมักจะต้องการจัดการและการปกครองอย่างเข้มงวด พ่อแม่ไม่ค่อยมีโอกาสใกล้ชิดกับเด็กเพราะมีภาระหน้าที่มาก ส่วนในครอบครัวเล็กนั้นพ่อแม่จะมีโอกาสใกล้ชิดกับเด็กมากกว่า จึงมีโอกาสส่งเสริมนิสัยประชาธิปไตยมากกว่า และเด็กที่มาจากครอบครัวเล็กจะลอกเลียนแบบ (Identify) พ่อแม่มากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวใหญ่ซึ่งมักจะเรียนรู้จากเพื่อนมากกว่าจากครอบครัว ดังนั้นเด็กจากครอบครัวเล็กที่ได้ออกเลียนแบบจากพ่อแม่จึงมักจะพัฒนาไปอย่างดีและสามารถที่จะมีการควบคุมจากภายใน (Internal control) ได้ดีกว่าเด็กที่ได้รับการเข้มงวดและได้รับการปกครองแบบอิตาเลียนจากครอบครัวใหญ่

เนื่องจากการควบคุมภายในเป็นส่วนหนึ่ง ของการควบคุมตนเองหรือความมีวินัยในตนเอง ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าจำนวนพี่น้องหรือขนาดของครอบครัวน่าจะส่งผลต่อวินัยในตนเอง

ลำดับการเกิด ประมวล ดิคคินสัน (นิพนธ์ แจงเอี่ยม 2519 : 26 อ้างอิงมาจาก ประมวล ดิคคินสัน 2511 : 39 - 41) ได้อ้างถึงข้อสังเกตของแอดเลอร์ (Adler) ซึ่งกล่าวถึงลำดับการเกิดว่าลูกคนโตมักจะเป็นคนเอาจริงเอาจังกับชีวิต รู้จักรับผิดชอบ เป็นผู้นำหรือเป็นผู้ใหญ่อ่านมาอย่างยิ่ง เมื่อเป็นผู้ใหญ่ ลูกคนรองมีนิสัยชอบแข่งขันมากกว่าลูกคนอื่น ส่วนลูกคนสุดท้ายจะรักนั้ถึงตนเอง ความรู้สึกอินดิวิดูียลไม่ค่อยมี และตามความคิดของแอดเลอร์ การเกิดมาเป็นลูกคนที่เท่าไร ในครอบครัวหนึ่ง ๆ ย่อมมีความหมายสำหรับบุคลิกภาพของแต่ละคนมากทีเดียว

ข้อสังเกตของแอคเลอร์นี้สอดคล้องกับคำกล่าวของเฮิร์ลอค (Hurlock. 1967:192) ที่ว่าเด็กที่เป็นลูกคนแรกมักถูกฝึกให้มีความรับผิดชอบมากกว่าลูกคนถัดมาในครอบครัว และจากผลการวิจัยของ ประณต เล็กสวาสส์ (ประณต เล็กสวาสส์ 2517 : 94) ส่วนหนึ่งพบว่าเด็กที่เป็นลูกคนแรก คนรอง และคนสุดท้ายมีความรับผิดชอบต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการวิจัยนี้สนับสนุนคำกล่าวของ แอคเลอร์และเฮิร์ลอค

กาญจนา ควรสุภา (กาญจนา ควรสุภา 2516 : 85) ได้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ห้าจำนวน 300 คน พบว่าเด็กที่มีลำดับการเกิดต่างกัน มีความรู้สึกผิดชอบต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือเด็กที่เป็นบุตรคนแรก มีความรู้สึกผิดชอบสูงกว่าเด็กที่เป็นลูกคนรองและคนสุดท้ายอย่างมีนัยสำคัญ แต่ความรู้สึกผิดชอบของบุตรคนรองและคนสุดท้ายไม่แตกต่างกัน

ในการวิจัยเกี่ยวกับวินัยทางสังคมของวารินทร์ ม่วงสุวรรณ (วารินทร์ ม่วงสุวรรณ 2517 : 130) ซึ่งเป็นตัวแปรคล้ายคลึงกับวินัยในตนเองมาก กลับไม่พบความแตกต่างของวินัยทางสังคมในกลุ่มตัวอย่างที่มีลำดับการเกิดต่างกัน

เนื่องจากความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำ ความรู้สึกผิดชอบเป็นส่วนหนึ่งของความมีวินัยในตนเอง ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าลำดับการเกิดมีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเอง ถึงแม้ว่าผลการวิจัยเกี่ยวกับวินัยทางสังคมจะไม่พบความแตกต่างเกี่ยวกับลำดับการเกิดก็ตาม แต่ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาว่าตัวแปรนี้จะมีความสัมพันธ์กับความมีวินัยในตนเองประการใด

อิทธิพลของสถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพของพ่อแม่ต่อความมีวินัยในตนเอง

สถานภาพสมรสของพ่อแม่ สถานภาพสมรสของพ่อแม่คือสภาพการอยู่รวมกันหรือแยกกันอยู่ หย่าร้าง หรือเสียชีวิต ย่อมมีผลกระทบกระเทือนถึงพัฒนาการและบุคลิกภาพของเด็ก บิลเลอร์ (Papalia and Olds. 1957:520 citing Biller. 1970) ได้กล่าวถึงการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการไม่ได้อยู่รวมกันของพ่อแม่และเด็กว่า เด็กชายที่พ่อกับแม่มีปัญหาเกี่ยวกับการเลียนแบบ บทบาทของเพศชาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อพ่อกับแม่ไปในวัยก่อนเข้าโรงเรียน เด็กเหล่านี้จะประสบความลำบากในการควบคุมตนเองต่อสิ่งที่มากระตุ้น คือมีปัญหาในการอดใจรอได้

(Delay of gratification) พวกเขามีแนวโน้มจะเป็นเด็กพาลเกร (เด็กเหล่านี้มักได้คะแนนต่ำจากการทดสอบสมรรถภาพทางสมอง (I.Q.) หรือด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มักมีปัญหาในการคบเพื่อนในวัยเด็ก และเมื่อเขาโตขึ้นมักพบปัญหาในความสัมพันธ์กับเพศหญิง เด็กเหล่านี้จะมีความกังวลใจและอารมณ์ไม่มั่นคง มักไม่ใฝ่สัมฤทธิ์ผล และเมื่อเป็นผู้ใหญ่ก็ไม่ค่อยจะประสบความสำเร็จในอาชีพ เท่ากับเด็กที่มีบิดาอยู่ด้วยในวัยเด็ก

โฮลท์ซแมน และมัวร์ (มณฑิพย์ บุญเรือง 2517 : 6 อ้างอิงมาจาก Holtzman and Moore. 1965) ได้ศึกษาเรื่องโครงสร้างของครอบครัวและทัศนคติของวัยรุ่น จำนวน 288 คนในชิคาโก โดยใช้แบบสอบถาม พบว่าความมั่นคงทางอารมณ์ และพฤติกรรมของเด็ก ขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ทางการสมรสของพ่อแม่ กล่าวคือเด็กที่อาศัยอยู่กับพ่อแม่หรือเด็กที่อยู่กับแม่ โดยพ่อถึงแก่กรรมจะมีความมั่นคงทางอารมณ์และประพฤติกว้างอยู่ในแบบแผนพอควร ส่วนเด็กที่อยู่กับแม่ซึ่งมีสามีใหม่จะมีความคับข้องใจ และแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวเสมอ

สมจิต วัฒนคุลัง (สมจิต วัฒนคุลัง 2515 : 36) ได้ทำการศึกษาเรื่องความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ผลการศึกษาส่วนหนึ่ง พบว่าสภาพแวดล้อมในบ้านมีอิทธิพลต่อลักษณะที่ศึกษานี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพสมรสของพ่อแม่ กล่าวคือ พบว่ากลุ่มนักเรียนที่มีความรู้ ความเข้าใจในความเป็นพลเมืองดีในระดับต่ำ มีพ่อแบบแยก แยกกัน (หย่าร้าง) มากกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีความรู้ความเข้าใจในความเป็นพลเมืองดีในระดับสูง นอกนั้น (อาจอยู่กับญาติหรืออยู่กับแม่หรือพ่อเพียงคนเดียว) ไม่มีความแตกต่างกัน

แสงสุรีย์ คนศิริ (แสงสุรีย์ คนศิริ 2519 : 22) ได้ศึกษาเรื่องความสำนึก ในหน้าที่พลเมือง ลักษณะออกตัวไปและความเคร่งครัดของนักเรียนวัยรุ่นในภาคเหนือพบว่า นักเรียนที่พ่อแม่แยกกัน มีความสำนึกในหน้าที่พลเมืองต่ำกว่านักเรียนที่พ่อแม่อยู่ด้วยกันอย่างชัดเจน ได้ที่ระดับ .05 ในกลุ่มรวมและกลุ่มนักเรียนชาย และที่ระดับ .01 ในกลุ่ม ป.6 สำหรับ กลุ่ม มศ.2 นั้นไม่พบความแตกต่าง ซึ่งผลการศึกษานี้สนับสนุนผลการศึกษาของสมจิต วัฒนคุลัง

สำหรับการวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับสภาพสมรสของพ่อแม่กับความมีวินัยในตนเอง โดยตรงนั้นยังไม่มีผู้ศึกษา แต่เอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วก็เป็นลักษณะที่มีความสัมพันธ์ กับความมีวินัยในตนเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่า สภาพสมรสของพ่อแม่จะมีอิทธิพลต่อความ

นางนภพร ๒๕๖๒/๑๖๖/๒๖ ๕๐๖๖/๒๖๖๖๖๖๖๖

สามารถในการควบคุมตนเอง หรือวินัยในตนเองของเด็ก

ระดับการศึกษา ไกล่กลามาแล้วว่าการอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกันทำให้เด็กมีวินัยในตนเองต่างกัน ภาพพ่อแม่เป็นคนที่ใช้เหตุผลกับเด็ก ให้ความรักและแนะนำเด็ก บอมนจะทำให้เด็กมีวินัยในตนเอง สูงกว่าพ่อแม่ที่ใช้อำนาจบังคับควบคุมเด็กหรือปล่อยปละละเลยเด็ก พ่อแม่ที่มีการศึกษาต่างกันจึง มักจะใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน ดังเช่น จีกาส และ ไนล์ (Regers. 1977 : 293 citing Gegas and Nyo. 1974) ก็ศึกษาพบว่าพ่อแม่ฐานะปานกลาง หรือพ่อแม่ที่มีการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัยจะพิจารณาก่อนที่จะลงโทษลูกว่า ลูกทำผิดโดยตั้งใจหรือไม่ และ จะลงโทษหนักหรือเบาแตกต่างกันไปตามเจตนาของการทำผิดนั้น ส่วนพ่อแม่ที่มีฐานะต่ำหรือพ่อแม่ที่มีการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา หรือต่ำกว่านั้นจะไม่ค่อยพิจารณาในเรื่องนี้ จากการศึกษานี้จะเห็นได้ว่าพ่อแม่ที่มีการศึกษาสูงจะใช้เหตุผลมากกว่าพ่อแม่ที่มีการศึกษาต่ำ จึงอาจกล่าวได้ว่าเด็กที่มีพ่อแม่มีระดับการศึกษาต่างกันน่าจะมีวินัยในตนเองต่างกัน

จากการวิจัยสองเรื่องซึ่งมีตัวแปรใกล้เคียงกันมาก คือการวิจัยของเกอกูล ทาสีห์ (เกอกูล ทาสีห์ 2514 : 182) และกฤตยา กฤษณาจุฑิ (กฤตยา กฤษณาจุฑิ 2514 : 136) เมื่อได้ศึกษาลักษณะความสามารถในการบังคับตนเองของวัยรุ่นทั้งชายและหญิง ผลปรากฏว่าถ้าพิจารณาระดับการศึกษาของพ่อแม่แล้ว พบว่าวัยรุ่นที่พ่อแม่ได้รับการศึกษาสูงมีความสามารถ บังคับตนเองสูงกว่าวัยรุ่นที่พ่อแม่ได้รับการศึกษาต่ำอย่างเห็นได้ชัด นับว่าผลการศึกษานี้สนับสนุน คำกล่าวข้างบน

นอกจากนี้จากการประมวลการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ไทยนั้น คงเดือน พันธมนาวิน (คงเดือน พันธมนาวิน 2519 : 16 - 25) ก็พบว่า ระดับการศึกษาของพ่อแม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการอบรมเลี้ยงดู และลักษณะทางสังคมของบุตร แต่ ไม่ได้พบความแตกต่างที่เด่นชัดในวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจต่างกัน

อาชีพของพ่อแม่ ชูชีพ อ่อนโคกสูง (ชูชีพ อ่อนโคกสูง 2516 : 88) ได้ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเองกับคุณธรรม แห่งพลเมืองดี ผลการศึกษาส่วนหนึ่งพบว่าเด็กที่ผูกครองรับราชการและค้าขายมีความเชื่อมั่นใน

ตนเองสูงกว่าเด็กที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเด็กที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ ค้าขาย และอาชีพอื่น ๆ มีคุณธรรมแห่งพลเมืองก็ไม่ต่างกัน

กาญจนา วรรณสุภา (กาญจนา วรรณสุภา 2516 : 84) ได้ศึกษาวิจัยในหัวข้อ คล้ายกับซูซีฟ ออนโลกสูง คือศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว เก็บตัว ความรู้สึกผิดชอบและคุณธรรมแห่งพลเมืองดี โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมปีที่ห้า จำนวน 300 คน พบว่า กลุ่มนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีความรู้สึกผิดชอบไปต่างกัน ส่วนที่เกี่ยวกับคุณธรรมแห่งพลเมืองดีโดยเฉลี่ยเช่นเดียวกับซูซีฟ ออนโลกสูง คือพบว่าเด็กที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีคุณธรรมแห่งพลเมืองดีไม่ต่างกัน

สำหรับการศึกษาที่เกี่ยวกับอาชีพของพ่อแม่และควมมีวินัยในตนเองโดยตรงนั้น กรรณ กิจขยัน (กรรณ กิจขยัน 2517 : 72) พบว่านักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีวินัยแห่งตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพ รับจ้างและอื่น ๆ อาชีพค้าขาย และอาชีพรับราชการมีวินัยแห่งตนสูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพ กสิกรรม ส่วนนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างและอื่น ๆ อาชีพค้าขาย และอาชีพรับราชการมีวินัยแห่งตนไม่ต่างกัน

วรรณวิภา ทองงอก (วรรณวิภา ทองงอก 2517 : 70) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการสอนของนิสิตฝึกงาน วิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก แต่ไม่พบว่านิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีวินัยในตนเองต่างกัน ซึ่งผลการศึกษานี้ ขัดแย้งกับของกรรณ กิจขยัน

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาทั้งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง คุณธรรม แห่งพลเมืองดี และความรู้สึกผิดชอบ ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความมีวินัยในตนเอง และผลการวิจัยที่เกี่ยวกับวินัยในตนเองกับความแตกต่างของอาชีพพ่อแม่ ปรากฏว่ามีการขัดแย้งกันอยู่ ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่าอาชีพของพ่อแม่จะมีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองประการใด

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้

(1) การอบรมเลี้ยงดู, ลำดับการเกิด, จำนวนพี่น้องในครอบครัว, สถานภาพสมรสของพ่อแม่, ระดับการศึกษาของพ่อแม่และอาชีพของพ่อแม่ มีความสัมพันธ์กับความมีวินัยในตนเอง

2. การอบรมเลี้ยงดู, ลำดับการเกิด, จำนวนพี่น้องในครอบครัว, สถานภาพสมรสของพ่อแม่, ระดับการศึกษาของพ่อแม่ และอาชีพของพ่อแม่ สามารถรวมกันทำนายความมีวินัยในตนเองได้.

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่งจากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2521 จำนวน 443 คน จาก 11 โรงเรียน ซึ่งได้คัดเลือกมาโดยวิธีการดังนี้

1. ศึกษาจำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็นห้าเขตการศึกษา

2. สุ่มโรงเรียนจากแต่ละเขตการศึกษาโดยใช้อัตราส่วนหนึ่ง ต่อ เจ็ด โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) คือจับสลากได้จากเขตการศึกษาที่หนึ่ง จำนวนสามโรงเรียน ส่วนเขตอื่นได้เขตละสองโรงเรียน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 11 โรงเรียน

3. สุ่มห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง จากแต่ละโรงเรียน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย คือ จับสลากมาโรงเรียนละหนึ่งห้องเรียน ซึ่งจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างใดแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศ และโรงเรียนในแต่ละเขตการศึกษา

เขตการศึกษา	โรงเรียน	ชาย	หญิง	รวม
1	สตรีวิทยา	—	49	49
	วัดมกุฏกษัตริยาราม	27	—	27
	วัดเบญจมบพิตร	36	—	36

ตาราง 1 (ต่อ)

เขตการศึกษา	โรงเรียน	ชาย	หญิง	รวม
2	ศรีอยุธยา	—	37	37
	จันทร์พุ่มพ่วง	16	19	35
3	พุทธจักรวิทยา	29	16	45
	วัดธาตุทอง	14	30	44
4	วัดอินทาราม	25	20	45
	แจรงอนวิทยา	23	20	43
5	ฤทธิณรงค์รอน	24	16	40
	วัดกุลีตาราม	27	15	42
	รวม	221	222	443

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 3 ฉบับ คือ

1. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู
2. แบบสอบถามความมีวินัยในตนเอง
3. แบบสอบถามรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน

4. สังเกตและสัมภาษณ์

1. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดย

- 1.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอบรม

เลี้ยงดู เช่น การศึกษาของ มัสเสน (Mussen. 1969) คนนี้ งานมานะ

(คนัย งามมานะ 2518) อรุณ หลิมประเสริฐ (อรุณ หลิมประเสริฐ 2520) และ
สมาน กำเนิด (สมาน กำเนิด 2520)

1.2 วิเคราะห์พฤติกรรมของพ่อแม่ ผู้ปกครองที่ปฏิบัติต่อเด็ก อันแสดงถึงการ
อบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตยจากทฤษฎีและ
เอกสารการวิจัยที่ได้ศึกษา เพื่อสร้างนิยามปฏิบัติการเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูทั้งสามแบบ

1.3 นำผลการศึกษาและการวิเคราะห์มาสร้างข้อคำถามเป็นสถานการณ์ต่าง ๆ
เพื่อให้ผู้ตอบได้พิจารณาว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองของเขาจะปฏิบัติต่อเขาอย่างไรถ้าเกิดสถานการณ์
นั้น ๆ โดยข้อคำถามทั้งหมด 42 ข้อ

1.4 นำข้อคำถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้มีคุณวุฒิทางจิตวิทยา และในการวิจัย
พฤติกรรม พิจารณาวัดความเหมาะสมและถูกต้องหรือไม่ เพื่อหาความเที่ยงตรงแบบ Face
validity และปรับปรุงแบบสอบถามก่อนที่จะนำไปทดลองใช้

1.5 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่งที่ไม่ใช่
กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อและหาความเชื่อมั่น
ต่อไป

1.6 ลักษณะและวิธีการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้เป็นการสร้างสถานการณ์ที่เป็นตัวแทนของเหตุการณ์ที่อาจ
เกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวันของเด็ก เกี่ยวกับเรื่องราวของการศึกษาเล่าเรียน การแต่งกาย
การเที่ยวเตร่ การคบเพื่อน การใช้จ่ายเงิน การรักษาเวลา ฯลฯ เพื่อทำให้เด็กคิดถึง
วิธีการที่พ่อแม่จะปฏิบัติต่อตนเองเมื่อเกิดเหตุการณ์นั้น ๆ ขึ้น คำตอบของแบบสอบถามมี 3
คำตอบ ซึ่งเป็นตัวแทนของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขันและ
แบบประชาธิปไตย โดยแต่ละคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ชนิดหกคำตอบ ซึ่งผู้ตอบจะตอบ
ตอบทุกข้อดังตัวอย่าง

(๐) เนื่องจากทางโรงเรียนจะจัดให้มีพิธีไหว้ครู ถ้าท่านได้รับเลือกจากนักเรียนในห้องให้เป็นผู้ถือพานดอกไม้จึงต้องอยู่ชมพิธี ทำให้กลับบ้านช้า นึกเวลาไปประมาณสามชั่วโมง ท่านคิดว่าเมื่อถึงบ้านพ่อแม่จะปฏิบัติต่อท่านตามวิธีต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคยทำเลย
ก. ไม่สนใจนัก	5	4	3	2	1	0
ข. โกรธมาก ไม่ยอมรับฟังเหตุผล และดูหรือทำโทษท่านที่กลับบ้านนึกเวลา					✓	
ค. ชักถามท่านถึงสาเหตุที่กลับบ้านและยอมรับฟังเหตุผล				✓		

- หมายเหตุ ข้อ ก. เป็นตัวแทนของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย
 ข้อ ข. เป็นตัวแทนของการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน
 ข้อ ค. เป็นตัวแทนของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

การเรียงลำดับนี้ไม่ได้เหมือนกันทุกข้อ ทั้งนี้เพื่อความเชื่อมั่นใจของแบบสอบถาม

1.7 เกณฑ์การให้คะแนน

เมื่อตอบข้อ	มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
เมื่อตอบข้อ	มาก	ให้	4	คะแนน
เมื่อตอบข้อ	ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เมื่อตอบข้อ	น้อย	ให้	2	คะแนน
เมื่อตอบข้อ	น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน
เมื่อตอบข้อ	ไม่เคยทำเลย	ให้	0	คะแนน

หลังจากตรวจให้คะแนนเป็นรายข้อแล้ว รวมคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบคือแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย

1.8 การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

1.8.1 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน แล้วนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ รวมคะแนนของแต่ละคน แล้วนำมาเรียงคะแนนจากน้อยสุดถึงมากที่สุด ทักเอา 27 % จากคะแนนสูงสุดและต่ำสุดมาวิเคราะห์โดยใช้ t -test (Guilford, 1965 : 184) ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อของสองกลุ่มนี้แล้วเลือกเอาข้อที่มีค่า t สูงก็จะมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ไว้ โดยเลือกข้อที่มีค่า t สูงตรงกันทั้งสามแบบการอบรมเลี้ยงดูไว้ได้ 20 ข้อ

1.8.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามที่คัดเลือกไว้ ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบโดยใช้ Coefficient alpha (Nunnally, 1967 : 196) หาค่าความเชื่อมั่นตามตารางข้างล่าง

ตาราง 2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู

แบบการอบรมเลี้ยงดู	K	$\sum \sigma_i^2$	σ_y^2	r_{kk}
ประชาธิปไตย	20	47.5673	227.9174	0.8342
เซมวงศกาวช้น	20	50.7036	229.0644	0.8196
ปล่อยปละละเลย	20	44.5716	190.1012	0.8058

2. แบบสอบถามความมีวินัยในตนเอง ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยมีวิธีการดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในตนเอง อาทิเช่น การวิจัยของ กรุณา กิจยพันธ์ (กรุณา กิจยพันธ์ 2517) วรณวิภา ทองงอก (วรณวิภา ทองงอก 2517) วารินทร์ ม่วงสุวรรณ (วารินทร์ ม่วงสุวรรณ 2517) และอื่น ๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

จากผลการศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และการวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่าบุคคลที่มีวินัยในตนเองควรจะมีคุณลักษณะและพฤติกรรมดังต่อไปนี้

- มีความรับผิดชอบ
- เชื้อมนั่นในตนเอง
- มีความรู้สึกผิดชอบ
- ไม่แกว่งใจ
- มีความตั้งใจจริง
- มีลักษณะความเป็นผู้นำ
- มีความซื่อสัตย์ จริงใจ
- มีเหตุผล
- กล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ
- เคารพในสิทธิของผู้อื่น
- ทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม
- มีความอดทน
- มีความเชื่ออำนาจภายในตน (Internal control)
- มีลักษณะมุ่งอนาคต (Future Orientation)

2.2 นำผลการศึกษาในข้อ 2.1 มาสร้างนิยามปฏิบัติการเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง แล้วสร้างแบบสอบถาม เป็นสถานการณ์ที่ใหญ่พอช่วยตัดสินใจแทนบุคคลในเหตุการณ์นั้น ๆ

2.3 นำข้อคำถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางจิตวิทยาและผู้มีความรู้ในการวิจัยทางพฤติกรรมพิจารณาความเที่ยงตรงแบบ Face validity เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามก่อนจึงนำไปทดลองใช้ (pretest) โดยให้ข้อคำถามที่นำไปทดลองสอบ 38 สถานการณ์ด้วยกัน

2.4 นำแบบสอบถามไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่งที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถามต่อไป

2.5 ลักษณะและวิธีทดสอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นการกำหนดสถานการณ์ที่ต้องการให้ผู้ตอบได้พิจารณาและตัดสินใจแทนบุคคลในเหตุการณ์นั้น ๆ และให้เหตุผลในการตัดสินใจดังกล่าว คำถามแต่ละข้อแบ่งออกเป็นสองตอน ตอนแรกเป็นการให้ผู้ตอบเลือกตัดสินใจโดยมีคำตอบให้สองตัว เลือกคือ

- ตัวเลือกที่แสดงว่ามีวินัยในตนเอง
- ตัวเลือกที่ไม่แสดงว่ามีวินัยในตนเอง

ถ้าผู้ตอบเลือกข้อที่แสดงว่ามีวินัยในตนเองก็จะได้คะแนน 1 คะแนน ถ้าเลือกข้อที่ไม่แสดงว่ามีวินัยในตนเองก็จะไม่ได้คะแนน

ตอนที่สอง เป็นการให้ผู้ตอบให้เหตุผลว่าทำไมจึงตัดสินใจดังกล่าว โดยในการตัดสินใจแต่ละแบบจะมีเหตุผลให้ผู้ตอบได้เลือก สองข้อ และมีข้อความให้ผู้ตอบเติมเหตุผลของตนเอง ถ้าเหตุผลที่ให้เลือกไม่ตรงกับความคิดของผู้ตอบ

ในกรณีที่ผู้ตอบเลือกคำตอบที่แสดงว่ามีวินัยในตนเอง จะมีเหตุผลให้เลือกคือ

- ตัวเลือกที่แสดงการใช้เหตุผลจากการควบคุมภายในตนเอง

(Internal control)

- ตัวเลือกที่แสดงการใช้เหตุผลจากการควบคุมภายนอกตน

(External control)

- อื่น ๆ (ให้ผู้ตอบระบุ)

ถ้าหากผู้ตอบระบุเหตุผลมาเอง ผู้วิจัยจะนำมาพิจารณาว่าเป็นเหตุผลที่แสดงการควบคุมภายในหรือภายนอกตน หากผู้ตอบเลือกเหตุผลที่แสดงการควบคุมภายในตนเองก็จะได้คะแนนอีก 1 คะแนน แต่หากผู้ตอบเลือกเหตุผลที่แสดงการควบคุมภายนอกตนเองก็จะไม่ได้คะแนน

ในกรณีที่ผู้ตอบตัดสินใจเลือกคำตอบที่ไม่แสดงว่ามีวินัยในตนเองก็มีเหตุผลให้เลือก สามประการเช่นเดียวกัน แต่ผู้วิจัยไม่ได้วางกฎเกณฑ์ในการตั้งตัวเลือกว่าจะเป็นการควบคุมภายในหรือภายนอก ส่วนการให้คะแนนนั้น ถ้าผู้ตอบเลือกคำตอบที่ไม่แสดงว่ามีวินัยในตนเองตั้งแต่ตอนแรก ก็จะไม่ได้คะแนนเลย ทั้งตอนแรกและตอนที่สอง แต่ที่มีเหตุผลให้เลือกในตอนที่สอง เพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ และเพื่อไม่ให้เป็นการชี้แนะคำตอบที่ถูกต้องแก่ผู้ตอบ

สำหรับแบบสอบถามความมีวินัยในตนเองนี้ คะแนนของแต่ละข้อคิดจากคะแนนรวมทั้งสองตอน ถ้าตอบถูกทั้งสองตอนก็จะได้ 2 คะแนน ถ้าตอบถูกเฉพาะตอนแรกได้ 1 คะแนน แต่ถ้าตอบผิดตั้งแต่ตอนแรกก็จะได้ 0 คะแนน *Interval scale*

2.5 การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

2.5.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ รวมคะแนนของแต่ละคนแล้วนำคะแนนมาเรียงจากน้อยสุดถึงมากที่สุด ได้เอา 27 % จากคะแนนสูงสุดและต่ำสุด มาวิเคราะห์โดยใช้ t -test (Guilford, 1965 : 184) ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อของสองกลุ่มนี้แล้วเลือกข้อที่มีค่า t สูงซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ไว้ได้ 23 ข้อ

2.5.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามที่คัดเลือกได้ไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ Coefficient alpha (Nunnally, 1967 : 196) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.8189 *Concurrent valid (วิธีใหม่)*

2.5.3 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น และแบบสอบถามความมีวินัยแห่งตนของ กรรณ กิจขยัน (กรรณ กิจขยัน 2517 : ภาคผนวก) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นสูง 0.8198 ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มเดียวกัน โดยใช้แบบสอบถามของ กรรณ กิจขยัน เป็นตัวเกณฑ์ (Criteria) แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Product moment correlation) ระหว่างแบบสอบถามทั้งสอง ได้ $r = 0.4386$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .005 แสดงว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นใหม่มี Construct validity สูง สามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

3. แบบสอบถามรายละเอียดส่วนตัว ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดย ศึกษาจากเอกสาร และการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามทั้งสามฉบับที่สร้างขึ้นไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 11 โรงเรียน โดยผู้วิจัยได้ขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปขอความร่วมมือจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยได้ทำการทดสอบในเงื่อนไขภาพนัย

2522

2. เลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไว้ ทดลองให้คะแนนตามเกณฑ์ แล้วนำคะแนนที่ได้มา ทำการวิเคราะห์ต่อไป

ในการคำนวณค่าทางสถิติ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่สถาบันคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

+ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูล

1.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (Edwards. 1968 : 80)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทนค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

โดยใช้สูตร (Ferguson. 1966 : 67)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S	แทนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ΣX	แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด
ΣX^2	แทนผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
$(\Sigma X)^2$	แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

2. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม ในการหาค่าอ่านจำแนกของข้อสอบโดยใช้ t - test จากสูตร (Guilford. 1965 : 184)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(N_1 - 1)S_1^2 + (N_2 - 1)S_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \cdot \frac{N_1 + N_2}{N_1 \cdot N_2}}}$$

เมื่อ t	แทนค่าที่จะพิจารณาใน t - distribution
$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทนคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
S_1^2, S_2^2	แทนความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
N_1, N_2	แทนจำนวนคนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

3. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแบบสอบถามที่เป็นตัวเกิดและแบบสอบถามที่สร้างขึ้นใหม่ โดยใช้สูตร (Garrett. 1966 : 143)

$$r = \frac{N \Sigma XY - \Sigma X \Sigma Y}{\sqrt{[N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2] [N \Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2]}}$$

เมื่อ r	แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
$\Sigma X, \Sigma Y$	แทนผลรวมของคะแนน X และคะแนน Y ตามลำดับ
ΣXY	แทนผลรวมของผลคูณของคะแนน X และคะแนน Y แต่ละคู่

$\Sigma X^2, \Sigma Y^2$ แทนผลรวมทั้งหมดของกำลังสองของคะแนน X และคะแนน Y
ตามลำดับ

N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

4. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม การยอมรับได้ยิ่งๆ และความมีวินัยในตนเอง
โดยใช้วิธี Coefficient alpha (Nunnally. 1967 : 196)

$$r_{kk} = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\Sigma \sigma_i^2}{\sigma_y^2} \right]$$

เมื่อ r_{kk}

แทนค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

K

แทนจำนวนข้อของแบบสอบถาม

σ_i^2

แทนความแปรปรวนของคะแนนรวม

$\Sigma \sigma_i^2$

แทนผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ

5. หาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ระหว่างตัวแปรโดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรม Multiple Correlation.

6. หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม Partial Correlation

7. สร้างสมการพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรม Multiple Regression.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

SS แทน Sum of square

MS แทน Mean square

df แทน Degree of freedom

F แทน ค่าสถิติที่พิจารณาใน F - distribution

X_1 แทน จำนวนพี่น้องของกลุ่มตัวอย่าง (โดยให้รหัส 1, 2, 3, 4... ตามจำนวนพี่น้อง)

X_2 แทน ลำดับการเกิด (โดยให้รหัสดังนี้คือ บุตรคนเล็ก = 1
บุตรคนกลาง = 2 บุตรคนโต = 3)

X_3 แทน สถานภาพสมรสของบิดามารดา (โดยให้รหัสดังนี้คือ
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน = 5 บิดาเสียชีวิต = 4 มารดา
เสียชีวิต = 3 บิดามารดาเสียชีวิตแต่แยกกันอยู่ = 2
ทั้งบิดามารดาเสียชีวิต = 1)

X_4 แทน ระดับการศึกษาของบิดา (โดยให้รหัสดังนี้คือ ระดับประถมศึกษา
= 1 ระดับมัธยมศึกษา = 2 ระดับอุดมศึกษา = 3)

X_5 แทน ระดับการศึกษาของมารดา (โดยให้รหัสเช่นเดียวกับระดับการศึกษาของบิดา)

X_6	แทน	อาชีพของบิดา (โดยให้รหัสดังนี้คือ อาชีพอื่น ๆ = 0 อาชีพรับจ้าง = 1 อาชีพเกษตรกร = 2 อาชีพค้าขาย = 3 อาชีพธุรกิจ = 4 อาชีพบริหารการ = 5)
X_7	แทน	อาชีพของมารดา (โดยให้รหัสเช่นเดียวกับอาชีพของบิดา)
X_8	แทน	การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
X_9	แทน	การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน
X_{10}	แทน	การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย
Y	แทน	ความมีวินัยในตนเอง
r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
$S.E._b$	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
$S.E._{est}$	แทน	ความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์
a	แทน	ค่าคงที่ของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ
b	แทน	สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ
β	แทน	สัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน
$\hat{Y}$	แทน	วินัยในตนเองที่ได้จากการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ
$\hat{Z}$	แทน	วินัยในตนเองที่ได้จากการพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน
$Z_1, Z_2, Z_3, \dots, Z_{10}$	แทน	$X_1 \dots X_{10}$ ตามลำดับ แต่อยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐาน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายแบ่งออกเป็นสามตอนคือ
ตอนที่ 1 เป็นการแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร กับตัวพยากรณ์
 ทั้งหมด เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1 ที่ว่า "การอบรมเลี้ยงดู จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด
 สถานภาพสมรสของพ่อแม่ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ และอาชีพของพ่อแม่ มีความสัมพันธ์
 กับความมีวินัยในตนเอง"

ตอนที่ 2 เป็นการแสดงค่า Partial correlation ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู
 ทั้งสามแบบ กับความมีวินัยในตนเอง เพื่อสนับสนุนผลการทดสอบสมมุติฐานจากตอนที่ 1

2.1 เป็นการแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยในตนเอง
 กับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย โดยควบคุมตัวแปรบางตัว

2.2 เป็นการแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยในตนเองกับการ
 อบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันโดยควบคุมตัวแปรบางตัว

2.3 เป็นการแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยในตนเองกับ
 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย โดยควบคุมตัวแปรบางตัว

ตอนที่ 3 เป็นการแสดงค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรกับตัวพยากรณ์ และการ
 สร้างสมการพยากรณ์ความมีวินัยในตนเอง เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 2 ที่ว่า "การอบรม
 เลี้ยงดู จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด สถานภาพสมรสของพ่อแม่ ระดับการศึกษาของพ่อแม่
 และอาชีพของพ่อแม่สามารถรวมกันพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองได้"

ตอนที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับตัวพยากรณ์ สมมุติฐานในการศึกษาคือ
 "การอบรมเลี้ยงดู จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด สถานภาพสมรสของพ่อแม่ ระดับการศึกษา
 ของพ่อแม่และอาชีพของพ่อแม่มีความสัมพันธ์กับความมีวินัยในตนเอง"

เพื่อทดสอบสมมุติฐานนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งสามฉบับไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง
 แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าว ปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับตัวพยากรณ์

ตัวแปร	ความมีวินัยในตนเอง (Y)
จำนวนพี่น้อง (x_1)	0.0094
ลำดับการเกิด (x_2)	0.0016
สถานภาพสมรสของพ่อแม่ (x_3)	0.0386
ระดับการศึกษาของพ่อ (x_4)	0.0228
ระดับการศึกษาของแม่ (x_5)	0.0244
อาชีพของพ่อ (x_6)	0.0336
อาชีพของแม่ (x_7)	0.0206
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (x_8)	0.2604
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (x_9)	- 0.0882
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (x_{10})	- 0.2933

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าวินัยในตนเองสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่วางไว้ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด สถานภาพสมรสของพ่อแม่ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ และอาชีพของพ่อแม่ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน

ตอนที่ 2 ก. Partial correlation ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูทั้งสามแบบกับความมีวินัยในตนเอง เพื่อสนับสนุนผลการทดสอบสมมุติฐานจากตอนที่ 1

เพื่อสนับสนุนผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และตัวพยากรณ์ในตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทางสถิติแบบ Partial correlation ซึ่งเป็นการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแปรโดยควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ เพื่อศึกษาว่าตัวแปรที่ควบคุมไว้จะมีอิทธิพลต่อค่า

ความสัมพันธ์ที่พบเมื่อยังไม่ได้ควบคุมตัวแปรอย่างไร และในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบ Partial Correlation ระหว่างตัวแปรกับตัวพยากรณ์ทุกตัว ซึ่งผลปรากฏว่า สำหรับตัวพยากรณ์ที่ไม่พบความสัมพันธ์กับวินัยในตนเอง จากการศึกษาตอนที่ 1 เมื่อขจัดอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ออกแล้วก็ได้ผลคงเดิม คือไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงไม่นำเสนอผลการวิเคราะห์ดังกล่าว แต่จะเสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบ Partial Correlation ระหว่างความมีวินัยในตนเองกับการอบรมเลี้ยงดูทั้งสามแบบที่พบว่ามีสัมพันธ์กัน จากผลการศึกษาในตอนที่ 1

ในการคุมตัวแปรบางตัวที่เกี่ยวข้องนี้ได้คุมตัวแปรตั้งแต่ที่ละหนึ่งตัวแปรจนกระทั่งถึงที่ละห้าตัวแปร ซึ่งเป็นจำนวนตัวแปรสูงสุดที่เครื่องคอมพิวเตอร์สามารถคุมได้ แต่เนื่องจากค่าสหสัมพันธ์จากการคำนวณมีจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงจะนำเสนอเฉพาะค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เมื่อคุมตัวแปรใดมากที่สุดคือห้าตัวแปร ซึ่งผลการวิเคราะห์จะแสดงในตาราง 4,

ตาราง 5 และ ตาราง 6

2.1 การแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยในตนเองกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยโดยควบคุมตัวแปรบางตัวดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Partial Correlation ระหว่างความมีวินัยในตนเองกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เมื่อคุมตัวแปรอื่นจำนวนห้าตัวแปร

ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r	ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r
1	$X_1 X_2 X_3 X_4 X_5$	0.2841 ***	7	$X_1 X_2 X_3 X_5 X_7$	0.2899 ***
2	$X_1 X_2 X_3 X_4 X_6$	0.2802 ***	8	$X_1 X_2 X_3 X_5 X_9$	0.3067 ***
3	$X_1 X_2 X_3 X_4 X_7$	0.2808 ***	9	$X_1 X_2 X_3 X_5 X_{10}$	0.1897 ***
4	$X_1 X_2 X_3 X_4 X_9$	0.3034 ***	10	$X_1 X_2 X_3 X_6 X_7$	0.2773 ***
5	$X_1 X_2 X_3 X_4 X_{10}$	0.1828 ***	11	$X_1 X_2 X_3 X_6 X_9$	0.2977 ***
6	$X_1 X_2 X_3 X_5 X_6$	0.2849 ***	12	$X_1 X_2 X_3 X_6 X_{10}$	0.1780 ***

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r	ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r
13	X X X X X 1 2 3 7 9	*** 0.2872	29	X X X X X 1 2 5 7 9	*** 0.3080
14	X X X X X 1 2 3 7 10	*** 0.1697	30	X X X X X 1 2 5 7 10	*** 0.1959
15	X X X X X 1 2 3 9 10	*** 0.1805	31	X X X X X 1 2 5 9 10	*** 0.2026
16	X X X X X 1 2 4 5 6	*** 0.2832	32	X X X X X 1 2 6 7 9	*** 0.2942
17	X X X X X 1 2 4 5 7	*** 0.2883	33	X X X X X 1 2 6 7 10	*** 0.1767
18	X X X X X 1 2 4 5 9	*** 0.3065	34	X X X X X 1 2 6 9 10	*** 0.1893
19	X X X X X 1 2 4 5 10	*** 0.1891	35	X X X X X 1 2 7 9 10	*** 0.1762
20	X X X X X 1 2 4 6 7	*** 0.2791	36	X X X X X 1 3 4 5 6	*** 0.2852
21	X X X X X 1 2 4 6 9	*** 0.3015	37	X X X X X 1 3 4 5 7	*** 0.2910
22	X X X X X 1 2 4 6 10	*** 0.1819	38	X X X X X 1 3 4 5 9	*** 0.3097
23	X X X X X 1 2 4 7 9	*** 0.2993	39	X X X X X 1 3 4 5 10	*** 0.1907
24	X X X X X 1 2 4 7 10	*** 0.1813	40	X X X X X 1 3 4 6 7	*** 0.2826
25	X X X X X 1 2 4 9 10	*** 0.1954	41	X X X X X 1 3 4 6 9	*** 0.3055
26	X X X X X 1 2 5 6 7	*** 0.2900	42	X X X X X 1 3 4 6 10	*** 0.1844
27	X X X X X 1 2 5 6 9	*** 0.3075	43	X X X X X 1 3 4 7 9	*** 0.3043
28	X X X X X 1 2 5 6 10	*** 0.1907	44	X X X X X 1 3 4 7 10	*** 0.1849

. ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r	ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r
45	X X X X X 1 3 4 9 10	0.1994***	61	X X X X X 1 4 5 9 10	0.2054***
46	X X X X X 1 3 5 6 7	0.2923***	62	X X X X X 1 4 6 7 9	0.3022***
47	X X X X X 1 3 5 6 9	0.3099***	63	X X X X X 1 4 6 7 10	0.1838***
48	X X X X X 1 3 5 6 10	0.1919***	64	X X X X X 1 4 6 9 10	0.1983***
49	X X X X X 1 3 5 7 9	0.3112***	65	X X X X X 1 4 7 9 10	0.1955***
50	X X X X X 1 3 5 7 10	0.1977***	66	X X X X X 1 5 6 7 9	0.3121***
51	X X X X X 1 3 5 9 10	0.2040***	67	X X X X X 1 5 6 7 10	0.1987***
52	X X X X X 1 3 6 7 9	0.2978***	68	X X X X X 1 5 6 9 10	0.2065***
53	X X X X X 1 3 6 7 10	0.1789***	69	X X X X X 1 5 7 9 10	0.2070***
54	X X X X X 1 3 6 9 10	0.1918***	70	X X X X X 1 6 7 9 10	0.1889***
55	X X X X X 1 3 7 9 10	0.1798***	71	X X X X X 2 3 4 5 6	0.2839***
56	X X X X X 1 4 5 6 7	0.2901***	72	X X X X X 2 3 4 5 7	0.2887***
57	X X X X X 1 4 5 6 9	0.3089***	73	X X X X X 2 3 4 5 9	0.3089***
58	X X X X X 1 4 5 6 10	0.1906***	74	X X X X X 2 3 4 5 10	0.1880***
59	X X X X X 1 4 5 7 9	0.3106***	75	X X X X X 2 3 4 6 7	0.2805***
60	X X X X X 1 4 5 7 10	0.1966***	76	X X X X X 2 3 4 6 9	0.3047***

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับที่	ตัวแปรที่คูณ	r	ลำดับที่	ตัวแปรที่คูณ	r
77	X X X X X 2 3 4 6 10	0.1816	91	X X X X X 2 4 5 6 7	0.2839
78	X X X X X 2 3 4 7 9	0.3027	92	X X X X X 2 4 5 6 9	0.3084
79	X X X X X 2 3 4 7 10	0.1808	93	X X X X X 2 4 5 6 10	0.1889
80	X X X X X 2 3 4 9 10	0.1974	94	X X X X X 2 4 5 7 9	0.3099
81	X X X X X 2 3 5 6 7	0.2904	95	X X X X X 2 4 5 7 10	0.1938
82	X X X X X 2 3 5 6 9	0.3094	96	X X X X X 2 4 5 9 10	0.2044
83	X X X X X 2 3 5 6 10	0.1896	97	X X X X X 2 4 6 7 9	0.3018
84	X X X X X 2 3 5 7 9	0.3093	98	X X X X X 2 4 6 7 10	0.1814
85	X X X X X 2 3 5 7 10	0.1935	99	X X X X X 2 4 6 9 10	0.1974
86	X X X X X 2 3 5 9 10	0.2026	100	X X X X X 2 4 7 9 10	0.1939
87	X X X X X 2 3 6 7 9	0.2962	101	X X X X X 2 5 6 7 9	0.3117
88	X X X X X 2 3 6 7 10	0.1750	102	X X X X X 2 5 6 7 10	0.1964
89	X X X X X 2 3 6 9 10	0.1898	103	X X X X X 2 5 6 9 10	0.2058
90	X X X X X 2 3 7 9 10	0.1747	104	X X X X X 2 5 7 9 10	0.2050

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r	ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r
105	X X X X X 2 6 7 9 10	0.1873***	116	X X X X X 3 5 6 7 9	0.3141***
106	X X X X X 3 4 5 6 7	0.2908***	117	X X X X X 3 5 6 7 10	0.1973***
107	X X X X X 3 4 5 6 9	0.3109***	118	X X X X X 3 5 6 9 10	0.2071***
108	X X X X X 3 4 5 6 10	0.1896***	119	X X X X X 3 5 7 9 10	0.2069***
109	X X X X X 3 4 5 7 9	0.3131***	120	X X X X X 3 6 7 9 10	0.1888***
110	X X X X X 3 4 5 7 10	0.1952***	121	X X X X X 4 5 6 7 9	0.3127***
111	X X X X X 3 4 5 9 10	0.2064***	122	X X X X X 4 5 6 7 10	0.1963***
112	X X X X X 3 4 6 7 9	0.3057***	123	X X X X X 4 5 6 9 10	0.2069***
113	X X X X X 3 4 6 7 10	0.1833***	124	X X X X X 4 5 7 9 10	0.2084***
114	X X X X X 3 4 6 9 10	0.2001***	125	X X X X X 4 6 7 9 10	0.1975***
115	X X X X X 3 4 7 9 10	0.1974***	126	X X X X X 5 6 7 9 10	0.2104**

หมายเหตุ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยในตนเองกับการยอมรับเลี้ยงดู
แบบประชาธิปไตยเมื่อไม่ไ้คุมตัวแปรใด มีค่า = 0.2604***

ผลจากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า เมื่อกำจัดอิทธิพลของตัวแปรใด ๆ ออกไปก็ตาม
ความมีวินัยในตนเองก็ยังคงมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในทางบวก

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนนี้สอดคล้องกับส่วนหนึ่งของสมมุติฐานข้อ 1 และสนับสนุนผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 1 ที่พบว่าวิสัยในตนเองมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

2.2 การแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความไว้วางใจในตนเองกับการยอมรับเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันโดยควบคุมตัวแปรบางตัวดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Partial Correlation ระหว่างความไว้วางใจในตนเองกับการยอมรับเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันเมื่อควบคุมตัวแปรอื่นจำนวนห้าตัวแปร

ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r	ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r
1	X X X X X 1 2 3 4 5	-0.0949	11	X X X X X 1 2 3 6 8	-0.1481**
2	X ₁ X ₂ X ₃ X ₄ X ₆	-0.0954	12	X ₁ X ₂ X ₃ X ₆ X ₁₀	-0.0174
3	X ₁ X ₂ X ₃ X ₄ X ₇	-0.0917	13	X ₁ X ₂ X ₃ X ₇ X ₈	-0.1349**
4	X ₁ X ₂ X ₃ X ₄ X ₈	-0.1564***	14	X ₁ X ₂ X ₃ X ₇ X ₁₀	-0.0092
5	X ₁ X ₂ X ₃ X ₄ X ₁₀	-0.0231	15	X ₁ X ₂ X ₃ X ₈ X ₁₀	-0.0639
6	X ₁ X ₂ X ₃ X ₅ X ₆	-0.0947*	16	X ₁ X ₂ X ₄ X ₅ X ₆	-0.0939*
7	X ₁ X ₂ X ₃ X ₅ X ₇	-0.0888*	17	X ₁ X ₂ X ₃ X ₄ X ₅ 7	-0.0894*
8	X ₁ X ₂ X ₃ X ₅ X ₁₀	-0.1537***	18	X ₁ X ₂ X ₄ X ₅ X ₈	-0.1561***
9	X X X X X 1 2 3 6 10	-0.0171	19	X ₁ X ₂ X ₄ X ₅ X ₁₀	-0.0209
10	X X X X X 1 2 3 6 7	-0.0902*	20	X X X X X 1 2 4 6 7	-0.0908*

ตาราง 5 (ต่อ)

ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r	ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	- r
21	X X X X X 1 2 4 6 7	*** -0.1545	36	X X X X X 1 3 4 5 6	* -0.0953
22	X X X X X 1 2 4 6 10	-0.0223	37	X X X X X 1 3 4 5 7	* -0.0909
23	X X X X X 1 2 4 7 8	*** -0.1478	38	X X X X X 1 3 4 5 8	*** -0.1592
24	X X X X X 1 2 4 7 10	-0.0167	39	X X X X X 1 3 4 5 10	-0.0226
25	X X X X X 1 2 4 8 10	* -0.0810	40	X X X X X 1 3 4 6 7	* -0.0921
26	X X X X X 1 2 5 6 7	* -0.0897	41	X X X X X 1 3 4 6 8	*** -0.1580
27	X X X X X 1 2 5 6 8	** -0.1558	42	X X X X X 1 3 4 6 10	-0.0238
28	X X X X X 1 2 5 6 10	-0.0189	43	X X X X X 1 3 4 7 8	*** -0.1522
29	X X X X X 1 2 5 7 8	*** -0.1448	44	X X X X X 1 3 4 7 10	-0.0177
30	X X X X X 1 2 5 7 10	-0.0076	45	X X X X X 1 3 4 8 10	* -0.0841
31	X X X X X 1 2 5 8 10	* -0.0778	46	X X X X X 1 3 5 6 7	* -0.0908
32	X X X X X 1 2 6 7 8	*** -0.1416	47	X X X X X 1 3 5 6 8	** -0.1581
33	X X X X X 1 2 6 7 10	-0.0128	48	X X X X X 1 3 5 6 10	-0.0199
34	X X X X X 1 2 6 8 10	-0.0729	49	X X X X X 1 3 5 7 8	*** -0.1475
35	X X X X X 1 2 7 8 10	-0.0596	50	X X X X X 1 3 5 7 10	-0.0084

ตาราง 5 (ต่อ)

ลำดับที่	ตัวแปรที่คูณ	r	ลำดับที่	ตัวแปรที่คูณ	r
51	X X X X X 1 3 5 8 10	* -0.0798	66	X X X X X 1 5 6 7 8	*** -0.1498
52	X X X X X 1 3 6 7 8	*** -0.1442	67	X X X X X 1 5 6 7 10	-0.0105
53	X X X X X 1 3 6 7 10	-0.0134	68	X X X X X 1 5 6 8 10	* -0.0829
54	X X X X X 1 3 6 8 10	-0.0751	69	X X X X X 1 5 7 8 10	-0.0692
55	X X X X X 1 3 7 8 10	-0.0618	70	X X X X X 1 6 7 8 10	-0.0695
56	X X X X X 1 4 5 6 7	* -0.0900	71	X X X X X 2 3 4 5 6	* -0.0955
57	X X X X X 1 4 5 6 8	*** -0.1578	72	X X X X X 2 3 4 5 7	* -0.0916
58	X X X X X 1 4 5 6 10	-0.0218	73	X X X X X 2 3 4 5 8	*** -0.1611
59	X X X X X 1 4 5 7 8	*** -0.1498	74	X X X X X 2 3 4 5 10	-0.0261
60	X X X X X 1 4 5 7 10	-0.0126	75	X X X X X 2 3 4 6 7	* -0.0925
61	X X X X X 1 4 5 8 10	* -0.0841	76	X X X X X 2 3 4 6 8	*** -0.1598
62	X X X X X 1 4 6 7 8	*** -0.1505	77	X X X X X 2 3 4 6 10	-0.0272
63	X X X X X 1 4 6 7 10	-0.0176	78	X X X X X 2 3 4 7 8	*** -0.1549
64	X X X X X 1 4 6 8 10	* -0.0834	79	X X X X X 2 3 4 7 10	-0.0225
65	X X X X X 1 4 7 8 10	* -0.0765	80	X X X X X 2 3 4 8 10	-0.0882

ตาราง 5 (ต่อ)

ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r	ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r
81	X X X X X 2 3 5 6 7	-0.0910 [*]	96	X X X X X 2 4 5 8 10	-0.0874 [*]
82	X X X X X 2 3 5 6 8	-0.1595 ^{***}	97	X X X X X 2 4 6 7 8	-0.1524
83	X X X X X 2 3 5 6 10	-0.0231 ^{***}	98	X X X X X 2 4 6 7 10	-0.0208 [*]
84	X X X X X 2 3 5 7 8	-0.1495	99	X X X X X 2 4 6 8 10	-0.0865 [*]
85	X X X X X 2 3 5 7 10	-0.0130 [*]	100	X X X X X 2 4 7 8 10	-0.0806 ^{***}
86	X X X X X 2 3 5 8 10	-0.0835	101	X X X X X 2 5 6 7 8	-0.1514
87	X X X X X 2 3 6 7 8	-0.1464	102	X X X X X 2 5 6 7 10	-0.0137 [*]
88	X X X X X 2 3 6 7 10	-0.0181 [*]	103	X X X X X 2 5 6 8 10	-0.858
89	X X X X X 2 3 6 8 10	-0.0790	104	X X X X X 2 5 7 8 10	-0.0734
90	X X X X X 2 3 7 8 10	-0.0673 [*]	105	X X X X X 2 6 7 8 10	-0.0737 [*]
91	X X X X X 2 4 5 6 7	-0.0899 ^{***}	106	X X X X X 3 4 5 6 7	-0.0914 ^{***}
92	X X X X X 2 4 5 6 8	-0.1591	107	X X X X X 3 4 5 6 8	-0.1622
93	X X X X X 2 4 5 6 10	-0.0242 ^{***}	108	X X X X X 3 4 5 6 10	-0.0269
94	X X X X X 2 4 5 7 8	-0.1520	109	X X X X X 3 4 5 7 8	-0.1554
95	X X X X X 2 4 5 7 10	-0.0162	110	X X X X X 3 4 5 7 10	-0.0187

ตาราง 5 (ต่อ)

ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r	ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r
111	X X X X X 3 4 5 8 10	-0.0909 *	119	X X X X X 3 5 7 8 10	-0.0762
112	X X X X X 3 4 6 7 8	-0.1561 ***	120	X X X X X 3 6 7 8 10	-0.0769 *
113	X X X X X 3 4 6 7 10	-0.0233	121	X X X X X 4 5 6 7 8	-0.1533 ***
114	X X X X X 3 4 6 8 10	-0.0904 *	122	X X X X X 4 5 6 7 10	-0.0169
115	X X X X X 3 4 7 8 10	-0.0844 *	123	X X X X X 4 5 6 8 10	-0.0895 *
116	X X X X X 3 5 6 7 8	-0.1539 ***	124	X X X X X 4 5 7 8 10	-0.0802 *
117	X X X X X 3 5 6 7 10	-0.0156	125	X X X X X 4 6 7 8 10	-0.0829 *
118	X X X X X 3 5 6 8 10	-0.0884 *	126	X X X X X 5 6 7 8 10	-0.0786 *

หมายเหตุ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยในตนเองกับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน เมื่อไม่ไ้คุมตัวแปรใดมีค่า $= -0.0882^*$

ผลจากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า เมื่อกำจัดอิทธิพลของตัวแปรบางตัวออกไป วินัยในตนเอง ไม่มีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ ไม่สอดคล้องกับส่วนหนึ่งของสมมติฐานข้อ 1. และไม่สนับสนุนผลการวิจัยจากตอนที่ 1 ที่พบว่าวินัยในตนเองมีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน

2.3 การแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยในตนเองกับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยโดยคุณตัวแปรบางตัวก็แสดงในตาราง 6

ตาราง 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Partial Correlation ระหว่างความมีวินัยในตนเองกับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยเมื่อคุณตัวแปรอื่นจากจำนวนห้าตัวแปร

ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r	ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r
1	X X X X X 1 2 3 4 5	*** -0.3195	13	X X X X X 1 2 3 7 8	*** -0.2239
2	X X X X X 1 2 3 4 6	*** -0.3174	14	X X X X X 1 2 3 7 9	*** -0.2934
3	X X X X X 1 2 3 4 7	*** -0.3186	15	X X X X X 1 2 3 8 9	*** -0.1900
4	X X X X X 1 2 3 4 8	*** -0.2398	16	X X X X X 1 2 4 5 6	*** -0.3150
5	X X X X X 1 2 3 4 9	*** -0.3049	17	X X X X X 1 2 4 5 7	*** -0.3182
6	X X X X X 1 2 3 5 6	*** -0.3174	18	X X X X X 1 2 4 5 8	*** -0.2374
7	X X X X X 1 2 3 5 7	*** -0.3198	19	X X X X X 1 2 4 5 9	*** -0.3026
8	X X X X X 1 2 3 5 8	*** -0.2381	20	X X X X X 1 2 4 6 7	*** -0.3130
9	X X X X X 1 2 3 5 9	*** -0.3038	21	X X X X X 1 2 4 6 8	*** -0.2337
10	X X X X X 1 2 3 6 7	*** -0.3106	22	X X X X X 1 2 4 6 9	*** -0.2997
11	X X X X X 1 2 3 6 8	*** -0.2298	23	X X X X X 1 2 4 7 8	*** -0.2343
12	X X X X X 1 2 3 6 9	*** -0.2980	24	X X X X X 1 2 4 7 9	*** -0.3008

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r	ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r
25	X X X X X 1 2 4 8 9	*** -0.1963	39	X X X X X 1 3 4 5 9	*** -0.3074
26	X X X X X 1 2 5 6 7	*** -0.3171	40	X X X X X 1 3 4 6 7	*** -0.3190
27	X X X X X 1 2 5 6 8	*** -0.2352	41	X X X X X 1 3 4 6 8	*** -0.2394
28	X X X X X 1 2 5 6 9	*** -0.3010	42	X X X X X 1 3 4 6 9	*** -0.3051
29	X X X X X 1 2 5 7 8	*** -0.2367	43	X X X X X 1 3 4 7 8	*** -0.2409
30	X X X X X 1 2 5 7 9	*** -0.3039	44	X X X X X 1 3 4 7 9	*** -0.3071
31	X X X X X 1 2 5 8 9	*** -0.1959	45	X X X X X 1 3 4 8 9	*** -0.2019
32	X X X X X 1 2 6 7 8	*** -0.2240	46	X X X X X 1 3 5 6 7	*** -0.3215
33	X X X X X 1 2 6 7 9	*** -0.2937	47	X X X X X 1 3 5 6 8	*** -0.2394
34	X X X X X 1 2 6 8 9	*** -0.1876	48	X X X X X 1 3 5 6 9	*** -0.3050
35	X X X X X 1 2 7 8 9	*** -0.1844	49	X X X X X 1 3 5 7 8	*** -0.2413
36	X X X X X 1 3 4 5 6	*** -0.3196	50	X X X X X 1 3 5 7 9	*** -0.3086
37	X X X X X 1 3 4 5 7	*** -0.3235	51	X X X X X 1 3 5 8 9	*** -0.2002
38	X X X X X 1 3 4 5 8	*** -0.2427	52	X X X X X 1 3 6 7 8	*** -0.2289

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับที่	ตัวแปรที่คู่	r	ลำดับที่	ตัวแปรที่คู่	r
53	X X X X X 1 3 6 7 9	*** -0.2985	68	X X X X X 1 5 6 8 9	** -0.1961
54	X X X X X 1 3 6 8 9	*** -0.1919	69	X X X X X 1 5 7 8 9	*** -0.2005
55	X X X X X 1 3 7 8 9	*** -0.1896	70	X X X X X 1 6 7 8 9	*** -0.1875
56	X X X X X 1 4 5 6 7	** -0.3186	71	X X X X X 2 3 4 5 6	*** -0.3181
57	X X X X X 1 4 5 6 8	*** -0.2373	72	X X X X X 2 3 4 5 7	*** -0.3213
58	X X X X X 1 4 5 6 9	*** -0.3028	73	X X X X X 2 3 4 5 8	*** -0.2402
59	X X X X X 1 4 5 7 8	*** -0.2403	74	X X X X X 2 3 4 5 9	*** -0.3056
60	X X X X X 1 4 5 7 9	*** -0.3070	75	X X X X X 2 3 4 6 7	*** -0.3169
61	X X X X X 1 4 5 8 9	*** -0.1994	76	X X X X X 2 3 4 6 8	*** -0.2370
62	X X X X X 1 4 6 7 8	*** -0.2341	77	X X X X X 2 3 4 6 9	*** -0.3035
63	X X X X X 1 4 6 7 9	*** -0.3013	78	X X X X X 2 3 4 7 8	*** -0.2377
64	X X X X X 1 4 6 8 9	*** -0.1954	79	X X X X X 2 3 4 7 9	*** -0.3044
65	X X X X X 1 4 7 8 9	*** -0.1978	80	X X X X X 2 3 4 8 9	*** -0.1986
66	X X X X X 1 5 6 7 8	** -0.2381	81	X X X X X 2 3 5 6 7	** -0.3194
67	X X X X X 1 5 6 7 9	*** -0.3056	82	X X X X X 2 3 5 6 8	*** -0.2370

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r	ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r
83	X X X X X 2 3 5 6 9	*** -0.3034	98	X X X X X 2 4 6 7 9	*** -0.3001
84	X X X X X 2 3 5 7 8	*** -0.2373	99	X X X X X 2 4 6 8 9	*** -0.1936
85	X X X X X 2 3 5 7 9	*** -0.3059	100	X X X X X 2 4 7 8 9	*** -0.1950
86	X X X X X 2 3 5 8 9	*** -0.1964	101	X X X X X 2 5 6 7 8	*** -0.2360
87	X X X X X 2 3 6 7 8	*** -0.2257	102	X X X X X 2 5 6 7 9	*** -0.3043
88	X X X X X 2 3 6 7 9	*** -0.2959	103	X X X X X 2 5 6 8 9	*** -0.1943
89	X X X X X 2 3 6 8 9	*** -0.1885	104	X X X X X 2 5 7 8 9	*** -0.1969
90	X X X X X 2 3 7 8 9	*** -0.1831	105	X X X X X 2 6 7 8 9	*** -0.1850
91	X X X X X 2 4 5 6 7	*** -0.3175	106	X X X X X 3 4 5 6 7	*** -0.3217
92	X X X X X 2 4 5 6 8	*** -0.2358	107	X X X X X 3 4 5 6 8	*** -0.2397
93	X X X X X 2 4 5 6 9	*** -0.3021	108	X X X X X 3 4 5 6 9	*** -0.3060
94	X X X X X 2 4 5 7 8	*** -0.2380	109	X X X X X 3 4 5 7 8	*** -0.2426
95	X X X X X 2 4 5 7 9	*** -0.3054	110	X X X X X 3 4 5 7 9	*** -0.3095
96	X X X X X 2 4 5 8 9	*** -0.1972	111	X X X X X 3 4 5 8 9	*** -0.2011
97	X X X X X 2 4 6 7 8	*** -0.2323	112	X X X X X 3 4 6 7 8	*** -0.2371

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r	ลำดับที่	ตัวแปรที่คุม	r
113	X X X X X 3 4 6 7 9	*** -0.3050	120	X X X X X 3 6 7 8 9	*** -0.1871
114	X X X X X 3 4 6 8 9	*** -0.1977	121	X X X X X 4 5 6 7 8	*** -0.2379
115	X, X X X X 3 4 7 8 9	*** -0.1998	122	X X X X X 4 5 6 7 9	*** -0.3062
116	X X X X X 3 5 6 7 8	*** -0.1967	123	X X X X X 4 5 6 8 9	*** -0.1967
117	X X X X X 3 5 6 7 9	*** -0.3011	124	X X X X X 4 5 7 8 9	*** -0.2011
118	X X X X X 3 5 6 8 9	*** -0.1971	125	X X X X X 4 6 7 8 9	*** -0.1944
119	X X X X X 3 5 7 8 9	*** -0.2001	126	X X X X X 5 6 7 8 9	*** -0.1983

หมายเหตุ คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยในตนเองกับการอบรมแบบปล่อยปละ
ละเลยเมื่อไม่ไ้คุมตัวแปรใด มีค่าเท่ากับ -0.2933 ***

ผลจากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า เมื่อกำจัดอิทธิพลของตัวแปรใด ๆ ออกไปก็ความ
ความมีวินัยในตนเองก็ยังมีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยในทางลบ อย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนนี้สอดคล้องกับส่วนหนึ่งของ
สมมุติฐานข้อ 1 และสนับสนุนผลการวิจัยจากตอนที่ 1 ที่พบว่าวินัยในตนเองมีความสัมพันธ์กับการ
อบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

ตอนที่ 3 การแสดงความสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรกับตัวพยากรณ์ และการสร้างสมการพยากรณ์ความมีวินัยในตนเอง เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า "การอบรมเลี้ยงดู จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด สถานภาพสมรสของพ่อแม่ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ และอาชีพของพ่อแม่ สามารถรวมกันพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองได้"

ในการทดสอบสมมติฐานข้อนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยคอมพิวเตอร์โปรแกรม Multiple regression ผลปรากฏว่า ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรและตัวพยากรณ์มีค่า $R = 0.3866$ และในการทดสอบนัยสำคัญของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ได้ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance) ของคะแนนจากตัวแปรและตัวพยากรณ์ ซึ่งผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวแปรและตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 443 คน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างตัวแปร	10	3977.2452	397.7245	7.5906
ภายในตัวแปร	432	22635.5043	52.3970	
รวม	442	26612.7495		

$$F_{.01} = 2.37$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวแปรและตัวพยากรณ์ พบว่าค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวพยากรณ์และตัวแปร มีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรง นั่นคือตัวแปรทุกตัวสามารถรวมกันพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2

การสร้างสมการพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองโดยใช้ตัวพยากรณ์ต่าง ๆ มาสร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Bata weight) และในรูปคะแนนดิบ (Score weight)

ได้แสดงค่าต่าง ๆ ที่ใช้ในการสร้างสมการพยากรณ์ในตาราง 8

ตาราง 8 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (β)
ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ ($S.E._b$), ค่า F ,
ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R), ค่า R^2 , ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
($S.E._{est}$) และค่าคงที่ของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) ของกลุ่มตัวอย่าง
443 คน

ตัวพยากรณ์	b	β	$S.E._b$	F
X_1	0.1396	0.0426	0.1623	(0.740)
X_2	0.3377	0.0031	0.5065	(0.004)
X_3	0.5481	0.0724	0.3435	2.547**
X_4	0.6496	0.0609	0.6873	0.893
X_5	1.4654	0.1269	0.7427	3.893** - 3
X_6	0.1813	0.0421	0.2338	0.602
X_7	0.3676	0.0849	0.2222	2.736** - 1
X_8	0.1326	0.2406	0.0291	20.782*** - 1
X_9	-0.4653	-0.0809	0.0282	2.717***
X_{10}	-0.1305	-0.2347	0.0295	19.505*** - 2

$$R = 0.3866$$

$$R^2 = 0.1495$$

$$S.E._{est} = 7.2386$$

$$a = 32.6803$$

$$F_{.01} = 2.37 \text{ (df 10, 432)}$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 8 พบว่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta weight) และในรูปคะแนนดิบ (Score weight) ... ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ทางบวกและทางลบ

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวพยากรณ์มีค่าเท่ากับ 0.3866 ซึ่งค่าสหสัมพันธ์ดังกล่าวมีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์ และตัวพยากรณ์แต่ละตัว แสดงว่า การใช้ตัวพยากรณ์หลายตัวพร้อมกันจะส่งผลต่อตัวเกณฑ์ดีกว่าการใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว และตัวพยากรณ์ทั้งหมดมีอำนาจในการพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองร้อยละ 14.95 และเมื่อพิจารณาหาค่า F ของตัวพยากรณ์แต่ละตัวพบว่า ตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อตัวเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เรียงตามลำดับ อำนาจในการพยากรณ์ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระเบียบการศึกษารองแม่ อาชีพของแม่ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และสถานภาพสมรสของพ่อแม่ ส่วนตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อตัวเกณฑ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ระเบียบการศึกษารองพ่อ จำนวนพี่น้องในครอบครัว อาชีพของพ่อ และลำดับการเกิด

สำหรับสมการพยากรณ์ความมีวินัยในตนเอง โดยให้ตัวแปรจำนวนพี่น้อง (X_1) ลำดับการเกิด (X_2) สถานภาพสมรสของพ่อแม่ (X_3) การศึกษาของพ่อ (X_4) การศึกษาของแม่ (X_5) อาชีพของพ่อ (X_6) อาชีพของแม่ (X_7) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_8) แบบเข้มงวดกวดขัน (X_9) และแบบปล่อยปละละเลย (X_{10}) ได้สมการในรูปของคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z} = 0.0426Z_1 + 0.0031Z_2 + 0.0724Z_3 + 0.0609Z_4 + 0.1269Z_5 + 0.0421Z_6 + 0.0849Z_7 + 0.2406Z_8 - 0.0809Z_9 - 0.2347Z_{10}$$

และสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y} = 32.6803 + 0.1369X_1 + 0.3377X_2 + 0.5481X_3 + 0.6496X_4 + 1.4654X_5 + 0.1813X_6 + 0.3676X_7 + 0.1326X_8 - 0.4653X_9 - 0.1305X_{10}$$

บทที่ 5 X

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ X

✓ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู จำนวนพี่น้องในครอบครัว ลำดับการเกิด สถานภาพสมรสของพ่อแม่ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ อาชีพของพ่อแม่ กับ ความมีวินัยในตนเอง
2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความมีวินัยในตนเอง เมื่อใช้ตัวแปรต่าง ๆ จากข้อ 1 เป็นตัวพยากรณ์

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ปีการศึกษา 2521 ของ โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 443 คน ชาย 221 คน หญิง 222 คน

✓ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ✓

ในการศึกษาค้นคว้านี้ใช้แบบสอบถาม สามฉบับที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นคือ

1. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 20 ข้อ ในแต่ละชุด
2. แบบสอบถามความมีวินัยในตนเอง เป็นแบบสอบถามชนิดสร้างสถานการณ์ให้ผู้ตอบตัดสินใจเลือกคำตอบ แต่ละข้อมีสองตอน ตอนแรกเป็นการให้ผู้ตอบเลือกตัดสินใจตอนที่สองเป็นการให้ผู้ตอบให้เหตุผลในการตัดสินใจจากตอนแรก แบบสอบถามนี้มีจำนวน 23 ข้อ
3. แบบสอบถามรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน จำนวน 11 ข้อ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. นำแบบสอบถามทั้งสามฉบับไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง
2. คัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไว้ แล้วตรวจให้คะแนน
3. ใ้รหัส (Code) กับตัวแปรทั้งหมดที่ศึกษา เพื่อการเจาะบัตร และใช้เครื่องคอมพิวเตอร์คำนวณค่าสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกิดและตัวพยากรณ์
2. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบกับความมีวินัยในตนเอง โดยวิธี Partial correlation
3. หาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ระหว่างตัวเกิด และตัวพยากรณ์ และสร้างสมการพยากรณ์ความมีวินัยในตนเอง โดยใช้ Multiple regression

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยในตนเองกับ จำนวนพี่น้องในครอบครัว, ลำดับการเกิด, สถานภาพสมรสของพ่อแม่, ระดับการศึกษาของพ่อแม่, อาชีพของพ่อแม่, การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย พบว่า
 วินัยในตนเองมีความสัมพันธ์กับจำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด สถานภาพสมรสของพ่อแม่ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ และอาชีพของพ่อแม่ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 วินัยในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
 วินัยในตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วินัยในตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2. การหาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรกับตัวพยากรณ์เพื่อสร้างสมการพยากรณ์
ความมีวินัยในตนเอง

ผลการศึกษาปรากฏว่า ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างความมีวินัยในตนเองกับ
ตัวพยากรณ์ทั้งหมด คือจำนวนพี่น้องในครอบครัว ลำดับการเกิด สถานภาพสมรสของพ่อแม่
ระดับการศึกษาของพ่อแม่ อาชีพของพ่อแม่ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวด-
กวดขันและแบบปล่อยปละละเลย มีนัยสำคัญทางสถิติ คือมีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรง

$(R = 0.3866, F = 7.5960, df = 10, 432)$ นั่นคือสามารถสร้างสมการ
พยากรณ์ความมีวินัยในตนเองได้ และสมการพยากรณ์มีความสามารถในการพยากรณ์ ร้อยละ
14.95 ตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ การอบรม
เลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบปล่อยปละละเลย ระดับการศึกษาของแม่ อาชีพของแม่
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และสถานภาพสมรสของพ่อแม่ ส่วนระดับการศึกษาของ
พ่อ จำนวนพี่น้องในครอบครัว อาชีพของพ่อและลำดับการเกิด ส่งผลต่อตัวแปรอย่างไม่มีนัย
สำคัญทางสถิติ

สำหรับสมการพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองเมื่อใช้ตัวพยากรณ์ทั้งหมด ซึ่งได้
สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\begin{aligned}\hat{Z} = & 0.0426Z_1 + 0.0031Z_2 + 0.0724Z_3 + 0.0609Z_4 \\ & + 0.1269Z_5 + 0.0421Z_6 + 0.0849Z_7 + 0.2406Z_8 \\ & - 0.0809Z_9 - 0.2347Z_{10}\end{aligned}$$

และได้สมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\begin{aligned}\hat{Y} = & 32.6803 + 0.1396X_1 + 0.3377X_2 + 0.5481X_3 \\ & + 0.6496X_4 + 1.4654X_5 + 0.1813X_6 + 0.3676X_7 \\ & + 0.1326X_8 - 0.4653X_9 - 0.1305X_{10}\end{aligned}$$

ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ = 7.2386

✓ อภิปรายผล

การอภิปรายผล เป็นการอภิปรายตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

1. ความสัมพันธ์ระหว่าง จำนวนพี่น้องในครอบครัว ลำดับการเกิด สถานภาพสมรสของพ่อแม่ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ อาชีพของพ่อแม่ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย กับความมีวินัยในตนเอง

ผลการวิจัย ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างความมีวินัยในตนเอง กับจำนวนพี่น้อง, ลำดับการเกิด, สถานภาพสมรสของพ่อแม่ ระดับการศึกษา, และอาชีพของพ่อแม่ หมายความว่าตัวแปรต่าง ๆ ดังกล่าวไม่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของเด็กอย่างเชื่อมั่นได้ และไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

✓ จำนวนพี่น้อง ผลการวิจัย ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนพี่น้องในครอบครัว กับความมีวินัยในตนเอง ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับผลการสรุปเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่ เมคคินนัส และ จอห์นสัน (Medinmus and Johnson, 1969 : 264 - 268) ได้ค้นคว้าไว้ โดยได้พบว่า ในครอบครัวใหญ่ที่มีสมาชิกมาก พ่อแม่ไม่ค่อยมีโอกาสได้ใกล้ชิดเด็ก และพ่อแม่ก็จะปกครองอย่างเข้มงวด ส่วนในครอบครัวเล็กพ่อแม่มีโอกาสใกล้ชิดเด็กมากกว่า มีโอกาสสั่งสอนกันแบบประชาธิปไตยมากกว่า เด็กที่มาจากครอบครัวเล็ก จะลอกเลียนแบบมาจากพ่อแม่มากกว่าเด็กจากครอบครัวใหญ่ ดังนั้นเด็กจากครอบครัวเล็กมักจะพัฒนาไปอย่างดี และสามารถที่จะมีการควบคุมจากภายใน (Internal controls) ได้ดีกว่าเด็กที่ได้รับการเข้มงวด และได้รับการปกครองแบบอิตาเลียน โดย จากครอบครัวใหญ่ แต่ผลการศึกษารังนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของเชลคอน และ อิลิเนอร์ กลุค (อรุณศรี อนันตรศิริชัย 2513 : 9 อ้างอิงมาจาก Sheldon and Elenor Glueck, 1950) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของเด็ก พบว่าปัญหาของเด็กขึ้นอยู่กับสถานการณ์ต่าง ๆ ภายในบ้านมากกว่าจำนวนสมาชิกในบ้าน นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ อรุณศรี อนันตรศิริชัย 2513 : 49) ที่พบว่าจำนวนสมาชิกในบ้านและจำนวนพี่น้องของเด็กที่มีปัญหาและไม่ปัญหาไม่แตกต่างกัน และผลการศึกษารังนี้ก็สนับสนุนผลการวิจัยของ สุรเดช ปรนาทกุล (สุรเดช ปรนาทกุล 2520 : 45) ที่ศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมในครอบครัวที่ส่งผล

ต่อผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเปิดเสรีจนยี่สิบสี่คือตัวแปรตามจำนวนบุคคลในครอบครัว จากผลการวิจัยครั้งนี้และผลการวิจัยต่าง ๆ ที่เฝ้าติดตามมา แสดงว่าตัวแปรตามจำนวนพี่น้องหรือจำนวนคนในครอบครัวไม่ส่งผลต่อลักษณะต่าง ๆ ของเด็ก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในครอบครัวไทย พ่อแม่ให้การอบรมเลี้ยงดูลูกด้วยวิธีไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะมีบุตรน้อยหรือมากก็ตาม

ลำดับการเกิด การที่พบว่าลำดับการเกิดไม่มีความสัมพันธ์กับความมีวินัยในตนเองสนับสนุนผลการวิจัยของ วารินทร์ ม่วงสุวรรณ (วารินทร์ ม่วงสุวรรณ 2517 : 164) ที่พบว่า ทั้งลูกคนโต คนรอง และคนเล็กมีวินัยทางสังคมทุกด้านไม่แตกต่างกัน และ วารินทร์ ม่วงสุวรรณ ก็ได้สรุปว่าตัวแปรเกี่ยวกับลำดับที่เกิดการเกิดไม่มีผลต่อวินัยทางสังคม นอกจากนี้ผลการศึกษานี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ นิพนธ์ แจ่มเยี่ยม (นิพนธ์ แจ่มเยี่ยม 2519 : 46) ที่พบว่าเด็กที่มีลำดับการเกิดแตกต่างกัน มีความเชื่อมั่นในตนเองไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้อาจอธิบายได้ว่า เพราะในสังคมไทย เด็กที่มีลำดับการเกิดแตกต่างกัน ได้รับการอบรมเลี้ยงดูไม่แตกต่างกัน ทั้งผลการวิจัยของประนต เล็กสวาสักดิ์ (ประนต เล็กสวาสักดิ์ 2517:93) ที่พบว่าเด็กที่เป็นลูกคนแรก คนรอง และคนสุดท้ายได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรัก และแบบควบคุมไม่ต่างกัน เมื่อการอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับความมีวินัยในตนเอง (จากตาราง 3) ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ที่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างลำดับการเกิดกับความมีวินัยในตนเอง เป็นเพราะเด็กที่มีลำดับการเกิดต่างกันได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ไม่แตกต่างกันนั่นเอง หรืออาจเป็นเพราะผู้วิจัยไม่ได้แยกดูคนเดี่ยวออกจากลูกคนโต ซึ่งมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันก็เป็นได้

สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพของพ่อแม่ การศึกษาครั้งนี้ไม่พบว่าสถานภาพสมรส ระดับการศึกษาและอาชีพของพ่อแม่มีความสัมพันธ์กับความมีวินัยในตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุดม สำอังกูล (อุดม สำอังกูล 2519 : 51) ที่พบว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน และนักเรียนที่มีภูมิหลังทางครอบครัวต่างกัน (ได้แก่พ่อแม่อยู่ด้วยกันตามปกติ และพ่อแม่แยกกันหรือหย่าร้างกัน) มีลักษณะความเป็นผู้นำ ความเชื่อมั่นในตนเอง และความเคร่งครัดไม่ต่างกัน และผลการศึกษานี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของวรรณวิภา ทองงอก (วรรณวิภา ทองงอก 2517 : 70) ที่พบว่านิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีวินัยในตนเองไม่

ต่างกัน แต่ขัดแย้งกับผลการวิจัยของ กรูณา กิจขยัน (กรูณา กิจขยัน 2517 : 79) ที่พบความแตกต่างของวินัยแห่งตนในกลุ่มตัวอย่างที่แยกตรงกันมีอาชีพต่างกัน ผลการวิจัยครั้งนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาของพ่อแม่ก็ขัดแย้งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กฤตยา กฤตยาธิ (กฤตยา กฤตยาธิ 2514 : 132) ที่พบว่าบุตรที่พ่อแม่มีการศึกษาสูง มีความสามารถในการบังคับตนเองมากกว่าบุตรที่พ่อแม่มีการศึกษาต่ำอย่างเชื่อมั่นได้ แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาที่ได้อ้างถึงนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนสองจุดที่ไม่ละเอียดเท่ากับการศึกษาความสัมพันธ์ ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบคะแนนทุกจุดโดยส่วนรวม ดังนั้นการศึกษารุ่นนี้อาจจะแสดงผลที่ละเอียดกว่าก็เป็นได้ แต่ก็ไม่สามารถหาข้อยุติได้ เพราะยังไม่มีการศึกษาอื่นที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเหล่านี้กับความมีวินัยโดยตรงที่พอจะนำมาเปรียบเทียบกับการศึกษานี้ได้

(การที่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพของพ่อแม่กับความมีวินัยในตนเองอาจเนื่องมาจากนักเรียนที่พ่อแม่มีสถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน ใ้การอบรมเลี้ยงดูไม่แตกต่างกัน ถึงผลการศึกษาของจิตรา เป้าทรัพย์ (จิตรา เป้าทรัพย์ 2520 : 86) ที่ศึกษาเกี่ยวกับรุ่นที่ศึกษาเพศติด พบว่าพ่อแม่ของวัยรุ่นที่ศึกษาเพศติด ที่มีสถานภาพเศรษฐกิจ การศึกษา สถานภาพสมรส และอาชีพต่างกัน จะให้การอบรมเลี้ยงดูลูกไม่แตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้อาจทำให้ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเหล่านี้กับวินัยในตนเอง

~~การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย~~ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีวินัยในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองนี้โดยซีกอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ออกไป ก็ยังพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับวินัยในตนเองอย่างเชื่อมั่นได้ ($P < .001$) ซึ่งผลการวิเคราะห์นี้สนับสนุนการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกี่ยวกับตัวพยากรณ์ในข้างต้น และเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เซียร์ส และคณะ (Sears and others. 1957 : 339) และการศึกษาของมัสเสน (Mussen. 1969 : 513-514) ที่พบว่า การฝึกวินัยแบบให้ความรัก และยอมรับบุตรหลาน จะส่งเสริมพัฒนาการของความรู้สึกผิด (Conscience) ของเด็ก นอกจากนี้ยังสนับสนุนผลการวิจัยของ ชูศรี หลีกเพชร

(ชูศรี หลีกเพชร 2517 : 94 - 95) ที่พบว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ซึ่งความเชื่อมั่นในตนเองก็เป็นส่วนหนึ่งของความมีวินัยในตนเอง และผลการศึกษานี้ยังสนับสนุนผลการศึกษาของ วิเชียร ทองนุช (วิเชียร ทองนุช 2521 : 82) ที่พบว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีการให้เหตุผลทางจริยธรรมสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันอย่างเชื่อมั่นได้ ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าหากเด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยสูงย่อมส่งผลให้เด็กมีวินัยในตนเองสูงด้วย นั่นคือการทำพ่อแม่ให้มีความรัก และให้อิสระแก่ลูกพอสมควรจะทำให้เด็กมีความเป็นตัวของตัวเอง รู้จักใช้ความคิด และเหตุผล และพัฒนาความสามารถในการควบคุมตนเองได้

การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ในการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับตัวพยากรณ์ พบว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมีความสัมพันธ์ทางลบกับความมีวินัยในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่เมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยซีกอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ออกไป กลับพบว่าเมื่อซีกอิทธิพลของตัวแปรบางกลุ่มออก ไม่มีความสัมพันธ์อย่างเชื่อมั่นใดระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันกับความมีวินัยในตนเอง ซึ่งผลนี้ไม่สอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สนับสนุนผลการหาค่าความสัมพันธ์ข้างกัน ทั้งนี้ เนื่องจากการซีกอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ออกไป ทำให้เห็นชัดขึ้นว่าที่พบความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน กับความมีวินัยในตนเอง เนื่องมาจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ และที่ไม่พบความสัมพันธ์อย่างเชื่อมั่นใดของทั้งสองตัวแปรนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของประต เล็กสวาสค์ (ประต เล็กสวาสค์ 2517 : 92) ที่พบว่า การเลี้ยงดูแบบควบคุมมากหรือน้อย ไม่มีผลต่อลักษณะความรับผิดชอบ และพฤติกรรมการเป็นผู้นำของวัยรุ่น ซึ่งความรับผิดชอบ และความเป็นผู้นำก็เป็นส่วนหนึ่งของความมีวินัยในตนเอง นอกจากนั้นผลการศึกษานี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดวงเดือน พันธมนาวิน และ เพ็ญแข ประจักษ์จันท์ (ดวงเดือน พันธมนาวิน และ เพ็ญแข ประจักษ์จันท์ 2520 : 100 - 104) ที่ศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูกับจริยธรรมของเยาวชนไทย โดยพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม และลงโทษทางกาย ทางจิตนั้นไม่สูงจะมีความสัมพันธ์กับระดับจริยธรรมของเยาวชนไทยมากนัก / แต่

อย่างไรก็ตามผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สนับสนุนผลการศึกษาวารินทร์ ม่วงสุวรรณ (วารินทร์ ม่วงสุวรรณ 2517 : 153) ที่พบว่าการเลี้ยงดูแบบควบคุมสัมพันธ์ทางลบกับวินัยทางสังคมในกลุ่มเพศชายอย่างเชื่อมั่นได้ แต่กลับพบความสัมพันธ์ดังกล่าวในกลุ่มเพศหญิง นอกจากนี้ ผลการวิจัยครั้งนี้ยังขัดแย้งกับผลการศึกษาของ ปราณีต สุขอุดม (ปราณีต สุขอุดม 2515:92) ที่พบว่าวัยรุ่นชายที่พ่อแม่รายงานว่าควบคุมน้อย มีความสามารถในการบังคับตนเองสูงกว่าพวกที่พ่อแม่รายงานว่าควบคุมยาก

ที่ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่พบความสัมพันธ์อย่างเชื่อมั่นได้ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน กับความมีวินัยในตนเอง อาจเป็นเพราะในการเก็บมาครั้งนี้ได้จัดอิทธิพลของตัวแปรแทรกซ้อนอื่นออกไป ซึ่งแสดงให้เห็นว่าที่พบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองในการวิจัยตอนต้น หรือในการวิจัยที่ผ่านมา เนื่องจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ได้ควบคุมไว้ ก็เป็นไปได้ แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษานี้ก็พบว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมีแนวโน้มที่จะสัมพันธ์ในทางลบกับความมีวินัยในตนเอง นั่นคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมีแนวโน้มที่จะเป็นตัวยับยั้งพัฒนาการของความมีวินัยในตนเองของเด็ก

การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับตัวพยากรณ์แรกพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีความสัมพันธ์ทางลบกับวินัยในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองตัวแปรโดยจัดอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ออกไป ก็ได้ผลสนับสนุนผลการวิเคราะห์ในตอนแรก โดยพบว่าไม่ว่าจะจัดอิทธิพลของตัวแปรใด ๆ ก็ตาม การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยก็ยังมีความสัมพันธ์ทางลบกับความมีวินัยในตนเองอย่างเชื่อมั่นได้ ซึ่งหมายความว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยเป็นตัวยับยั้งพัฒนาการของการควบคุมตนเอง ผลการศึกษานี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของบรอนเฟนเบรนเนอร์

(Breckenridge and Vincent, 1966 : 143 citing Bronfenbrenner.)

ที่พบว่าการที่พ่อแม่เลี้ยงดูเด็กโดยปล่อยปละละเลยจนเกินไป ไม่เอาใจใส่ ไม่แนะนำช่วยเหลือ จะทำให้เด็กเป็นคนไม่รู้จักควบคุมตนเอง ไม่รู้จักประมาณในสิ่งต่าง ๆ และผลการศึกษายังสนับสนุนทฤษฎีของ เลียวนาร์ด (Leonard, 1952 : 26) ตอนหนึ่งที่ว่า การที่พ่อแม่ไม่

สร้างบรรยากาศของความรักจะเป็นการสร้างปัญหาให้แก้ และเป็นการยับยั้งพัฒนาการในการบังคับตนเองของเด็ก

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ กับความมีวินัยในตนเองนี้ จะเห็นว่า การอบรมเลี้ยงดู มีความสัมพันธ์ต่อความมีวินัยในตนเองอย่างเชื่อมั่นได้ ส่วนตัวแปรอื่น ๆ คือ จำนวนพี่น้อง, ลำดับการเกิด, สถานภาพสมรสของพ่อแม่, ระดับการศึกษา และอาชีพของพ่อแม่ ไม่ค่อยมีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเอง ดังนั้นไม่ว่าภูมิหลังของเด็กจะเป็นอย่างไร หากได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสมแล้วก็จะส่งผลต่อพัฒนาการของความมีวินัยในตนเองอย่างเชื่อมั่นได้

2. การตรวจสอบการพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองโดยใช้ตัวพยากรณ์คือ จำนวน

พี่น้อง (X_1), ลำดับการเกิด (X_2), สถานภาพสมรสของพ่อแม่ (X_3), ระดับการศึกษาของพ่อแม่ (X_4, X_5), อาชีพของพ่อแม่ (X_6, X_7), การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_8), แบบเข้มงวดกวดขัน (X_9) และแบบปล่อยปละละเลย (X_{10})

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวพยากรณ์ทั้งหมดมีค่า $R = 0.3806$

ซึ่งสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์เป็นรายคู่ระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวพยากรณ์ แสดงว่าเมื่อใช้ตัวพยากรณ์หลายตัวพร้อมกันจะส่งผลต่อตัวเกณฑ์มากกว่า เมื่อใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว และเมื่อทดสอบความเป็นเส้นตรงของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณโดยใช้สถิติ F -test พบว่าค่า F

เป็นนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 7.5906$, df 10, 432) หมายความว่าตัวพยากรณ์ทุกตัวสามารถรวมกันทำนายความมีวินัยในตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานในข้อสอง และเมื่อพิจารณาต่อไป พบว่าตัวพยากรณ์ที่สามารถทำนายความมีวินัยในตนเองได้

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ($\beta = 0.2406$, $F = 20.782^{**}$) การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ($\beta = -0.2947$, $F = 19.505^{**}$) ระดับการศึกษาของแม่ ($\beta = 0.1269$, $F = 3.893^{**}$), อาชีพของแม่ ($\beta = 0.0849$, $F = 2.736^{**}$) การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ($\beta = -0.0809$, $F = 2.717^{**}$) และสถานภาพสมรสของพ่อแม่

($\beta = 0.0124$, $F = 2.547^{**}$) ความดื้อรั้น และตัวพยากรณ์ที่ส่งผลน้อยหรือส่งผล

อย่างไร้มีนัยสำคัญต่อความมีวินัยในตนเองได้แก่ ระยะเวลาที่กินของพ่อ ($\beta = 0.0609$, $F = 0.893$), และลำดับการเกิด ($\beta = 0.0031$, $F = 0.004$) จากสมการพยากรณ์ จะเห็นว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและแบบปล่อยปละละเลยส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองทางลบ นั่นคือการอบรมเลี้ยงดูทั้งสองแบบนี้เป็นตัวยับยั้งความมีวินัยในตนเอง ซึ่งยิ่งเด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หรือเข้มงวดสูงก็จะมีความมีวินัยในตนเองต่ำ

จากผลการวิจัยจะเห็นว่านอกจากการอบรมเลี้ยงดู จะส่งผลต่อการทำนายความมีวินัยในตนเองอย่างมีนัยสำคัญแล้วตัวแปรที่เกี่ยวกับแม่ คือระยะเวลาที่กินของแม่ และอาชีพของแม่ ยังส่งผลต่อวินัยในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ส่วนตัวแปรเกี่ยวกับพ่อคือระยะเวลาที่กินของพ่อและอาชีพของพอกับพบว่าไม่ส่งผลต่อวินัยในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าแม่มีความใกล้ชิดกับเด็กมากกว่าพ่อ ทำให้แม่มีปฏิสัมพันธ์กับเด็กมากกว่าพ่อก็จะมีโอกาสที่จะเป็นผู้มีวินัยให้แก่เด็กมากกว่า และสถานภาพบุตรของพ่อแม่ก็เป็นตัวพยากรณ์ส่งผลต่อการทำนายความมีวินัยในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วย นั่นคือการที่พ่อแม่อยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่ หย่าร้างกัน หรือเสียชีวิต ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ โฮลทซ์แมน และมัวร์ (เบตทิพย์ บุญเรือง 2517 : 6 อ้างอิงมาจาก Holtzman and Moore, 1965) ที่พบว่าเด็กที่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ หรือเด็กที่อยู่กับแม่ โดยพ่อถึงแก่กรรม จะมีความมั่นคงทางอารมณ์ และประพฤติตนอยู่ในแบบแผนพอควร ส่วนเด็กที่อยู่กับแม่ซึ่งมีสามีใหม่ จะมีความตึงเครียดและแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวเสมอ และผลการศึกษานี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมจิต วัฒนกุล (สมจิต วัฒนกุล 2515 : 36) และ แสงสุรีย์ คนทีลป์ (แสงสุรีย์ คนทีลป์ 2519 : 99) ที่พบว่านักเรียนที่พ่อแม่แตกแยกหรือหย่าร้างกัน มีความเข้าใจ หรือมีความสำนึกในหน้าที่พลเมืองต่ำกว่านักเรียนที่พ่อแม่อยู่ด้วยกัน นอกจากนั้นผลการวิจัยครั้งนี้ยังพบว่าตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองน้อยมากได้แก่ จำนวนพี่น้องในครอบครัว และลำดับการเกิด ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนผลการวิจัยของ วารินทร์ ม่วงสุวรรณ (วารินทร์ ม่วงสุวรรณ 2517 : 164) ที่พบว่าลำดับการเกิดไม่มีผลต่อวินัยในสังคม และผลการวิจัยครั้งนี้ยังสนับสนุนผลการศึกษาของ สุรเดช ปานาทกุล (สุรเดช ปานาทกุล 2520 : 45) ที่พบว่าตัวแปรด้านจำนวนบุคคลในครอบครัวเป็นตัวแปรที่ส่งผลน้อยที่สุดต่อผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา-

ผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของอรุณศรี อนันตรศิริชัย (อรุณศรี
อนันตรศิริชัย 2513 : 19) ที่พบว่าจำนวนพี่น้องของเด็กที่มีปัญหาและเด็กที่ไม่มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

จากสมการพยากรณ์พบว่าตัวพยากรณ์ทั้งหมดร่วมกัน สามารถพยากรณ์ความมีวินัยในตนเอง
ได้ ร้อยละ 14.95 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ 7.2386 จากผลที่ได้นี้
จะเห็นว่าสมการพยากรณ์นี้อาจใช้ในการพยากรณ์ก่อนข้างคำ แต่อย่างไรก็ตามจากผลที่ได้พอจะ
ชี้ให้เห็นถึงแนวทางที่จะวางรากฐาน และส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของเด็กซึ่งเป็นลักษณะ
บุคลิกภาพที่สำคัญ โดยเริ่มจากวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กของพ่อแม่ ซึ่งวิธีการอบรมเลี้ยงดูที่จะส่งเสริม
พัฒนาการในการควบคุมตนเองของเด็กก็คือการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ส่วนการ
อบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยนั้นทำให้เด็กไม่มีหลักในการประพฤติปฏิบัติ เพราะพ่อแม่ไม่ได้
เอาใจใส่ดูแล อันเป็นเหตุให้เด็กไม่รู้จักควบคุมตนเอง เพราะมักถูกปล่อยไว้ทำอะไรตามใจชอบ
อยู่เสมอ ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดเกินไปก็ไม่ได้ส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของเด็ก

ข้อเสนอแนะ

1. เด็กด้อยโอกาส

สำหรับพ่อแม่ผู้ปกครอง

ในการให้การอบรมเลี้ยงดูเด็ก พ่อแม่หรือผู้ปกครองควรให้ความรัก ความอบอุ่น
การเอาใจใส่ดูแล ให้ความยุติธรรมแก่เด็ก และยอมรับนับถือในความคิดความสามารถของเด็ก
พ่อแม่และผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือและให้ข้อคิดแก่เด็กในโอกาสอันควร ฝึกให้เด็กรู้จักคิด
และตัดสินใจได้เอง จะช่วยให้เด็กได้พัฒนาความสามารถในการบังคับควบคุมตนเองได้ดี ส่วน
การที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปล่อยปละละเลย ไม่เอาใจใส่ดูแลเด็ก ให้อิสระเสรีในการกระทำ
ตามใจชอบโดยไม่มีขอบเขตจะทำให้เด็กไม่รู้จักบังคับควบคุมตนเอง

สำหรับการวิจัย

1. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยในตนเองกับการอบรมเลี้ยงดูแบบ
อื่น เช่นการให้เหตุผล การฝึกให้ฟังตนเอง - การยับยั้งการฟังตนเอง การคุมครองมาก

เกินไป เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ จะสังเกตความมีวินัยในตนเองอย่างไร

2. การศึกษาความมีวินัยในตนเอง ควรจะเลือกให้กลุ่มตัวอย่างกว้างขวาง
มากกว่านี้ เช่น ศึกษานักเรียนในระดับอายุต่าง ๆ หรือนักศึกษาที่ศึกษาวิชาชีพต่างกัน หรือ
ศึกษาบุคคลที่ไม่ได้อยู่ในโรงเรียน เช่น บุคคลในอาชีพต่างกัน เช่น ทหาร ตำรวจ ครู
แพทย์ พยาบาล นักปกครอง หรือบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน เช่น ในชนบท กับในเมือง หรือบุคคล
ที่นับถือศาสนาต่างกัน เป็นต้น

3. การศึกษาความมีวินัยในตนเองกับตัวแปรอื่น เช่น ตัวแปรทางจิตวิทยา
ตัวแปรทางคุณธรรม เพื่อจะได้ทราบว่าผู้ที่มีวินัยในตนเองจะมีบุคลิกภาพเกี่ยวข้องกับลักษณะอื่น
ประการใด.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ✓ กฤษณา กิจชัยัน ความสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยแห่งตน ความเชื่ออำนาจภายใน -
ภายนอกตน และคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2517, 112 หน้า อักส่าเนา
- กาญจนา วรรณสุภา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว - กับตัว ความรู้สึกนึกชอบ
และคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
 2516, 98 หน้า อักส่าเนา
- ๐ กาญจนา หาสิตะพันธุ์ "การควบคุมตนเอง" ชุมทางวิชาการ กรมสามัญศึกษา โรงพิมพ์-
สหกรณ์การขายส่ง 2510, หน้า 193 - 202
- เกอภูด หาสิตะพันธุ์ การศึกษาเปรียบเทียบสังคมประเพณีและบุคลิกภาพของบุคคล จากครอบครัวที่
มีฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมต่างกัน วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514,
 186 หน้า อักส่าเนา
- ✓ กฤตยา กฤษณาภิณี การศึกษาเปรียบเทียบสังคมประเพณี และบุคลิกภาพของบุตรที่บิดามารดา
มีระดับการศึกษาต่างกัน วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 219 หน้า
 อักส่าเนา
- จิตรา เป้าทรัพย์ การศึกษาทัศนคติของเด็กรุ่นใหม่ที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดา
มารดา ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520,
 102 หน้า อักส่าเนา
- ✱ จันทร์เพ็ญ เจริญผลารักษ์ การศึกษาบุคลิกภาพของครูกับนักวิทยาศาสตร์ ปริญญาโท กศ.ม.
 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 209 หน้า อักส่าเนา

✓ ชูชีพ อ่อนโกกสูง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเองกับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 104 หน้า อักสำเนา

— ชูศรี หลีกเพชร การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตการศึกษา 3 ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2517, 64 หน้า อักสำเนา

กนัย งามมานะ ความรู้สึกรับผิดชอบ ความอยากรู้อยากเห็น และแรงจูงใจไม่สมัครใจของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย กับแบบเอาใจใส่จนเกินไป ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 48 หน้า อักสำเนา

★ กวงเกื่อน พันธมนาวิน "วิธีอบรมเลี้ยงดูกับลักษณะเด็กไทย ตอน 2 : ลักษณะความเป็นพลเมืองดี" วารสารศศนเศรษฐศาสตร์ 20(1) : 16 - 25 มิถุนายน 2519

— กวงเกื่อน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์จันท์ จริยธรรมของเยาวชนไทย สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 344 หน้า อักสำเนา

✓ นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ วิเคราะห์ที่มาของการขาดวินัยทางสังคม 2516, 16 หน้า อักสำเนา

✓ นวลศิริ เป่าโรหิตย์และคณะ จิตวิทยาพัฒนาการ โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2520, 340 หน้า

นิพนธ์ กันธเสวี "ลักษณะของสังคมค้อยพัฒนา" สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 25 มี.ย. 2515, หน้า 39

- ✓ นิพนธ์ แจ่มเอี่ยม การศึกษาบุคลิกภาพแสดงตัว ความเชื่อมั่นในตนเอง และความภาคภูมิใจ
 — ในตนเองของนักเรียนชั้น มศ. 3 ในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดอุดรธานี ปรินิพนธ์
 กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 60 หน้า อัครสำเนา

ประนต เล็กสวาสัก ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูเด็ก การฟื้นฟูผู้พิการ พิษกรรมคาน
ความเป็นผู้นำและความรู้สึกรับผิดชอบ ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 ประสานมิตร 2517, 117 หน้า อัครสำเนา

- ✓ ปรางทิพย์ สุขอุดม การศึกษาเปรียบเทียบสังคมประเพณี และบุคลิกภาพระหว่างคนไทยกับคนจีน
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 103 หน้า อัครสำเนา

พจน์ จันทวีระกุล ความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็น ทักษะการอ่าน
ภายใน - ภายนอก และความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ
ประถมศึกษาปีที่ 7 ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 98 หน้า
 อัครสำเนา

พรพิมล เฟื่องศรีทอง การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของครูกับนักวิทยาศาสตร์ ปรินิพนธ์
 กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 247 หน้า อัครสำเนา

ภัทรา นิคมานันท์ ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการถือศีลห้า ความรู้สึกรับผิดชอบ
วินัยในตนเอง ความเกรงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรินิพนธ์ กศ.ม.
 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2517, 68 หน้า อัครสำเนา

มนต์ทิพย์ บุญเรือง สภาพแวดล้อมและครอบครัวของนักเรียนที่มีปัญหา และไม่มีปัญหาในโรงเรียน
มัธยมศึกษา เขตอำเภอกุสุมาลย์ กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2517, 44 หน้า พิมพ์สำเนา

ลิลิต ชีระเวคิน เมืองไทยกับประชาธิปไตย โรงพิมพ์พิมพ์เนส 2516, 188 หน้า

วรรณงาม รุ่งพิสุทธิพงษ์ ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับสติปัญญา ปรินิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 76 หน้า อักส่าเนา

/วรรณวิภา ทองงอก ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ใน
ทางการเรียนและการสอน ของนิสิตฝึกสอนวิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก ปรินิพนธ์
กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2517, 71 หน้า อักส่าเนา

- วิจารณ์ ม่วงสุวรรณ ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความรักและแบบควบคุม
ความเอื้อเฟื้อและวินัยทางสังคม ปรินิพนธ์ กศ.บ. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2517, 189 หน้า อักส่าเนา

วิเชียร ทองนุช เปรียบเทียบการคิดให้เหตุผลตามหลักการอนุกรม และการให้เหตุผลเชิง
จริยธรรม ของนักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูและภูมิหลังทางสังคมต่างกัน ปรินิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 119 หน้า อักส่าเนา

วิรุทธ วิเชียรโชติ "สังคมไมตรีสัมพันธ์กับการพัฒนาประเทศ" วารสารจิตวิทยา สมาคม-
จิตวิทยาแห่งประเทศไทย หน้า 33 - 34, 2513

/วิรุทธ วิเชียรโชติ "ทฤษฎีสังคมไมตรีสัมพันธ์" พัฒนาสังคม 9 วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร หน้า 89 - 90, 2516

สมคิด ไชยจันทร์ การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพบางด้านของนักเรียนที่มีความสามารถในการ
เรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน
สาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510, 65 หน้า
อักส่าเนา

/ สมจิต วัฒนคุลัง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ปรินิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515, 110 หน้า อักส่าเนา

สมพงษ์ ทิรพัฒน์ ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการอบรมเลี้ยงดู ความเชื่อมั่นในตนเอง และความ
รู้สึกรับผิดชอบ ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2517,
 56 หน้า อักส่าเนา

สมาน กำเนิด การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มีผลต่อการปรับตัวของเด็ก ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 64 หน้า อักส่าเนา

X สุชา จันทน์เฒ "เด็กกับการสร้างระเบียบวินัย" วารสารแนะแนว 6 : 4) - 53
 กรกฎาคม - กันยายน, 2511

X สุรเชษ ปานาทกุล ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา-
ผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 20 หน้า
 อักส่าเนา

 โสณะ อุนากุล "การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ" รายงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและ
 สังคมแห่งชาติ 2517, 193 หน้า

X แสงสุรีย์ กนทิลป์ ความสำนึกในหน้าที่พลเมือง ลักษณะปกติทั่วไปและความเคร่งครัดของ
นักเรียนวัยรุ่นในภาคเหนือ ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2517, 157 หน้า อักส่าเนา

อรุณศรี อนันตรศิริชัย ภูมิหลังทางครอบครัวของเด็กที่มีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหาในชั้นประถมศึกษา-
ตอนปลาย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513, 68 หน้า อักส่าเนา

อรนุช หลิมประเสริฐ การศึกษาเปรียบเทียบเด็กในเมืองและชนบทเกี่ยวกับพัฒนาการของสังคม
ในเรื่องการอนุรักษ์ความยาวและปริมาตร กับวิธีการอบรมเลี้ยงดู ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 21 หน้า อักส่าเนา

อุทุม สำอากคกุล ลักษณะความเป็นผู้นำ ความเคร่งครัด และความเชื่อมั่นในตนเองของ
เด็กวัยรุนไทย ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519,
 72 หน้า อัดสำเนา

✓ Ausubel, David P. Ego Development and the Personality. 3rd. Ed.,
 New York, Grune & Stratton, Inc., 1965. 564 p.

✓ Baruch, D. New Ways in Discipline. New York, Hittesey House, 1949.
 280 p.

✓ Breckenridge, Marian Edgar. Child Development. London, W.B. Saunders
 Company, 1955, 497 p.

✓ Breckenridge, M.E., and E.L. Vincent. Child Development : Physical
 and Psychological Growth Through Adolescence. 5th. ed., Tokyo,
 Toppan Printing Company, 1966. 485 p.

✓ Bryant, Brenda Kay. Dissertation Abstracts International. 32(8) :
 4854B, Feb., 1972.

Carmichael, Leonard, ed. Manual of Child Psychology. 2nd ed., New
 York, John Wiley and Sons, Inc., 1954, 1295 p.

Cattel, Reymond B. Handbook for the 16 Persenality Factor Questionnaire.
 Illinois, Institute for Personality and Ability Testing. 1957.

Crow, Lester D. and Alice Crow. Child Development and Adjustment.
 New York, the Macmilland Company, 1962, 514 p.

_____. Understanding Our Behavior. New York, Knopf, Inc., 1956.
 356 p.

ⓧ Doyle, Marion Wede. "Citizenship Begins in the Home" Journal of the
 Association for Childhood Education International. 37(8) : 361,
 April, 1961.

Edwards, Allen A. Experimental Design in Psychological Research.
 New York, Rinchart Company, Inc., 1968. 446 p.

ⓧ English, H.B. and Eva Champney English. A Comprehensive Dictionary
 of Psychology and Psychoanalytical Terms. New York, Longmans,
 Green, 1958. 594 p.

✓ Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education.
 2 nd ed., New York, McGraw-Hill Book Company, 1966. 466 p.

✓ Garrette, Henry Edward. Statistics in Psychology and Education.
 6th. ed., New York, Longmans, Green, 1966. 491 p.

5 Good, Carter V., ed. Dictionary of Education. New York, McGraw-Hill Book Company, Inc., 1959. 676 p.

X Guilford, J.P. Fundamental Statistics in Psychology and Education. 4th. ed., New York, McGraw-Hill Book Company, Inc., 1965. 605 p.

Hall, Calvin S. and Gardner Lindzey. Theory of Personality. 2nd. ed., New York, John Wiley and Sons, Inc., 1970. 622 p.

X Havighurst, Robert J. and Bernice L. Neugarten. Society and Education. Boston, 1957, 465 p.

X Hoffman, Martin L. "Moral Development" in Carmichael's Manual of Child Psychology. p. 261 - 360. Edited by Paul Mussen. New York, John Wiley and Sons, Inc., 1970.

Hurlock, E.B. Adolescent Development 3 rd. ed., New York, McGraw-Hill Book Company, Inc., 1967. 719 p.

Hutt, Max L. and Robert G. Gibby. The Child Development and Adjustment. Boston, Allyn and Bacon, Inc., 1959. 401 p.

X Jersild, Arthur T. Child Psychology. 6 th. ed., New York, Prentice - Hall, Inc., 1968. 610 p.

Kurtines, W. and E.B. Grief. "The Development of Moral Thought" Review and evaluation of Kohlberg's approach. Psychological Bulletin. 81, 8 p. 453 - 470, 1974.

/ Leonard, Charles W. Why Children Misbehave. Science Research Associates, Inc., 1952.

Medinnus, G.R. and R.C. Johnson. Child and Adolescent Psychology. New York, John Wiley and Sons, Inc., 1969, 787 p.

X Mussen, Paul H. and others. Child Development and Personality. 3rd. ed., New York, Harper and Row, 1969. 795 p.

Nunnally, Jum C. Psychometric Theory. New York, McGraw-Hill Book Company, 1967. 640 p.

Papalia, Diane E. and Sally Wendkos Olds. A Child's World, New York, McGraw - Hill Book Company, Inc., 1975. 665 p.

Radke, M.J. The Relation of Parental Authority to Children's Behavior and Attitudes. University of Minnesota Press, 1964.

Rogers, Dorothy. Child Psychology. 2nd. ed., Belmont, Wadsworth Publishing Company - Inc., 1977. 514 p.

- ✓ Sears, R.R., E.E. Maccoby and H. Levin. Patterns of Child Rearing.
New York, Peterson : Row and Company. 1957. 549 p.
- ✓ Sheviakov, G.V. and R Fritz. Discipline for Today's Children and Youth.
Washington, D.C., National Education Association. 1955. 64 p.
- ✓ Vincent, Elizabeth Lee. Human Psychological Development. New York,
The Ronald Press Company, 1961. 522 p.
- Welker, Elizabeth Warren Hines. Dissertation Abstracts International.
32(12) . 7328-B, June, 1972.
- ✓ Wiggins, Jerry S. and others. The Psychology of Personality. Addison-
Wesley Publishing Company, Inc., 1971. 705 p.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นักเรียนที่รักทุกท่าน

ท่านเป็นผู้ที่ได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในกรุงเทพมหานคร ไปร่วมนำแบบสอบถามที่ละตอนอย่างระมัดระวัง และตอบตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นกับตัวของท่านเองโดยเฉพาะ คำถามทั้งหมดมีคำตอบให้เลือกตอบ และไม่มีข้อใดถูกหรือผิด แต่ผู้ตอบแต่ละคนจะตอบแตกต่างกันไปตามความรู้สึกนึกคิดและประสบการณ์เฉพาะตัว กรุณาอย่าเร่งรีบข้อหนึ่งข้อใด เพราะถ้าคำตอบของท่านไม่ครบถ้วนหมดทุกตอน แบบสอบถามของท่านจะใช้ไม่ได้เลย ถ้าท่านไม่เข้าใจข้อความตอนใด โปรดยกมือถามก่อนตอบ

โปรดจำไว้ว่าคำตอบของท่านสำคัญมาก และมีประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างยิ่ง โปรดตั้งใจตอบด้วยความจริงใจ สมกับที่ท่านได้รับเลือกให้ตอบแบบสอบถามนี้

ขอขอบคุณอย่างสูง

ผู้วิจัย

น.ส. วิภาหวัณ มูลสถาน

นิสิตปริญญาโท สาขาการแนะแนว

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถามชุดที่ 1 "รายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน"

โปรดกรอกข้อความลงในช่องว่างต่อไปนี้ให้ครบทุกข้อ ถ้าข้อความใดมีคำตอบให้เลือก กรุณาขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. ตัวของนักเรียนเพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. จำนวนพี่น้องทั้งหมดรวมทั้งตัวนักเรียน คน
3. นักเรียนเป็นบุตรคนที่
4. ผู้ที่ให้การอบรมเลี้ยงดูนักเรียนเป็นเวลานานที่สุดคือ
☐ บิดา, มารดา
☐ ไม่ใช่บิดา, มารดา
 ถ้าไม่ใช่บิดา, มารดา ผู้เลี้ยงดูนักเรียนมีเพศ
☐ ชาย
☐ หญิง
5. สถานภาพสมรสของบิดา, มารดา
☐ บิดา, มารดาอยู่ด้วยกัน
☐ บิดา, มารดามีชีวิตแต่แยกกันอยู่
☐ บิดาเสียชีวิต
☐ มารดาเสียชีวิต
☐ ทั้งบิดาและมารดาเสียชีวิต
6. บิดาได้รับการศึกษาสูงสุดถึงระดับใด
☐ ประถมศึกษา (ไม่สูงกว่าชั้น ป.7)
☐ มัธยมศึกษา (ม.ศ. 1 – ม.ศ. 5 หรืออาชีวศึกษา)
☐ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

7. มารดาได้รับการศึกษาสูงสุดถึงระดับใด

- ☐ ประถมศึกษา (ไม่สูงกว่าชั้น ป.7)
- ☐ มัธยมศึกษา (ม.ศ.1 – ม.ศ.5 หรืออาชีวศึกษา)
- ☐ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

8. ผู้อบรมเลี้ยงดูนักเรียน ได้รับการศึกษาสูงสุดถึงระดับใด (ถ้าบิดา, มารดาเป็นผู้อบรมเลี้ยงดู นักเรียนไม่ท้องทำขี้)

- ☐ ประถมศึกษา (ไม่สูงกว่า ป.7)
- ☐ มัธยมศึกษา (ม.ศ.1 – ม.ศ.5 หรืออาชีวศึกษา)
- ☐ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

9. บิดาประกอบอาชีพประเภท

- ☐ ค้าขาย
- ☐ รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ
- ☐ เกษตรกรรม (ทำนา, ทำสวน, ทำไร่, เลี้ยงสัตว์)
- ☐ ธุรกิจ (ทำธุรกิจส่วนตัวหรือทำงานบริษัทเอกชน)
- ☐ รับจ้าง ไร่แรงงาน
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

10. มารดาประกอบอาชีพประเภท

- ☐ ค้าขาย
- ☐ รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ
- ☐ เกษตรกรรม (ทำนา, ทำสวน, ทำไร่, เลี้ยงสัตว์)
- ☐ ธุรกิจ (ทำธุรกิจส่วนตัวหรือทำงานบริษัทเอกชน)
- ☐ รับจ้าง ไร่แรงงาน
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

11. ผู้อบรมเลี้ยงดูนักเรียนประกอบอาชีพประเภท (ถ้าบิดา, มารดาเป็นผู้อบรมเลี้ยงดูนักเรียนไม่ต้องทำข้อนี้)

- ☐ ค้าขาย
- ☐ รับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ
- ☐ เกษตรกรรม (ทำนา, ทำสวน, ทำไร่, เลี้ยงสัตว์)
- ☐ ธุรกิจ (ทำธุรกิจส่วนตัวหรือทำงานบริษัทเอกชน)
- ☐ รับจ้าง ไร่แรงงาน
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

โปรดระบุอาชีพบิดา, มารดาหรือผู้เลี้ยงดูให้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง เช่น เป็นแพทย์, ทำสวนผัก, ขายอาหาร, ทำงานธนาคาร, รับจ้างในโรงงาน หรืออาชีพอื่น ๆ

บิดามีอาชีพ

มารดามีอาชีพ

ผู้เลี้ยงดูมีอาชีพ

.....

แบบสอบถามชุดที่ 2 "ประสบการณ์ทางบ้าน"

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

คำถามต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติของบิดามารดา หรือผู้ปกครองต่อตัวท่าน ก่อนตอบให้ท่านอ่านข้อความต่อไปนี้ช้า ๆ แล้วพิจารณาว่าข้อความนั้นเป็นจริงสำหรับท่านเพียงใด แล้วจึงขีดเครื่องหมาย $\times$ ลงที่หมายเลข 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0 ที่ท้ายข้อความนั้น ๆ เพียงหมายเลขเดียว ตัวอย่างเช่น

(๐) ท่านคิดว่าพ่อแม่ของท่านทำตัวเป็น

ก. ผู้ปกครองและเพื่อนเล่นในบางครั้ง 5 / 4 / 3 / $\times$ / 1 / 0

ข. เป็นผู้คุมหรือผู้ปกครองคอยสั่งให้ท่าน

ทำโน่นทำนี่ตามใจพ่อแม่ 5 / 4 / $\times$ / 2 / 1 / 0

ค. เป็นเหมือนคนรู้จักกันธรรมดา 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / $\times$

— ถ้าท่านขีดเครื่องหมาย ($\times$) ที่ของหมายเลข 5 แสดงว่าท่านเห็นว่าข้อความนั้นเป็นจริงที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อท่านมากที่สุด

— ถ้าท่านขีดเครื่องหมาย ($\times$) ที่ของหมายเลข 4 แสดงว่าท่านเห็นว่าข้อความนั้นเป็นจริงที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อท่านมาก

— ถ้าท่านขีดเครื่องหมาย ($\times$) ที่ของหมายเลข 3 แสดงว่าท่านเห็นว่าข้อความนั้นเป็นจริงที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อท่านปานกลาง

— ถ้าท่านขีดเครื่องหมาย ($\times$) ที่ของหมายเลข 2 แสดงว่าท่านเห็นว่าข้อความนั้นเป็นจริงที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อท่านน้อย

— ถ้าท่านขีดเครื่องหมาย ($\times$) ที่ของหมายเลข 1 แสดงว่าท่านเห็นว่าข้อความนั้นเป็นจริงที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อท่านน้อยที่สุด

— ถ้าท่านขีดเครื่องหมาย ($\times$) ที่ของหมายเลข 0 แสดงว่าท่านเห็นว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่เคยปฏิบัติต่อท่านตามข้อความนั้นเลย

หมายเหตุ พ่อแม่หรือผู้ปกครองในที่นี้ขอให้ท่านนึกถึงผู้ที่ให้การเลี้ยงดูท่านเป็นเวลานานที่สุด และโปรดตอบคำถามทุกข้อโดยไม่เว้นข้อหนึ่งข้อใดไว้ เพราะไมเช่นนั้นแบบสอบถามนี้จะใช้ประโยชน์ไม่ได้เลย

1. ในการสอบครั้งหนึ่งท่านคาดว่าจะแนกได้ไม่กี่เท่าที่เคยผ่านมา เมื่อครูแจกสมุดรายงาน
ท่านก็เข้าไปให้พ่อแม่หรือผู้ปกครอง ท่านคิดว่าพ่อแม่จะ
 - ก. ไม่พอใจมาก และอาจจะมีการลงโทษกว่าท่าน และจะคอยควบคุมดูแลท่าน
อย่างเคร่งครัด 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
 - ข. พูกุญกับท่านถึงสาเหตุที่ทำให้การเรียนตกต่ำและเตือน
ให้พยายามแก้ไข 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
 - ค. ไม่สนใจที่จะดู 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
2. เวลาที่ทดสอบ เป็นเวลาที่ควรดูตำราเพื่อเตรียมพร้อมที่
จะเขาสอบ พ่อแม่ของท่านมักจะ
 - ก. คอยเตือนท่านให้หมั่นดูหนังสือและเอาใจใส่ต่อ
การเรียน 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
 - ข. คอยควบคุมดูแลท่านให้ดูหนังสืออย่างเคร่งครัด 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
 - ค. บางครั้งก็จะเตือนให้ดูหนังสือ แต่บางครั้งก็ไม่
ทราบทราไปว่าท่านจะสอบเมื่อไร 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
3. แกลงเป็นเพื่อนที่ท่านรักมาก แต่เขาเป็นคนไม่เรียบร้อยและ
ซี้เกียจเรียนหนังสือ ถ้าพ่อแม่ทราบว่าท่านคบแกลง
 - ก. พ่อแม่จะหาโอกาสพูกุญกับท่านเรื่องการคบเพื่อนว่า
ควรคบคนเช่นไร แล้วให้ท่านคิดเอง 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
 - ข. พ่อแม่จะห้ามไม่ให้คบแกลงต่อไป เพราะเกรงว่า
ท่านจะเสียคน 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
 - ค. พ่อแม่คงจะไม่คอยสนใจนัก 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
4. เมื่อท่านโตขึ้น ถึงเวลาที่จะต้องเลือกเรียนวิชาชีพต่อ ท่านคิดว่า
 - ก. พ่อแม่จะไม่คอยให้ความสนใจของานอกของท่านมาก 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
 - ข. พ่อแม่จะเป็นผู้ตัดสินใจเลือกวิชาที่พินให้ท่านเอง 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
 - ค. พ่อแม่จะให้คำแนะนำทาง ๆ แล้วให้ท่านตัดสินใจ
เลือกวิชาชีพด้วยตนเอง 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0

5. เมื่อท่านกลับจากโรงเรียน
- ก. พ่อแม่จะให้ท่านทำหน้าที่ของท่าน พักผ่อน และทำการบ้าน
ตามปกติ และมีปัญหากับคุณแม่ได้ 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
- ข. ท่านมักจะไปเที่ยวเล่นตามสบาย เพราะพ่อแม่
ไม่ค่อยไ้ดูแลท่าน 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
- ค. พ่อแม่จะกองกรรพราสมุค กินสอ และคอยควบคุม
ให้ท่านทำงานและทำการบ้านเป็นประจำ 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
6. สมมุติว่าท่านขออนุญาตพ่อแม่ไปเที่ยวขายทะเลตามลำพังกับเพื่อน ท่านคิดว่า
- ก. พ่อแม่จะปล่อยให้ท่านไปโดยไม่ชักถาอะไรเลย 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
- ข. พ่อแม่จะไม่อนุญาตโดยไม่ชี้แจงเหตุผลเลย 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
- ค. พ่อแม่จะปรึกษาหารือกับท่านว่าสมควรที่จะไปไหม
ถวยเหตุผลประการใด 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
7. ถ้าท่านเก็บเงินใส่ออมสินได้จำนวนหนึ่ง และเมื่อท่านต้องการใช้เงินจำนวนนั้นของ ท่านคิดว่า
- ก. พ่อแม่จะยอมให้ของที่พ่อแม่เห็นชอบด้วยเท่านั้น 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
- ข. พ่อแม่จะยอมให้ท่านซื้อของที่ท่านต้องการได้ 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
- ค. พ่อแม่อาจจะไม่ทราบด้วยซ้ำไปว่าท่านมีเงินเก็บ 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
8. เวลาที่ท่านทะเลาะกับพี่น้องในบ้าน พ่อแม่จะ
- ก. ปล่อยให้ทะเลาะกันจนเลิกไปเอง 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
- ข. จะคุยที และสั่งให้เลิกกันโดยไม่ฟังเหตุผล 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
- ค. ชักถามสาเหตุและชี้ให้เห็นว่าคนไหนเป็นฝ่ายผิด
หรือถูก แล้วสั่งสอนตักเตือน 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
9. เมื่อท่านพาเพื่อนมาเที่ยวที่บ้าน
- ก. พ่อแม่จะอนุญาตให้ท่านพาเพื่อนมาที่บ้านได้และ
คอยคอนรับ 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
- ข. พ่อแม่จะคอยสออสองดูแลและไม่ให้พาเพื่อน ๆ
มาที่บ้านบ่อยนัก 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
- ค. พ่อแม่จะไม่คอยให้ความสนใจนัก 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0

10. เมื่อผลสอบปรากฏว่าท่านได้คะแนนต่ำลงมาก
- ก. พ่อแม่จะไม่ทราบว่าการเรียนของท่านดีขึ้น
หรือลดลง 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
- ข. พ่อแม่จะดูท่านและคอยกวัดขี้ให้ท่านทุกคืนทุกวัน 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
- ค. พ่อแม่จะซักถามว่าท่านอ่านวิชาใด และให้คำแนะนำ
ว่าควรแก้ไขอย่างไร 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
11. เวลาที่ท่านจะออกนอกบ้านไปเที่ยวหรือไปธุระ
- ก. พ่อแม่จะเป็นคนดูแลเลือกเสื้อผ้าให้ท่าน 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
- ข. พ่อแม่ก็จะไม่สนใจว่าท่านสวมใส่เสื้อชุดไหน 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
- ก. พ่อแม่จะให้คำแนะนำว่าควรแต่งกายอย่างไร
แล้วท่านเป็นคนเลือกเสื้อผ้าเอง 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
12. เวลาทำการบ้าน
- ก. พ่อแม่จะปล่อยให้ท่านทำเอง เมื่อมีปัญหาถามได้ 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
- ข. พ่อแม่จะเขามาช่วยทำให้ท่านเสมอ และคอยดูแล
อย่างใกล้ชิด 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
- ก. พ่อแม่ไม่ค่อยเข้ามาดูแลช่วยเหลือ 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
13. เวลาที่ท่านพักหรือแสดงกิจกรรมยามว่างไม่สุภาพกับพี่น้องของท่าน พ่อแม่จะ
- ก. คุกคามและทำโทษท่าน โดยไม่ซักถาม 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
- ข. ถ้าพ่อแม่อารมณ์ดีก็ไม่ว่าอะไร ถ้าอารมณ์เสียก็
จะทำโทษ 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
- ก. ซักถามว่าทำไมแสดงกิริยาไม่ดีเช่นนั้น และ
อบรมสั่งสอนว่าไม่ควรทำอีก เพราะเป็นสิ่งไม่ดี 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
14. เวลาที่ท่านผิดหวังเนื่องจากการเรียนไม่ได้ผลตามที่ท่านต้องการ พ่อแม่จะ
- ก. ปลอบใจ และให้กำลังใจแก่ท่านในการเรียนต่อไป 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
- ข. ไม่พอใจ และคอยกวัดขี้ให้ท่านเอาใจใส่การเรียน
มากขึ้น 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
- ก. ไม่สนใจที่จะไต่ถาม 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0

15. เวลาที่พ่อแม่ชวนมา พ่อแม่จะ
- ก. แบ่งให้ลูกอย่างยุติธรรม 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
 - ข. จะแบ่งให้ลูกที่พ่อแม่รักมากที่สุดมากกว่าคนอื่น 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
 - ค. ปล่อยให้ลูกหยิบกินเองตามชอบใจ 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
16. เวลารับประทานอาหารร่วมกับพ่อแม่
- ก. พ่อแม่จะพูดคุยเป็นกันเองกับท่าน และพี่น้อง และชวนให้ท่านรับประทานอาหารที่ท่านชอบ 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
 - ข. ท่านมักจะรู้สึกอึดอัด เพราะพ่อแม่คอยควบคุมให้ท่านรับประทานอาหารอย่างเรียบร้อย และจะบอกให้ท่านรับประทานอาหารที่พ่อแม่เห็นว่าดีประโยชน์ 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
 - ค. พ่อแม่ก็ไม่ค่อยสนใจในตัวท่าน 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
17. เวลาที่ท่านใส่เสื้อผ้าหรือแต่งกายสกปรก เมื่อพ่อแม่เห็น
- ก. พ่อแม่จะบอกให้ไปเปลี่ยนเสื้อผ้าหรืออาบน้ำทันที 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
 - ข. พ่อแม่จะเตือนท่าน และบอกให้รักษาความสะอาด 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
 - ค. พ่อแม่จะไม่ทำอะไร 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
18. เวลาที่ท่านอยากจะถูกาพยนต์
- ก. พ่อแม่จะปล่อยให้ท่านไปดูโทรทัศน์ที่ชอบ 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
 - ข. พ่อแม่จะเป็นผู้เลือกว่าท่านจะดูเรื่องอะไร ถึงแม้ว่าท่านจะไม่เห็นชอบก็ตาม 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
 - ค. พ่อแม่จะแนะนำว่าภาพยนตร์เรื่องไหนดีหรือไม่ดี แล้วให้ท่านตัดสินใจเองว่าจะดูเรื่องอะไร 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
19. เมื่อมีญาติมาเยี่ยมที่บ้าน
- ก. พ่อแม่จะอนุญาตให้ท่านมาร่วมวงสนทนาได้อย่างสนุกสนาน 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
 - ข. ท่านรู้สึกอึดอัดที่จะมาร่วมสนทนาด้วย เพราะพ่อแม่จะคอยควบคุมกิริยาวาจาของท่านอยู่ตลอดเวลา 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0
 - ค. พ่อแม่ไม่ค่อยสนใจเรียกท่านมาร่วมวงสนทนาด้วย 5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0

20. ท่านรู้สึกว้าปอแม่ของท่าน

ก. คอยเซมจวคกวคซันกับทาเฒากเกินไป

5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0

ข. ค่อยคูละหวงโย ให้คำแนะน้าและให้อิสระ

แกทานพอสสมควร

5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0

ค. ปลอยปละละเลยไม่เอาใจใส่คูละทานเกินไป

5 / 4 / 3 / 2 / 1 / 0

.....

แบบสอบถามชุดที่ 3 "การตัดสินใจในชีวิตประจำวัน"

ภาพที่ ๖.๖ (๑)

คำชี้แจง

แบบสอบถามข้อนี้เป็นสถานการณ์สั้น ๆ ที่บุคคลในสถานการณ์นั้น ๆ ต้องตัดสินใจในชีวิตประจำวัน ให้ท่านอ่านอย่างช้า ๆ แล้วหยุดคิดว่าคุณหากท่านเป็นบุคคลนั้นท่านจะตัดสินใจอย่างไร โดยเลือกคำตอบที่ตรงกับความรู้สึก ความคิด และสิ่งที่ท่านคิดจะทำจริง ๆ

การตอบแบบสอบถาม

ในแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือกอยู่สองตอน ตอนแรกเป็นการให้ท่านเลือกตัดสินใจซึ่งท่านจะต้องกาเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าคำตอบที่ต้องการเพียงคำตอบเดียวคือข้อ ก หรือ ข

ตอนที่สอง เป็นการให้ท่านให้เหตุผลในการเลือกคำตอบตอนแรกซึ่งท่านจะต้องกาเครื่องหมาย X ทับตัวเลขหน้าข้อที่ตรงกับความคิดของท่านเพียงคำตอบเดียว หากเหตุผลที่ให้มาไม่ตรงกับเหตุผลของท่านโปรดเขียนเหตุผลของท่านลงในช่องว่างไว้

ตัวอย่าง

(๐) นพพรกับเพื่อนตั้งใจไปดูภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง บังเอิญพบประจักษ์ที่หน้าโรงภาพยนตร์ ประจักษ์บอกว่าภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ดี ถ้าท่านเป็นนพพร ท่านจะอย่างไร

~~A~~ ดูภาพยนตร์

ข. ไม่ดูภาพยนตร์

ถ้าท่านเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ตั้งใจมาแล้วก็ต้องดู
- ~~(2)~~ เกรงใจเพื่อนถ้าจะไม่ดู
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ถ้าท่านเลือกข้อ ข. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ภาพยนตร์คงไม่ดีเหมือนที่ประจักษ์บอก
- (2) เสียเวลาเงินค่าดู
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ)....

(๐๐) สมคิดเลี้ยงไก่ไว้ตัวหนึ่งซึ่งหงส์สวยงามและแข็งแรงมาก สมคิดรักมันมาก
วันหนึ่งเพื่อนของพ่อกับกันชาวบ้าน พอจึงขอไก่ตัวนี้เพื่อปรุงเป็นอาหารเลี้ยงเพื่อนพ่อ ถ้าท่าน
เป็นสมคิดท่านจะให้หรือไม่

ก. ไท

คำถามเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

(1) เกรงใจพ่อ

(2) ท่านรักพ่อกว่าไก่อันนี้

(3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

✱ ไม่ให้

ถาพานเลื้อยขอ ข. ทานมีเหตุผลคือ

(1) ทานทนไม่ไคที่ไภจะถูคฆา

✱ ทานไมอยากใหพคองทําบาป

(3) อื่น ๆ (ไปรกระบุ).....

อธิบาย

ในข้อ (๐) ท่านเลือกข้อ ก. จึงมาเลือกเหตุผลจากข้อ ก. ส่วนข้อ ข. ท่านไม่ยอมให้เหตุผลเพราะท่านไม่ได้เลือก ส่วนในข้อ (๐๐) ท่านเลือกข้อ ข. ท่านจึงต้องมาให้เหตุผลในข้อ ข. ส่วนเหตุผลในข้อ ก. ท่านไม่ยอมให้เพราะท่านไม่ได้เลือก

1. ขณะที่ย้ายทำการบ้านเพื่อจะให้ทันส่งครูวันรุ่งขึ้น แต่พอทำไปได้ไม่ถึงครึ่งก็มีรายการโทรทัศน์ที่ตนชอบ ถ้าท่านเป็นนอຍทานจะทํายังไร

ก. ฆโมทศัน

ข. ทำการบ้านต่อไป

คำถามเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ขาพเจ้าชี้แจงทำการบ้าน
- (2) ขาพเจ้าไม่กลัวว่าครูจะทำโทษถ้าทำการบ้านไม่เสร็จ
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

คำถามเลือกข้อ ข. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ขาพเจ้าเกรงว่าจะถูกครูทำโทษถ้าทำการบ้านไม่เสร็จ
- (2) ขาพเจ้าเห็นว่าหน้าที่ ขอมสำคัญกว่าความสนุก
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. ขณะที่กำลังสอบ ตอนหนึ่ง ครูผู้คุมสอบออกไปนอกห้อง เพื่อน ๆ ส่วนมากหยิบตำราขึ้นมาดู ถาพานเป็นแกงกำลังอยู่ในห้องสอบและทำข้อสอบไม่ค่อยได้ทานจะทำอย่างไร

ก. ดูตำรา

ข. ไม่ดูตำรา

ถาพานเลือกขอ ก. ทานมีเหตุผลคือ

- (1) ถาพานเขาไม่ดูก็จะเสียเปรียบเพื่อน
- (2) ขาพเขาไม่กลัวจะถูกทำโทษเพราะคนส่วนมากก็ดูตำรา
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ถาพานเลือกขอ ข. ทานมีเหตุผลคือ

- (1) ขาพเขาเห็นว่าการโกงคะแนนมากโดยทุจริตเป็นสิ่งที่น่าละอาย
- (2) ขาพเขาไม่กล้าดูเพราะเกรงว่าครูจะเขามาเห็น
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. ตั้งไปซื้อขนมแถมแม่ค้าขายของแพงกวาปรกติเพราะมีคณาชามาก บังเอิญแม่ค้าทอนเงินเกิน 5 บาท ถาพานเป็นตั้งจะคืนเงินให้แม่ค้าหรือไม่

ก. คืนให้แม่ค้า

ข. ไม่คืนให้แม่ค้า

ถาพานเลือกขอ ก. ทานมีเหตุผลคือ

- (1) ขาพเขาอยากให้แม่ค้าและคนอื่นคิดว่าขาพเขาเป็นคนดี
- (2) ขาพเขารู้สึกละอายใจถ้าจะไม่คืน
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ)...

ถาพานเลือกขอ ข. ทานมีเหตุผลคือ

- (1) เป็นการยุติธรรมแล้วเพราะแม่ค้าขายของแพง
- (2) ถาพานเขาคืนเงินให้แม่ค้า คนอื่นจะหาว่าขาพเขาโกง
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ใหญ่เป็นคนตัวโตและแข็งแรงสมชื่อ วันหนึ่งแคงเห็นใหญ่แกลงเอาปากกาไปใส่ไว้ในกระเป๋าน้อยแล้วไปบอกครูว่าน้อยขโมยปากกาของตน ถาพานเป็นแคงทานจะทำอย่างไร

ก. บอกครูว่าใหญ่แกลงน้อย

ข. ไม่พูดอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้

คำถามเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการไม่ยุติธรรมที่น้อยจะต้องรับโทษ
- (2) ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อน ๆ เห็นว่าข้าพเจ้าไม่กลัวใหญ่
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

คำถามเลือกข้อ ข. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ข้าพเจ้าไม่อยากจะยุ่งเรื่องของคนอื่น
- (2) ข้าพเจ้ากลัวว่าใหญ่จะมาแกล้งแค้นภายหลัง
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5. สุนทรชอบเล่นกีฬามาก และได้เข้าเล่นในทีมกีฬานานหนึ่งจนได้เข้าชิงชนะเลิศ สุนทรตั้งใจว่าจะเข้าแข่งขันชิงชนะเลิศให้ได้และจะเล่นเต็มฝีมือ แต่แล้ววันหนึ่งก็เกิดฉกใจกับหัวหน้าทีมอย่างรุนแรง ถ้าท่านเป็นสุนทรจะทำอย่างไร

ก. เข้าแข่งขัน

ข. ไม่เข้าแข่งขัน

คำถามเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ข้าพเจ้าไม่ยอมให้อุปสรรคใด ๆ มาทำลายความตั้งใจ
- (2) ข้าพเจ้าเกรงใจเพื่อนร่วมทีมคนอื่น ๆ ที่ไม่รู้เรื่องควย
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

คำถามเลือกข้อ ข. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ข้าพเจ้าไม่อยากรวมทีมกับคนที่ไม่มีเรื่องกัน
- (2) ถ้าข้าพเจ้าไม่เล่นก็คงไม่ทำให้ถึงกับแพ้
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6. ประทีปบังเอิญทำกระจกตู้เสื้อผ้าแตก จึงเอาผ้าไปคลุมไว้ เมื่อคุณแม่มาถึงเห็นกระจกแตกจึงเรียกลูกทุกคนมาถาม ประทีปก็ไม่ยอมรับว่าตนเองเป็นผู้ทำ ท่านคิดว่าสมควรไหมที่ประทีปทำเช่นนั้น

ก. สมควร

ข. ไม่สมควร

ถ้าท่านเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) บางครั้งเราก็คงปิดบังความจริงเพื่อเอาตัวรอด
- (2) ไม่มีใครเห็นว่าเราทำ เราก็ก็น่าเป็นต้องยอมรับ
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ถ้าท่านเลือกข้อ ข. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ทำผิดแล้วควรถวรับผิด
- (2) ถ้าคุณแม่ว่าความจริงเข้าคงจะลงโทษรุนแรงกว่าที่ควรจะเป็น
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. โรงเรียนแห่งหนึ่งออกกฎข้อบังคับ มีให้นักเรียนออกนอกบริเวณโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาตจากครูคนใดคนหนึ่งเสียก่อน ในระหว่างพักกลางวันวันหนึ่ง ลูกบอลเลียบอลกระดอนออกนอกรั้วโรงเรียน รันนี้จะออกไปเก็บลูกบอลโดยไม่ขออนุญาตจากครู สมควรไหม

ก. สมควร

ข. ไม่สมควร

ถ้าท่านเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ถ้าไปขออนุญาตครูก็จะเสียเวลามาก
- (2) ออกไปเก็บลูกบอลเท่านั้นคงไม่เป็นไร
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ถ้าท่านเลือกข้อ ข. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) หากครูทราบเขาคงถูกลงโทษ
- (2) ควรทำตามกฎของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

8. ชารินทร์ทราบว่าไม่สมควรที่จะเก็บดอกไม้ในสวนสาธารณะ วันหนึ่งชารินทร์พาน้องไปเดินเล่นในสวนสาธารณะ บังเอิญน้องร้องไห้อยากได้ดอกไม้ ถ้าท่านเป็นชารินทร์ควรทำอย่างไร

ก. เก็บดอกไม้

ข. ไม่เก็บดอกไม้

คำถามเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ไม่อยากชักใจน้อง
- (2) คอกไม้ทั้งไว้วางใจจะเหี่ยวแห้งไปโดยไร้ประโยชน์
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

คำถามเลือกข้อ ข. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ไม่ควรคิดถึงความต้องการส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม
- (2) เด็ก ๆ คงไม่ต้องการอะไรจริงจัง ก็ยิ่งทุกข์ตัวเอง
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

9. วิรัตน์ไปส่งคุณแม่ไปโรงพยาบาล ต้องเข้าคิวยื่นบัตรตรวจโรคและมีคนเข้าคิวยาวมาก
วิรัตน์จะรีบไปธุระอีกจึงแซงคิวผู้อื่น ถ้าท่านเป็นวิรัตน์จะทำอย่างนี้หรือไม่

ก. ทำ

ข. ไม่ทำ

คำถามเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ถึงแม้เขาจะไม่แซงคิวก็มีคนอื่นแซงคิว
- (2) ถ้าเขาไม่รีบไปธุระก็คงไม่ทำเช่นนั้น
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

คำถามเลือกข้อ ข. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) เขาไม่อยากจะดูของควยสายตาคำหยาบ
- (2) เป็นหน้าที่ของเขาที่จะต้องช่วยรักษาความเป็นระเบียบในสังคม
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

10. ตามปกติประพิศเป็นคนเรียนเก่ง แต่ในการสอบครั้งหนึ่ง ประพิศไม่ได้ดูหนังสืออย่าง
เต็มที่ เพราะมัวไปเที่ยวต่างจังหวัด ประพิศเกรงว่าจะได้คะแนนต่ำ ถ้าท่านเป็นประพิศ
จะทำอย่างไร

ก. แกล้งทำเป็นป่วยเพื่อจะได้มาสอบวันหลัง เมื่อดูหนังสือพร้อมแล้ว

ข. พยายามใช้เวลาที่เหลือดูหนังสืออย่างเต็มที่แล้ว เขาสอบถามการางสอบ
ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าอาจทำคะแนนไม่ดี

ถ้าท่านเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นวิธีการที่ฉลาดและสามารถแก้ปัญหาได้ดี
- (2) ข้าพเจ้าไม่อยากจะขายหน้าถ้าสอบได้คะแนนต่ำ
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ถ้าท่านเลือกข้อ ข. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) เป็นการไม่ยุติธรรม และขาดความรับผิดชอบอย่างยิ่งถ้าหากจะเกลี่ยง่วง
- (2) ข้าพเจ้าได้เคยดูหนังสือที่หลังเพื่อน
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

11. มีผู้นำสินค้าหนึ่งภาชนะมาขายให้ประกอบในราคาที่ถูกกว่าท้องตลาดและสินค้านี้เป็นสิ่งที่ประเภช
ของการมานานแล้ว ถ้าท่านเป็นประกอบท่านจะซื้อหรือไม่

ก. ซื้อ

ข. ไม่ซื้อ

ถ้าท่านเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ข้าพเจ้าไม่อยากพลาดโอกาสนี้
- (2) คนอื่น ๆ ก็ซื้อของหนึ่งภาชนะ
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ถ้าท่านเลือกข้อ ข. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) เป็นหน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะทำตนเป็นพลเมืองดี
- (2) ข้าพเจ้าเกรงว่าจะถูกตำรวจจับเพราะซื้อของผิดกฎหมาย
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

12. ทิว่าตั้งใจจะเก็บเงินที่เหลือจากค่าขนมไว้ซื้อของขวัญวันเกิดให้คุณแม่ แต่พอเก็บเงินได้
จำนวนหนึ่งก็คนนำของสิ่งหนึ่งที่ทิว่าอยากได้ไว้ใช้เองมาขายให้ในราคาถูก ถ้าท่าน
เป็นทิว่าจะทำอย่างไร

ก. ซื้อของให้ตนเองก่อน

ข. เก็บเงินนั้นไว้ซื้อของขวัญให้คุณแม่

ถ้าท่านเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ข้าพเจ้าไม่อยากเสียโอกาสที่จะซื้อของที่ต้องการได้ในราคาถูก
- (2) คอยให้คุณแม่ในโอกาสต่อไปก็ได้
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ถ้าท่านเลือกข้อ ข. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ข้าพเจ้าอยากให้คุณแม่เห็นว่าข้าพเจ้าเป็นลูกที่ดีมีน้ำใจ
- (2) ข้าพเจ้าไม่อยากเป็นคนที่จิตใจโลเลไม่แน่วแน่
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

13. อรุณและสัมพันธ์ทั้งใจจะทำว้าวเพื่อเล่นด้วยกันในวันอาทิตย์ที่จะถึงนี้ แต่ทำมาเป็นเวลานานแล้ว ว้าวก็ยังใช้ไม่ได้สักทีทำให้เห็นเหนื่อยและท้อแท้มาก หากท่านเป็นอรุณท่านจะทำอย่างไร

ก. พยายามทำต่อไปจนสำเร็จ ข. เชื่อว่าสำเร็จที่มีชาย

ถ้าท่านเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ข้าพเจ้าไม่อยากถูกสัมพันธ์ที่ถูกที่ทำว้าวไม่ได้
- (2) เมื่อตั้งใจทำอะไรแล้วข้าพเจ้าต้องทำให้สำเร็จ
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ถ้าท่านเลือกข้อ ข. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) เชื่อว่าสำเร็จดีกว่าเพราะราคาถูกและไม่ต้องเหนื่อย
- (2) ข้าพเจ้าไม่อยากเสียเวลามากเกินไป
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

14. สัราญตั้งใจว่าจะปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด เมื่อจะข้ามถนนก็จะเดินไปข้ามตรงทางม้าลายหรือสะพานข้ามเท่านั้น แต่วันหนึ่งสัราญเดินไปกับเพื่อนและต้องการข้ามถนนแต่ทางข้ามอยู่ห่างออกไป ถ้าจะเดินไปข้ามที่ทางข้ามก็จะเสียเวลา เพื่อน ๆ จะข้ามถนนในที่ ๆ ไม่มีทางข้าม ถ้าท่านเป็นสัราญท่านจะทำอย่างไร

ก. ข้ามถนนตรงนั้นกับเพื่อน ข. เดินไปข้ามที่สะพานข้าม

ถ้าท่านเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ข้าพเจ้าไม่ชอบทำอะไรที่แตกต่างจากเพื่อน
- (2) การไม่ข้ามถนนบนทางข้ามไม่ใช่ความผิดร้ายแรง
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ถ้าท่านเลือกข้อ ข. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ถ้าเกิดอุบัติเหตุข้าพเจ้าจะได้เป็นฝ่ายถูกและเรียกร้องค่าเสียหายได้
- (2) เป็นหน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะต้องช่วยไม่ให้การจราจรติดขัด
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

15. มีนาได้รับปากจดหมายฉบับหนึ่งจากครูประจำชั้น ซึ่งฝากไปให้ผู้ปกครองของมีนาเอง มีเกลียดกลัวมากกว่าเป็นจดหมายเกี่ยวกับอะไร หากท่านเป็นมีนาจะหาอย่างไร

ก. เปิดจดหมายออกอ่านก่อน ข. นำไปให้ผู้ปกครองโดยตรง

ถ้าท่านเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ถ้าหากเป็นเรื่องเกี่ยวกับข้าพเจ้าจะได้หาทางแก้ไขทันที
- (2) ข้าพเจ้าทนไม่ได้ที่จะไม่ทราบข้อความในจดหมายนั้นก่อน
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ถ้าท่านเลือกข้อ ข. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ข้าพเจ้าเกรงว่าจะถูกลงโทษหากเปิดจดหมายก่อน
- (2) ข้าพเจ้ารู้สึกละอายใจที่แอบเปิดจดหมายของผู้อื่น
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

16. สุวิชาได้รับจดหมายฉบับหนึ่งซึ่งไม่มีสาระอะไร แต่ข้อความในจดหมายบอกให้สุวิชาลอกจดหมายนี้แล้วส่งไปให้เพื่อนอีก 10 คน หากไม่ทำตามสุวิชาจะเสียผลประโยชน์บางอย่าง ถ้าหากท่านเป็นสุวิชา จะหาอย่างไร

ก. ทำตามจดหมายนั้น ข. ไม่ทำตาม

ก. ทำตามจดหมายนั้น

ข. ไม่ทำตาม

ถ้าท่านเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ถ้าหากไม่ทำตามจะทำให้ข้าพเจ้าไม่สบายใจมาก
- (2) ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าจะทำตามก็ไม่เห็นเสียหายอะไร
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ถ้าท่านเลือกข้อ ข. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ไม่อยากให้คนที่ได้รับจดหมายคิดว่าข้าพเจ้าเป็นคนโง่งที่ไม่ทำตาม
- (2) ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นสิ่งที่ไร้เหตุผลที่จะทำตาม
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

17. ที่บ้านของดาวเรืองมีรถจักรยานยนต์อยู่คันหนึ่ง ซึ่งดาวเรืองเคยหักขั้วได้แต่ยังไม่ชำนาญนัก และคุณพ่อเคยสั่งว่าไม่ให้ดาวเรืองเอารถออกไปหักขั้วถ้าหากไม่มีคุณพ่อคอยดูแล วันหนึ่งคุณพ่อคุณแม่ไม่อยู่ และดาวเรืองอยากจะหักขั้วรถตามลำพังมานานแล้ว ถ้านักเรียนเป็นดาวเรืองจะทำอย่างไร

ก. เอารถออกหักขั้ว

ข. รอหักพร้อมคุณพ่อ

ถ้าท่านเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ถ้าไม่ถือโอกาสตอนนี้ก็จะไม่ได้หักตามคำพ้องสั่งที่
- (2) ข้าพเจ้าคิดว่าคุณพ่อกงจะไม่ทราบ
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ถ้าท่านเลือกข้อ ข. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) เกรงว่าคุณพ่อจะทราบแล้วข้าพเจ้าจะถูกทำโทษ
- (2) ข้าพเจ้าไม่อยากขัดคำสั่งคุณพ่อเพราะทำให้ข้าพเจ้าไม่สบายใจ
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

18. นิดตั้งใจว่าจะกลับบ้านทันทีที่โรงเรียนเลิกเพื่อช่วยคุณแม่ทำงาน แต่เพื่อนชวนให้อยู่เล่นกีฬาที่บ๊องชอบมาก ถ้าท่านเป็นนิดจะทำอย่างไร

ก. อยู่เล่นกีฬา

ข. กลับบ้าน

ถ้าท่านเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ไม่อยากให้เป็นเพื่อนโกรธ
- (2) คอยไปช่วยคุณแม่วันหลังก็ได้
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ถ้าท่านเลือกข้อ ข. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ข้าพเจ้ารู้สึกไปสบายใจถ้าไม่ทำกลางที่ตั้งใจไว้
- (2) เกรงว่าคุณแม่จะตำหนิหรือทำโทษ
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

19. ศิริขึ้นรถประจำทางที่มีคนโดยสารแน่นมาก พนักงานเก็บค่าโดยสารล้มเก็บค่าโดยสารจากศิริ ถ้าท่านเป็นศิริจะหาอย่างไร

ก. ยื่นเงินค่าโดยสารให้ ข. เฉย ๆ

ถ้าท่านเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ข้าพเจ้าเกรงว่านายตรวจจะตรวจพบว่าข้าพเจ้าไม่ได้เสียค่าโดยสาร
- (2) เป็นหน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะต้องเสียค่าโดยสารเมื่อขึ้นรถประจำทาง
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ถ้าท่านเลือกข้อ ข. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) การที่ข้าพเจ้าไม่เสียค่าโดยสารในครั้งนี้ไม่ใช่ความผิดของข้าพเจ้า
- (2) คนอื่นจะทว่าข้าพเจ้าโกงถ้าหากข้าพเจ้ายื่นเงินให้พนักงานเก็บค่าโดยสาร
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

20. สรรวมได้รับมอบหน้าที่จากอาจารย์ฝ่ายปกครองของโรงเรียนให้คอยตรวจสอบดูแลความประพฤติของนักเรียน ถ้าพบผู้ทำผิดก็ให้รายงานให้อาจารย์ทราบ วันหนึ่งสรรวมพบผู้จู้กับเพื่อน ๆ กำลังเล่นการพนันที่ข้างรั้วโรงเรียน วิสัยจะให้เงินสรรวมจำนวนหนึ่งค่า สรรวมสัญญาว่าจะไม่รายงานความผิดของตนและเพื่อน ถ้าท่านเป็นสรรวมจะตกลงหรือไม่

ก. ตกลง

ข. ไม่ตกลง

ถ้าท่านเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ข้าพเจ้าเห็นว่านอกจากจะเป็นการช่วยเหลือเพื่อนแล้วยังจะได้เงินไว้ใช้
- (2) ข้าพเจ้าเกรงว่าวิชัยกับเพื่อนจะโกรธข้าพเจ้าถ้าข้าพเจ้าไม่ตกลง
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ถ้าท่านเลือกข้อ ข. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ข้าพเจ้าเห็นว่าไปเหมาะสมที่จะทำเช่นนั้น
- (2) ข้าพเจ้าไม่อยากให้ครูขาดความเชื่อถือในตัวข้าพเจ้า
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

21. สุรจิตเห็นผู้ร้ายกำลังลักทรัพย์ และต่อมาผู้ร้ายถูกตำรวจจับได้ ตำรวจขอร้องให้สุรจิตเป็นพยาน ถ้าท่านเป็นสุรจิตจะทำอย่างไร

ก. เป็นพยาน

ข. ไม่เป็นพยาน

ถ้าท่านเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) เป็นหน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะทำคนเป็นพลเมืองดี
- (2) ข้าพเจ้าไม่อยากปฏิเสธคำขอของตำรวจ
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ถ้าท่านเลือกข้อ ข. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ข้าพเจ้ากลัวผู้ร้ายจะแก้แค้น
- (2) ข้าพเจ้าไม่อยากเสียเวลา
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

22. สุชาไปทัศนากับเพื่อน ขณะที่กำลังรับประทานอาหารในสวนสาธารณะแห่งหนึ่ง หาดูนกได้ทั้งเตนอาหารและเศษขยะต่าง ๆ ตามพื้นดิน ถ้าท่านเป็นสุชาท่านจะ
ทำอย่างไร

ก. ทิ้งขยะบนพื้น

ข. นำขยะไปทิ้งที่ถังขยะ

ถ้าท่านเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ดูแลส่วนจะบาเกินกว่าคณาจารย์
- (2) ข้าพเจ้าซึ่งเคยเจ็ดคนไปที่ถึงขยะ
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ถ้าท่านเลือกข้อ ข. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) เป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะช่วยกันรักษาความสะอาดในที่สาธารณะ
- (2) ข้าพเจ้าอยากให้เป็นเพื่อนเห็นว่าข้าพเจ้าเป็นคนมีระเบียบ
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

23. สุธรรมต้องทำรายงานส่งครูฉบับหนึ่ง และบังเอิญพบภาพในหนังสือเล่มหนึ่งในห้องสมุดของโรงเรียนซึ่งภาพนี้สามารถใช้ประกอบรายงานได้อย่างดี สุธรรมจึงแอบคัดภาพนี้มา หากท่านเป็นสุธรรมจะทำเช่นนั้นหรือไม่

ก. ทำ

ข. ไม่ทำ

ถ้าท่านเลือกข้อ ก. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ข้าพเจ้าคิดว่าจะทำให้ได้คะแนนดีขึ้น
- (2) ข้าพเจ้าคิดว่าภาพนี้คงไปเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ถ้าท่านเลือกข้อ ข. ท่านมีเหตุผลคือ

- (1) ข้าพเจ้าจะอายใจที่จะทำเช่นนั้น
- (2) ข้าพเจ้าเกรงว่าจะถูกทำโทษหากถูกจับได้
- (3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

โปรดตรวจดูว่าคำตอบของนักเรียนครบถ้วนหมดทุกคน

ขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือของนักเรียน

ตาราง 9 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการยอมรับเลี้ยงดู (ประสบการณ์ต่างบ้าน)

ข้อที่	แบบประชาธิปไตย		แบบเบี่ยงเบนจากกติกามารยาท		แบบปล่อยปละละเลย	
	ข้อ	ค่า t	ข้อ	ค่า t	ข้อ	ค่า t
1	ข	3.847**	ก	4.622**	ค	2.190*
2	ก	4.521**	ข	4.169**	ค	5.488**
3	ก	3.521**	ข	2.271*	ค	2.024*
4	ค	3.973**	ข	6.204**	ก	2.550*
5	ก	4.431**	ค	3.711*	ข	2.800**
6	ค	3.221**	ข	2.602*	ก	2.025**
7	ข	2.731**	ก	2.579**	ค	3.263**
8	ค	3.074**	ข	2.799**	ก	3.526**
9	ก	3.358**	ข	4.045**	ค	5.210**
10	ก	5.944**	ข	4.428**	ก	3.233**
11	ค	4.114**	ก	3.174**	ข	3.834**
12	ก	4.309**	ข	2.901*	ค	5.042**
13	ค	3.187**	ก	2.606**	ข	3.579**
14	ก	3.946**	ข	4.383**	ค	3.383**
15	ก	5.287**	ข	3.244**	ค	3.383**
16	ก	4.073**	ข	3.640**	ค	5.370**
17	ข	2.956**	ก	3.652**	ก	4.311*
18	ก	2.981**	ข	3.731**	ก	2.272**
19	ก	2.932*	ข	2.725**	ค	4.483**
20	ข	2.216*	ก	5.010**	ค	2.792**

$$t_{.05} = 2.021, \quad t_{.01} = 2.704$$

ตาราง 10 ค่าตอบที่ถูกและค่าอ่านจําแนกของแบบสอบถามความมีวินัยในตนเอง
(การตัดสินใจในชีวิตประจำวัน)

ข้อที่	ค่าตอบที่ถูก	ค่า t	ข้อที่	ค่าตอบที่ถูก	ค่า t
1	ข(2)	4.934	13	ก(2)	4.931
2	ข(1)	3.887	14	ข(2)	5.028
3	ก(2)	3.534	15	ข(2)	3.936
4	ก(1)	3.256	16	ข(2)	2.812
5	ก(1)	5.812	17	ข(2)	3.570
6	ข(1)	5.189	18	ข(1)	3.124
7	ข(2)	3.342	19	ก(2)	6.098
8	ข(1)	2.710	20	ข(1)	3.335
9	ข(2)	4.925	21	ก(1)	2.788
10	ข(1)	3.291	22	ข(1)	2.982
11	ข(1)	3.264	23	ข(1)	5.022
12	ข(2)	3.075			

$$t_{.01} = 2.704$$

หมายเหตุ ทุกข้อมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01